

PRESS CLIPPING

Уторак 01.12.2009. год.

ШЕСТ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА ДОБИЛО КУЋЕ

Данас, Датум : 1.12.2009, Страна : 16

У општини Нова Црња

Нова Црња - Усељиве куће са окућницом, појединачне вредности 600.000 динара, добило је шест избегличких породица које су одлучиле да остану у новоцрњанској општини. Они су куће добили у Српској Црњи, Војводи Степи и Александрову.

Одлуком комисије, у којој су представници Високог комесаријата за избеглице УН, Комесаријата за избеглице Србије и општине Нова Црња, помоћ је додељена и породицама које имају пребивалиште, па је тако још шест избегличких породица, које имају кров над главом, добило неповратну помоћ за адаптацију кућа у распону од 100.000 до 320.000 динара.

Према речима заменика председника општине Бранислава Дамјанова, укупна вредност пројекта је 5.250.000 динара. Реч је о неповратним средствима од пет милиона динара, односно максималном износу који је општина добила на конкурс у оквиру пројекта Међународне организације за миграције, на који треба додати и пет одсто са колико је учествовала Нова Црња. Према подацима Општинског повереништва за избеглице, у новоцрњанској општини живи око 480 лица са избегличким статусом, као и мањи број интерно расељених лица са Космета.

РАСЕЉЕНИ СЕ УСЕЛИЛИ У НОВЕ СТАНОВЕ

Пресс, Датум : 1.12.2009, Страна : 16

ПАРАЋИН - Расељеним породицама јуче су у насељу „Данково“ уручени кључеви 17 станова. Градњу станова финансирала је немачка хуманитарна организација АСБ, а општина Параћин је обезбедила локацију, инфраструктуру и 10 одсто финансијских средстава. Кључеве је уручио председник општине Параћин Сениша Пауновић. Расељене породице су се већ уселиле, па је данас практично затворен последњи колективни центар у параћинској општини, који се налази у селу Поповац код Параћина.

Бојан Вељковић, члан Општинског већа задужен за социјалну политику, наводи да су у колективном центру остале још само две породице расељених, које нису испуниле критеријуме за доделу стана.

- Њихов стамбени проблем биће решен кроз доделу грађевинских „пакета“ за изградњу куће, откупом сеоског домаћинства или пресељењем у други колективни центар. Објект у Поповцу биће реновиран и дат на управљање Центру за социјални рад - наводи Вељковић.

Нова зграда за социјално становање има свог „домаћина“, који ће се бринути о потребама корисника, а објектом ће газдовати Центар за социјални рад. Директорка Центра Биљана Стојановић-Миленовић истиче да се станови не могу отуђити или наслеђивати и да корисници сами сnose трошкове становања. **Параћинска општина досад је стамбено**

збринула више од 60 избеглих и расељених породица, у двојним кућама и становима који се налазе у истом делу града.

КАТАНАЦ НА ВИЛУ „МАРИЧИЋ“
Глас Јавности, Датум : 1.12.2009, Страна : 15

УКИНУТ ИЗБЕГЛИЧКИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТАР У МАТАРУШКОЈ БАЊИ

КРАЉЕВО - Вила „Маричић“ у Матарушкој бањи, највећи избеглички колективни центар у Србији у коме је од 1999. године било смештено 250 расељених са Косова, укинут је после њиховог усељења у нове станове и преосталих пет центара у том граду.

Повереник Комесаријата за избеглице у Краљеву Слободан Станишић изјавио је да је највише расељених смештено у новоизграђене станове на Берановцу.

- Тиме су се стекли услови за затварање највећег колективног центра, виле Маричић у којој је живело 250 косовских Срба - рекао је Станишић.

Он је додао да 130 расељених са Косова и даље живи у пет колективних центара у Матарушкој Бањи и да су они смештени у хотел „Жича“ и још четири виле природног лечилишта и одмаралишта „Матарушка и Богутовачка бања“. Поред колективног центра вила „Маричић“, укинут је и колективни центар вила „Морава“, где је било смештено 100 станара расељених са Косова и избеглица из Босне и Херцеговине. Станишић је навео да је 600 Срба после одласка са Косова, углавном из метохијских сеоских подручја, било смештено у колективне центре у Матарушкој Бањи. После престанка рата на Косову јуна 1999. године, у Краљеву је према званичним подацима уточиште нашло 17.900 Срба са Косова.

- У последњих 10 година, посебно после мартовских догађања на Косову 2004. године, број расељених увећао се за 1000 људи, а према званичној евиденцији на подручју града Краљева, тренутно живи 19.751 расељени - рекао је Станишић. **Станови на Берановцу за расељене са Косова, избеглице са територије бивше Југославије и социјално угрожене Краљевчане, изграђени су уз помоћ Комесаријата за избеглице, немачке хуманитарне организације ХЕЛП и локалне самоуправе.**

ЗЕМУНЦИ СВЕ СИРОМАШНИЈИ
Вечерње Новости, Датум : 1.12.2009, Страна : 31

НАЈВИШЕ корисника социјалне помоћи, од свих општина у Београду, у протеклом периоду било је у Земуну, укупно 11.141 суграђана. На општини поред Дунава прошле године је највише људи узимало и бесплатан оброк, њих 1.500. Из Центра за социјални рад објашњавају да су подаци овакви "због великог броја избеглих и Рома, који су насељени на територији општине, претежно у Батајници и Земун пољу". Сиромаштву доприноси и смањен број запослених у привреди.

У некада најразвијенијој општини бивше Југославије, која се могла похвалити производњом и највишим платама у региону, сада највећи број родитеља тражи неки вид додатних примања, како би прехранили породице. Иако Земунци, у просеку, примају плату од 36.023 динара, само у 2008. години је 1.609 породица користило социјалну помоћ, што је 5,8 одсто од укупног броја становништва.

- Наша општина има специфичну демографску структуру - каже директорка Центра за социјални рад Земун Микаина Стевановић. - **Током периода ратова на тлу некадашње**

Југославије, велики број избеглица населио се на овој територији, највише у насељима Батајница и Земун поље. Они су уживаоци месечних и годишњих помоћи, али и оних једнократних. Такође, у насељу Камендин подељени су социјални станови за угрожене породице, у тешкој финансијској ситуацији.

Повећаном сиромаштву, у односу на ранији период, доприноси и велики број предузећа, која су, од огромних прихода, дошла до ивице пропадања. Већина је била приморана да отпусти и више од половине запослених. Тако је фабрика алата и отпресака "Икарус", која је својевремено имала око 3.000 запослених, према последњим бројкама од прошле године, спала на свега 70 радника. У сличној позицији су и други.

- Деведесетих година смо били велика корпорација, а онда смо једва преживели - каже директор "Навипа", предузећа за прераду вина. - Морали смо да отпустимо трећину запослених.

Антрфиле : НАРОДНЕ КУХИЊЕ

Од укупно 184.389 становника на општини, према незваничним подацима, избеглица је око 25.000, док Рома има око 10.000. Управо они највише и посећују народне кухиње, па подаци говоре о 536 породица које су прошле године тражиле бесплатан оброк, тачније 1.500 суграђана који су били приморани да се хране на овај начин.

НОВИ ГИГАНТИ

ИАКО су некадашње велике фирме, као што су "Змај", "Грмеч" и "Планум", буцете и број запослених умногоме "скресале", земунска привреда је донекле обновљена оснивањем и отварањем представништава великог броја иностраних компанија и банака, као што је "Кока-Кола", али и "Галеника" која запошљава 2.670 људи.

ЖИВОТАРЕЊЕ СА 5.500 ДИНАРА

Правда, Датум : 1.12.2009, Страна : 21

ЦРВЕНИ КРСТ: У ПИРОТСКОЈ ОПШТИНИ ОКО 10.000 СИРОМАШНИХ

ПИРОТ - Око 10.000 становника пиротске општине, или свака шеста особа, живи у сиромаштву, процене су општинске организације Црвеног крста, а сиромашном се сматра свака породица која има месечна примања нижа од 8360 динара по члану.

У пиротској општини не постоји јасан податак о броју сиромашних, јер ниједна институција не обрађује ове податке, али су они, како наводи Црвени крст, забрињавајући. Социјалну помоћ прошле године примало је између 465 и 675 породица, односно укупно 1.741 особа које су преживљавале са 5.500 динара, колики је износ за једночлано домаћинство, док су помоћ од 10.800 динара месечно примале породице са пет и више чланова. Једнократну новчану помоћ користило је 1.407 Пироћанаца, али се тај број сиромашних који преко Центра за социјални рад траже помоћ, стално повећава. **И на народном казану у овој години храни се знатно више Пироћанаца него ранијих година, па свакодневно оброк прима 850 становника те општине.**

Секретар Црвеног крста у Пироту, Мирољуб Мијић, рекао је да су сиромаштвом највише погођене особе са најнижим степеном образовања, незапослени, старији од 65 година, домаћинства са више од пет чланова, избегла и расељена лица, Роми, инвалиди и жене.

- Само за три године овај број је повећан чак три пута, са 300 на 1.100, колико их је тренутно, од којих су 250 на такозваној листи чекања - каже Мијић. Према речима

директорке Центра за социјални рад у Пироту, Марије Васић, у последњих годину дана, од почетка кризе, број сиромашних се стално повећава. То видимо по захтевима за једнократну новчану помоћ и за остваривање права на материјално обезбеђење породице. Међутим, ови подаци не представљају реалну слику о броју сиромашних и социјално угрожених јер многе категорије, због законских ограничења, не могу да остваре право на овај вид помоћи - рекла је она.

Многе породице, како је објаснила, не могу да остваре право на материјално обезбеђење, јер имају чланове који су још у фиктивном радном односу, а немају никаква примања, или имају више од пола хектара земље која је негде забачена и не може да се користи за обрађивање, нити доноси било какве приходе.

Према њеним речима, такав случај је најчешће у селима, па је број сиромашних људи који немају никаква примања далеко већи него што показују ове бројке. Новац за једнократну помоћ углавном је исплаћен за куповину животних намирница, плаћање станарине, лечење, куповину лекова, на трошкове сахрана, школовање деце, израду личних докумената.

- Реалне потребе за овом врстом помоћи су далеко веће, али наше могућности су толике колико нас општина финансира навела је Васић.

Антрфиле : Повећава се број захтева за помоћ

Према речима директорке Центра за социјални рад у Пироту, Марије Васић, број грађана који су од почетка године закуцали на врата Центра за социјални рад, тражећи неки вид помоћи, знатно је повећан у односу на прошлу годину.

КВАДРАТИ И ИЗБЕГЛИЦАМА

Вечерње Новости, Датум : 1.12.2009, Страна : 33

БРОЈ НЕПРОФИТНИХ СТАНОВА НАЈВЕРОВАТНИЈЕ ЋЕ БИТИ ВЕЋИ ОД ПЛАНИРАНИХ 1.000

ЗА грађане који су протеклих десет година били жртве транзиције, радили у фирмама које су пропале и остали без посла, град ће, уз помоћ Фонда солидарности, градити станове. Ове квадрате моћи ће да купе по нетржишним ценама - рекао је јуче градоначелник Драган Ђилас.

У Фонду солидарности постоје одређена средства која ће бити усмерена у стамбену изградњу. Градоначелник је најавио да у граду размишљају да се изградња 1.000 непрофитних станова повећа за још 100.

- Увешћемо нову категорију грађана која се на конкурс може пријавити за ове станове, а то су наши грађани који су деведесетих година као избеглице дошли у Београд - најавио је Ђилас. - Сада су они грађани овог града, али због свега што им се десило у неравнотравнијем су положају од нас који смо рођени овде. Све остале категорије, осим запослених у градској управи и предузећима, моћи ће да конкуришу као и до сада.

Градоначелник каже да ће бити повећан број станова за ратне војне инвалиде са 25 на 60, а за младе брачне парове, који се највише и пријављују, градиће се око 300 станова. Грађани, који добију могућност на конкурс да купе ове станове, плаћаће цену њихове изградње. Ђилас каже да они што се тренутно граде у Новом Београду коштају око 800 евра по квадрату, што је сигурно дупло јефтиније од тржишне цене.

ТРАДИЦИОНАЛНИ ИВЦ ХУМАНИТАРНИ БАЗАР

Преглед, Датум : 1.12.2009, Страна : 5

У сусрет божићним и новогодишњим празницима, Међународни женски клуб (ИВЦ) из Београда организује традиционални Хуманитарни базар, који ће се и ове године одржати на Београдском сајму, у недељу, 6. децембра, у хали 3, од 10 до 16 часова.

И овај пут, учествоваће бројне дипломатске мисије у нашој земљи и свим заинтересованим посетиоцима приближити призоре и ароме из читавог света, укључујући и производе и предмете који могу бити пригодни божићни и новогодишњи поклони. **Основни циљ организовања базара је да се прикупе средства која ће бити упућена хуманитарним организацијама у Србији које помажу расељеним лицима, жртвама насиља, особама са инвалидитетом, старима, као и институцијама за образовање и интеграцију мањина.**

Како сазнајемо, на многобројним штандовима посетиоци ће моћи да пронађу аутентичне производе из тридесетак земаља које имају дипломатска представништва у Србији. У понуди ће се као и ранијих година наћи најразличитији производи, од фирмиране гардеробе, преко кућних и одевних предмета, разних ситница, накита, до божићних и новогодишњих украса и поклона. Посетиоци ће моћи и да пробају храну из различитих делова света, а припрема се и културно-забавни програм. Своје штандове имаће Алжир, Ангола, Аустрија, Белгија, Кина, Холандија, Египат, Гана, Мађарска, Индонезија, Израел, Италија, Јапан, Кореја, Малезија, Мексико, Норвешка, Пакистан, Пољска, Русија, Словачка, Словенија, Шпанија, Шри Ланка, Шведска, Швајцарска, Турска, Сједињене Америчке Државе, Украјина и друге земље.

МЕСИЋ НАС ЛАЖЕ

Ало!, Датум : 1.12.2009, Страна : 2

ХРВАТСКА УПОРНО РАДИ ПРОТИВ ИНТЕРЕСА СРБА И СРБИЈЕ

Колико треба бити лаковеран и поверовати хрватском председнику Стјепану Месићу да ће Хрватска, када уђе у Европску унију, подржати улазак Србије у ЕУ без условљавања!? У Србији очигледно има много блесавих, јер поред многих проблема које нам је узроковала ова суседна земља, наши званичници још ишчекују гестове добре воље.

Поред проблема враћања имовине Србима, протераним из Хрватске, стварања услова да се више од 200.000 људи врати у своје станове, расписивања тајних потерница и хапшења Срба због наводних ратних злочина, тешко је веровати хрватским лидерима да ће нам помоћи, ако нам већ могу одмоћи. Председник Документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац каже да у Месићево обећање могу да верују само наивни у Србији.

- **Хрватски политичари су јединствени када говоре о односу према српском питању. Држе се Туђмановог плана који је рекао да ће српско питање бити решено када Срба у Хрватској не буде више од три одсто.** Они сада причају да неће бити као Словенци, да блокирају улазак суседне земље у ЕУ, али када уђу у ЕУ, покушаће да реше све нерешене проблеме са Србијом, од питања граница до тужбе за геноцид - каже Штрбац.

Бивши министар иностраних послова СРЈ Живадин Јовановић каже да Хрватска досад није дала повода Србији да поверује у добре намере.

- **Србија је све чинила да успостави добросуседске односе са Хрватском. Подржала их је да постану чланови Савета безбедности УН-а, ћутала је на флагрантна кршења људских права Срба у Хрватској, а Хрватска нам је одговорила консолидацијом**

етничког чишћења, признањем Косова и другим актима упереним против наших интереса. Србија је отворила своју економију и дозволила да Хрватска купи наша добра по багателним ценама, а Хрватска је одговорила затварањем за српске инвестиције. У односу са Хрватском треба применити принцип стриктног реципроцитета и не слушати шта Хрватска говори већ шта ради. **Досад смо од њих имали само штету - каже Јовановић.**

Подсетимо да је Хрватска поднела тужбу против Србије за геноцид пред Међународним судом правде, а Србија је одговорила најавом контратужбе - да је Хрватска починила геноцид над Србима у Хрватској. Односи Србије са Хрватском су нарочито поремећени после хрватског признања независности Косова, а Хрватска ће се чак придружити неколицини земаља које ће пред Међународним судом правде сведочити у корист Косова. Последња у низу хрватских испала је обећање, а касније одбијање да уступи Србији 250.000 преведених европских прописа и закона, што ће нас коштати додатних четири милиона евра.

Антрфиле : Наставља се етничко чишћење

Иако су хрватски званичници позивали прогнане Србе да се врате на своја огњишта, за решавање овог проблема ништа конкретно није урађено.

- Позивају, а нису обезбедили услове да се вратимо. Не враћају 40.000-50.000 станова у којима је живело око 200.000 људи. Срби су на потерницама, стално их хапсе.

По попису из 1991. у Хрватској је живело 12,2 одсто Срба, а 2001. их је било 4,5 одсто, и то углавном старије популације. Из Србије у Хрватску 2007. године се вратило 1.400 људи, из Хрватске у Србију је отишло 3.800. По томе видите да се политика етничког чишћења наставља - анализира Штрбац.

PRESS CLIPPING

Среда 02.12.2009. год.

ДОНАЦИЈЕ ТРОШЕНЕ КАКО СЕ КОМЕ СВИЂА

Дневник, Датум : 2.12.2009, Страна : 5

У ПРОТЕКЛИХ ОСАМ ГОДИНА СРБИЈА ДОБИЛА 430 МИЛИОНА ДОЛАРА НА ПОКЛОН

Неправилности у трошењу државних пара, попут оних које су утврђене ревизијом буџета за прошлу годину, могу негативно утицати и на донаторе који од 2000. године Србију потпомажу у свим областима. Нетранспарентност било којих пара, па и оних које су наменски као неповратне стигле у земљу да би грађанима било боље, штетна је за Србију до те мере да ће се сада многе земље ЕУ озбиљно замислити када доносе одлуку о додели не малих свота новца и запитати колико је од онога што је дато заиста стигло до обичних грађана и показало им да је Европи стало до тога да они што пре постану део европске породице.

Наиме, Европска унија је од 2000. до сада у Србију уложила две милијарде евра бесповратне помоћи и најавила још половину те суме у наредних пет година. У протеклих осам година, током демократске обнове, Србија је примила близу четири милијарде евра донација, а за те паре обнављани су електроенергетска мрежа, водовод и канализација, школе, болнице, путеви, давана хуманитарна помоћ избеглим и расељеним, социјално угроженим...

До 2006. године новчана помоћ намењена развоју Србији могла се директно пренети до корисника, али од лане, због нове регулативе ЕУ, донације касне више од годину дана. Уједно, донатори су од прошле године почели да тестирају нашу интерну контролу далеко више него раније, што значи да су се очигледно опекли с неким, мада се нису званично огласили о томе ко је ненаменски потрош ио новац намењен добробити грађана.

Недавно је и Народна банка Србије саопштила да се од 2000. године до данас у Србију слило 430 милиона долара разних донација чије трошење највећим делом пролази мимо било какве контроле. Највише донација Србија је добила 2002. године – чак 128,7 милиона евра, док је лане добила знатно мање – 38,3 милиона, а до септембра ове године тек 16,8 милиона.

Када се зна да је све што су земље Европске уније дале у протеклих осам година бесповратно, јасно је да су од таквог поклона грађани Србије морали осетити знатан бољитак и да никако не би било добро да је део од те две милијарде евра завршио у нечијем приватном џепу, а да ли се то ипак можда десило, неће се знати док се озбиљно не ревидирају и све пристигле донације. Јер, све што су земље ЕУ дале Србији код њих је уредно евидентирано и зна се за шта је шта намењено.

Тако је из земаља ЕУ у протеклих осам година за економију донирано 354.713.000 евра, од чега за развој предузећа и приватизацију 91.700.000, за здравље 78.600.000, за регионални развој и прекогранич ну сарадњу 117.163.000, за запошљавање 67.250.000. За реформу јавне администрације дато је 108.100.000 евра, за судство 100.370.000, за локалну самоуправу 112.020.000, **за мањине, људска права и избеглице 63.500.000**, за ЕУ интеграције 38.200.000, за медије 15.600.000, за грађанско друштво 19.960.000, што је укупно 460.750.000 евра за, како су то они назвали, развој политике и демократије.

За усклађивање с Европском унијом ушле су донације за транспорт од 136.000.000 евра, за трговину, пољопривреду и воде 82.380.000, за царину и контролу границе 21.300.000, за реформу статистике 8.950.000, за енергију 486.000.000, за заштиту животне околине 52.100.000, за програмирање фондова 13.000.000, за програме за образовање и заједницу 59.700.000, за нуклеарна постројења 17.460.000 и за туризам 1.000.000 евра.

То значи да је за усклађивање и припремање за улазак у ЕУ стигло 877.890.000 евра. Дали су из земаља ЕУ и за подршку буџета 100.000 евра, за остале потребе 23.881.000, за ИПА програме за 2011. годину већ је дато 202.700.000 евра. Све донације ушле су кроз КАРДС програм за подршку земљама југоисточ не Европе и претприступне ИПА фондове.

Антрфиле : Ко ће нам веровати

Дакако да оволики новац није стигао само из чисте љубави неких земаља ЕУ према Србији већ и због потребе да се српско друштво што боље припреми за чланство у европској породици, односно за европске интеграције. **Међутим, неће бити европских интеграција све док се не буде знало да ли је сваки евро, односно долар, завршио тамо где је намењен или му се на путу од крајњег корисника, а он је увек грађанин, изгубио траг.** Да би се то знало, свако трошење донација мора бити транспарентно и никако се не сме догодити да се накнадно, као што се догодило с трошењем буџетских пара, открије да је неко злоупотребио донације намењене свим грађанима Србије.

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Вечерње Новости, Датум : 2.12.2009, Страна : 32

ЗАТВОРЕН ПОСЛЕДЊИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТАР У ПАРАЋИНСКОЈ ОПШТИНИ

ПАРАЋИН - Последњи колективни центар за избегле и расељене у општини Параћин, званично је престао да постоји. Породице са Косова које су тамо живеле, добиле су нове станове, а кључеве је на малој свечаности уручио председник општине Саша Пауновић. Срећи није било краја, када су отишли до својих, потпуно опремљених станова. Ненад Лазовић, један од 17 нових станара, добио је двособан стан.

- Имам жену и троје деце, Дијану, Данијелу и Јулијану. Из Пећи смо. Последњих осам година живели смо у колективном центру у Поповцу. Коначно смо се скућили. Преостаје ми још само да нађем неки посао, јер ми је то, после стана, највећи проблем - узбуђено говори Ненад.

Преме речима Биљане Стојановић-Миленовић, директоа Центра за социјални рад, осим што је уселиено 17 станова, бивши колективни центар од 1. децембра добија нову намену.

- Центар за социјални рад преузеће газдовање тим објектом и тамо ће се уселити неке сиромашне домаће породице. **Што се тиче нових станова, у згради за такозвано социјално становање у заштићеним условима, станари су корисници, што значи да станове не могу продати и не могу их наслеђивати.** Они који могу, струју ће плаћати сами. У другим случајевима породице могу да рачунају на субвенције, док ће трошкове одржавања зграде, ако их буде, сносити општина - казала је директорка Миленовић.

Бојан Вељковић, члан Општинског већа задужен за социјалну политику који је од почетка бринуо о стамбеном збрињавању избеглих, каже да су у колективном центру остале две породице са Косова које нису испуниле критеријуме за стан. Те породице могу да рачунају на "грађевински пакет" за кућу, или на неки други програм стамбеног збрињавања.

Антрфиле : АСБ ФИНАНСИРАО ГРАДЊУ

Станови се налазе у насељу "Данково", где је већ збринуто шездесетак избегличких и расељеничких породица. Нова зграда изграђена је заједничким средствима немачке хуманитарне организације АСБ и донатора. Вредност инвестиције је већа од 300.000 евра, не рачунајући локацију и инфраструктуру.

У ХРВАТСКОЈ ДОБРО ЖИВИ САМО 200 ПОРОДИЦА

Политика, Датум : 2.12.2009, Страна : А4

ИНТЕРВЈУ: ИВО ЈОСИПОВИЋ, кандидат СДП-а за председника Хрватске

Тужба против Србије је поднесена давно, када није било озбиљног помака у откривању судбине заточених и несталих, враћања отетог културног блага и кажњавању ратних злочинаца. Од тада су учињени многи помаци

Загреб, 1. децембра – Према свим испитивањима јавног мњења кандидат СДП-а Иво Јосиповић води у предизборној трци за новог председника Републике Хрватске. Избори су заказани за недељу, 27. децембра, а евентуални други круг на којем ће се бирати између двојице најуспешнијих кандидата биће 10. јануара. Иако у јеку председничке предизборне кампање Иво Јосиповић ипак је нашао времена за интервју „Политици”.

Каква је ваша визија Хрватске коју желите да предводите као њен председник?

У разговору с људима на терену схватио сам да је у Хрватској многима доста неправде и друштва у коме су сасвим срозане вредности попут поштења, части или самопоштовања. Генерацијама младих људи готово две деценије шаљемо поруку да се до успеха не долази радом, него пљачком и то помоћу политичких веза.

Хрватска не може даље тако, да у њој добро живи само 200 породица, како је то својевремено хтела политика. Недопустиво је да велики број људи и њихове породице преживљавају на ивици сиромаштва, с јадним пензијама, с лошим услугама у здравству, са скупим студијама и недоступним образовањем... То је катастрофа! У једном тренутку осетио сам и своју личну одговорност да се томе јавно успротивим. У председничку трку кренуо сам с програмом под називом „Нова праведност”, јер желим да Хрватска постане напредна европска земља у којој људи могу живети од свога рада. Главна окосница моје кампање јесте одлучна борба против корупције и криминала, јер само праведни друштвеноправни оквир може гарантовати сигурност, просперитет и спремност за изазове који нас тек очекују.

Шта јој највише стоји на путу да постане таква?

Често истичете корупцију која „као хоботница обухвата саме врхове власти”. Мој приоритет ће бити борба против корупције, јер Хрватска према подацима Светске банке на корупцији и организованом криминалу годишње изгуби више од 15,5 милијарди куна (1,73 милијарди евра). Тај нам новац треба за школе, дечје вртиће, болнице, спортске објекте...

Корупција данас отима значајан део друштвеног производа, ствара касте недодирљивих људи, кочи економски развој, а унапређује оне који су спремни дати мито. Таква Хрватска одбија и домаће и стране инвестиције. Не пристајем на то да отимачина у приватизацији постане коначна. Заговорник сам начела „или плати или врати”. Свако ко је у приватизацији добио нешто што није поштено платио мораће одлучити: ако жели остати

власник, мораће платити праведну цену или ће то што је стекао без плаћања морати да врати.

Како оцењујете садашње односе Хрватске и Србије и како их видите у будућности, поготово ако будете утицали на њих као председник РХ?

Већ сам раније најавио да ће односи између Хрватске и Србије бити један од мојих спољнополитичких приоритета. Односи између Србије и Хрватске бољи су него што су били, али још нису довољно добри. Можемо рећи да на неки начин варирају у интервалима и да је потребно уложити озбиљне напоре како би се побољшали. Односи су пре свега оптерећени догађајима који вуку корене из рата.

Но, развијање и продубљивање добрих односа између наше две земље важно је за очување мира и развој привреде у региону. И на глобалном плану циљеви наше две земље се подударају, а то је улазак у европске интеграције и претварање региона у зону мира и просперитета.

Шта би требало да учине обе стране да ти односи буду бољи?

Главне претпоставке за успешну сарадњу јесу суочавање с прошлошћу, одговорношћу за рат и страдања, али и спремност на санирање последица рата. Хрватска је у рату претрпела страшне жртве и разарања за које нема никаквог политичког ни другог оправдања. Одговорност за те злочине важно је питање. Но, и Срби у Хрватској су страдалници који траже поштовање и помоћ у решавању проблема, посебно повратка.

Стварни повратак избеглих Срба и решавање њихових основних животних и статусних проблема једна је од битних компоненти односа две земље, али све то иде некако преспоро и као „на капалку“. Како Ви гледате на тај проблем?

Положаји хрватске мањине у Србији и српске у Хрватској умногome су слични, иако је у степену остваривања мањинских права или пак законским решењима Хрватска у доброј мери испред Србије. Највећи проблем повратка Срба у Хрватску више није физичка несигурност и несношљивост, већ је то привредна несигурност, незапосленост и недостатак перспективе. Због тога би влада требало да донесе пакет мера како би помогла у решавању тих отворених питања. Лично ћу инсистирати на праву сваке особе да се врати у свој дом и да добије своју имовину.

Представљали сте Хрватску пред Међународним судом правде у Хагу у вези с тужбом против СЦГ, сада Србије, за збивања у протеклом рату. Било је иницијатива да РХ повуче тужбу, најављено је да ће Србија одговорити противтужбом... Како би било најбоље да се разреши овај спор?

У том поступку учествовао сам као правник ангажован од тадашње владе. Увек сам говорио да тужба није сама себи сврха, него да је у функцији остваривања одређених захтева. Она је поднесена давно, у тренутку када није било озбиљног помака у откривању судбине заточених и несталих особа, враћања отетог културног блага и кажњавању ратних злочинаца. Од тада, учињени су многи помаци. Политичка је одлука владе да ли је то довољно. Када би се проблеми решили на задовољавајући начин, тужба не би била потребна.

Сведоци смо проблема које Хрватска има у граничном спору са Словенијом. Како ће се Хрватска (под Вашим председништвом) понашати према Србији када постане чланица ЕУ, с којом такође има неке спорне граничне тачке на Дунаву?

Хрватска и Србија доиста имају проблем с границом, али га не сматрам тако драматичним као онај са Словенијом. Арбитражни споразум са Словенијом облик је уцене. Не сме се политичком одлуком ићи у аранжмане којима се доводи у питање међународним правом призната хрватска територија. Хрватска влада би стога требало да учинити више и боље у

осигурању нашег пута у ЕУ, али и територијалне целовитости државе. Питање решења граничних односа са Србијом не бих прејудуцирао. Државе ће га одговорно размотрити с циљем очувања територијалног интегритета обе земље и принципијелног разграничавања. Увек се залажем за то да, ако државе не могу саме решити проблем, не отежу с решењем до границе ескалације проблема, већ да га реше пред Међународним судом правде.

Антрфиле : Нетипичан политичар

Јосиповић је по много чему несвакидашња особа и нетипичан политичар: рођен је у Загребу 1957. године, где се и школовао, дипломирао је на Правном факултету и докторирао, а сада је и професор на истом факултету где предаје Кривично процесно право, Међународно кривично право и Прекршајно право. Заступао је Хрватску пред Међународним судом правде и Међународним кривичним судом за бившу Југославију.

У младости је волео да игра фудбал, па је мало недостајало да се и професионално посвети том спорту. Истовремено, завршио је и музичко школовање – на Музичкој академији у Загребу студирао је композицију, компоновао је педесетак дела за различите инструменте и симфонијски оркестар за које је добио више домаћих и међународних награда, међу којима и Награду Европске радио-уније и хрватску дискографску награду Порин 1999. и 2000. године. Најпознатије композиције су му „Игра стаклених перли“, „Самба да камера“, „Хиљаду лотоса“. Пре десет година био је и директор Музичког бијенала Загреб. У својој биографији наводи и да је од 1980. био члан СКХ. Ожењен је и има ћерку Лану.

НИ ЈЕДАН ДИНАР НИ ЈЕДНОМ ЧЕТНИКУ

Правда, Датум : 2.12.2009, Страна : 11

СА ТРИБИНЕ СРПСКЕ ЛИБЕРАЛНЕ СТРАНКЕ О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ БОРАЦА

У организацији Српске либералне странке, јуче је одржан округли сто на коме је централна тема била рехабилитација. као и допуна Закона о рехабилитацији. Скупштина Србије је 2005. године донела Закон о рехабилитацији, као и Закон о изједначавању Југословенске војске у отаџбини и партизанског покрета.

Међутим, по речима Александра Недића, секретара за информисање СЛСа, Закон о рехабилитацији је примењиван око 300 пута на територији целе Србије, док финансијски закон о изједначавању Југословенске војске и партизанских одреда није спровођен.

- Ниједан њихов борац никад није добио никакву надокнаду од наше земље. Подсетио бих да је 1998. године Сабор Републике Хрватске донео допуну закона где стоји да припадници и домобранског и усташког покрета имају право на надокнаду. Република Словеније је то исто учинила 1993. године - нагласио је Недић и додао да су у случају четничког обавештајца Уроша Шуштарића, „изједначили не само белогардејце, него и припаднике Југословенске војске који су били на страни Драже Михајловића“.

- Начуло се да је и Министарство правде Србије начинило допуну Предлога закона о рехабилитацији, којим би се извршила надокнада припадницима Југословенске војске који су после рата били затворени, као и њиховим породицама - рекао је Недић. Међутим, он је додао да наводно нека министарства у Влади Србије нису заинтересована да подрже тај закон, односно министарства која финансијски омогућавају да се Тај закон спроведе у дело“.

Председник Удружења политичких затвореника и жртава комунистичког терора, Војислав Кромпић, истакао је да их је друштво од почетка маргинализовало, а да ниједан виновник није ухапшен.

- Многи од нас још увек осећају последице тих терора. Ухапшен сам као гимназијалац, због пуцњаве коју су изазвали комунисти, а инцидент су приписали мени. Добио сам 12 година затвора - сећа се Кромпић. Округлом столу присуствовали су многи правници, као што је Слободан Мавремовић, адвокат Зоран Живковић који је и писао захтев за рехабилитацију, судија Окружног суда из Шапца, Драгутин Лазаров, адвокат Вељко Губерина, као и саветник потпредседника Владе Јована Кркобабића, Раде Дубајић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 03.12.2009. год.

ПРИХОДИ 112 МИЛИЈАРДИ КУНА

Преглед, Датум : 3.12.2009, Страна : 6

Посланици Хрватског сабора усвојили су буџет 2010. годину

Посланици Хрватског сабора већином гласова усвојили су буџет за 2010. годину којим се планирају приходи од 112,8 милијарди куна (15,41 милијарду евра), а расходи у износу од 121,4 милијарде куна (16,58 милијарди евра). Буџетом су задовољни и српски посланици јер ће њиме бити реализована обнова кућа повратника, електрификација и стамбено збрињавање повратника. За буџет је гласао 81 посланик, против је било 33, док је троје било суздржано.

Буџет је рађен на пројекцији благог раста бруто друштвеног производа (БДП) за 0,5 одсто, док би предвиђени дефицит буџета био 2,5 одсто БДП. Од укупно 72 амандмана, прихваћена су три, два које су поднели посланици Истарског демократског сабора и један Хрватског демократског сабора за Славонију и Барању. Тиме је како је речено у Сабору, исказана осетљивост према Истри и Славонији.

Средства за изградњу основних школа у Славонском Броду, изградњу студентског кампуса у Пули и обнову простора хитне службе пулске болнице у висини од 18,5 милиона куна (2,53 милиона евра) узеће се од средстава која су намењена католичкој цркви, с чиме се она сагласила.

Буџетом за 2010. коначно ће бити реализована обнова кућа, стамбено збрињавање и електрификација, што доприноси затварању поглавља о судству и основним правима у приступном процесу Хрватске у ЕУ, оценио је посланик Самосталне демократске српске странке Миле Хорват. Хорват се нада да је висина предвиђених средстава у буџету довољна да се коначно обнове преостали делови порушених објеката и да се у још петнаестак преосталих села уведе електрична енергија.

Хорват је нагласио да се откуп стамбених јединица додељених за стамбено збрињавање мора омогућити грађанима српске националности како би они у том сегменту били равноправни грађани Хрватске.

„Мислимо да треба да дамо бар приближно једнаке шансе свим јединицама локалне самоуправе нарочито на простору посебног државног старања, па тек онда разговарати о томе да ли смо спремни за некакво прекомпоновање система локалне самоуправе“, сматра Хорват.

О АМБАСАДИ НА КОСОВУ

Куир, Датум : 3.12.2009, Страна : 5

ПОДГОРИЦА - Потпредседник Владе Црне Горе Светозар Маровић сматра да нема препрека за отварање дипломатских представништава на Косову. Одговарајући на питање да ли ће тај поступак угрозити односе са Србијом, Маровић је рекао да не верује да Срби имају разлога да се љуте.

- Свака земља је суверена о питањима која се тичу њене унутрашње и спољне политике, али исто тако треба да води рачуна и добрим суседским односима - рекао је Маровић. **Он је додао да је потребно решити конкретна питања у вези са статусом расељених лица и Црногораца на Косову, преносе црногорски медији.**

PRESS CLIPPING

Субота 05.12.2009. год.

СПАС ЗА УГРОЖЕНЕ ПОРОДИЦЕ

Курир, Датум : 5.12.2009, Страна : 14

СМЕДЕРЕВО - У насељу Ковачићево у Смедереву градиће се 20 станова за социјално угрожене породице, захваљујући финансијској помоћи Европске комисије. Уговор о градњи станова потписали су Предраг Умичевић, градоначелник Смедерева, и Бранислава Жарковић, директорка Хаусинг центра, који ће вршити надзор над изградњом стамбеног објекта. Реализатори овог пројекта, који ће трајати 18 месеци, биће УНХЦР и Комесаријат за избегла и расељена лица Републике Србије, а извођач радова конзорцијум ДУ „Интеграл“ и „Комитинг Смедерево“.

ПАРЧЕ МЕСА НЕДЕЉНО

Вечерње Новости, Датум : 5.12.2009, Страна : 35

ОДНЕДАВНО ПОЈАЧАНИ ОБРОЦИ ИЗ НАРОДНЕ КУХИЊЕ У СМЕДЕРЕВУ

Нису заборављени ни најугроженији који живе у селима

СМЕДЕРЕВО - Корисницима народне кухиње у Смедереву ове зиме биће појачани оброци, одлучио је Управни одбор ове хуманитарне организације. То значи да ће недељно добијати по парче меса и воће.

Најсиромашнији Смедеревци више неће као до сада добијати "празне" оброке без меса. Захваљујући донацији Владе Србије, хуманитарцима је недавно стигло пет тона свињског меса.

- Корисници Народне кухиње којих има 900, и 500 људи из избегличког кампа у Радинцу, ове зиме добијаће појачане оброке. То подразумева да ће најмање једном недељно добити по парче меса, а Црвени крст ће из својих средстава једном или два пута недељно обезбедити и воће - каже Томислав Живановић, секретар Црвеног крста.

Због хроничног недостатка новца, парче меса у следовању до сада није могло да замисли 250 деце у избегличком кампу, а многим је то једини оброк током дана. Црвени крст није заборавио ни око 300 најугроженијих породица које живе у селима и немају услова да дођу у Народну кухињу. Њима помоћ стиже на кућне адресе.

- Пакети са основним намирницама за новембар и децембар су расподељени, а после новогодишњих празника биће извршена и расподела за јануар и фебруар. Већина прехранбених артикала је из манастира Острог, а Црвени крст је из својих средстава обезбедио три тоне брашна - кажу хуманитарци.

Ове породице добиле су уље, месни нарезак, млеко у праху, паштете, брашно, шећер, пешкир и чарапе. Количина намирница зависи од броја чланова. Двочланих породица, према тренутним подацима, има око 170, трочланих и четворочланих између 45 и 50, док породица са пет и шест чланова 35.

Црвени крст дневно спреми 1.500 бесплатних obroka. Цена једног је око 75 динара. У Смедереву право на бесплатне оброке има 900 корисника. На граници да остваре ово

право је још најмање толико људи. У односу на период од пре пола године, број корисника увећан је за 300.

БЕСПЛАТНА ХРАНА ЗА 500 ПОРОДИЦА

Данас, Датум : 5.12.2009, Страна : 17

Медвеђа - У општини Медвеђа почела је да ради Народна кухиња у којој ће се припремати храна за најсиромашније житеље. Планирано је да се свакога дана обезбеди 350 оброка, а да четвртком, када је овде пијачни дан, припреми 150 оброка више и они ће се делити житељима најудаљенијих планинских села.

Локална самоуправа је одлучила да свакога месеца за потребе Народне кухиње издваја 150.000 динара, али од отварања не би било ништа да нису прискочили у помоћ бројне хуманитарне организације које су обезбедиле двадесет тона хране.

По речима председника општине Медвеђа Слободана Драшковића, највећу помоћ су пружиле Републичке резерве и Црвени крст Србије. У општини Медвеђа, где влада велика незапосленост, јер практично ниједан колектив не ради, велики је број расељених и избеглих лица са Косова и Метохије и простора некадашњих југословенских република.

МАКСИМОВИЋИ ДОБИЛИ КУЋУ

Пресс, Датум : 5.12.2009, Страна : 4

ГЊИЛАНЕ - Саветник председника Србије Млађан Ђорђевић уручио је јуче у селу Горње Кормињане повратничкој породици Максимовић кључеве од куће. Кућа за петочлану породицу Максимовић из Косовског Поморавља, која је 10 година живела у тешким условима у привременом смештају у Бујановцу, изграђена је на иницијативу председника Бориса Тадића, захваљујући донацији Банке Интеза.

Акција помоћи породици Максимовић, у којој је обезбеђен и посао за главу породице, реализована је захваљујући невладиној организацији „Дечја радост“ из Гњилана и представља део шире акције и државне политике за помагање повратка у покрајину. Максимовићи су добили опремљену кућу од 80 квадрата изграђену на 7,5 ари плаца.

PRESS CLIPPING

Недеља 06.12.2009. год.

ПОВРАТНИЦИМА КУЋА НА ИНИЦИЈАТИВУ ТАДИЋА

Пресс, Датум : 6.12.2009, Страна : 8

ГЊИЛАНЕ - Саветник председника Србије Млађан Ђорђевић уручио је у селу Горње Кормињане повратничкој породици Максимовић кључеве од куће. Кућа за петочлану породицу из Косовског Поморавља, која је 10 година живела у тешким условима у привременом смештају у Бујановцу, изграђена је на иницијативу председника Србије Бориса Тадића, захваљујући донацији Банке Интеза. Акција помоћи породици Максимовић, у којој је обезбеђен и посао за главу породице, реализована је захваљујући НВО „Дечја радост“ из Гњилана и представља део шире акције и државне политике за помагање повратка у покрајину.

КРКОБАБИЋ: МИЛИОН ИЗБЕГЛИХ И ПРОТЕРАНИХ

Дневник, Датум : 6.12.2009, Страна : 2

Србија је једна од пет држава у свету које имају највећи број избеглица и најдужи период избеглиштва, речено је на дводневном саветовању о избеглицама одржаном у Великој Плани. "То је за једну европску државу готово невероватан и незамислив податак", навео је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић.

Кркобабић је рекао да је од 1990. кроз Србију прошло и у њу ушло више од милион избеглих и протераних особа из суседних југословенских република. Од милион избеглих и протераних, пре свега из Хрватске и Босне и Херцеговине, око 800.000 се у веома кратком времену после "Бљеска" и "Олује" и других акција нашло у Србији. У Хрватску је, како је навео, враћено око 58.000 људи, са више од 40.000 неисплаћених пензија од 1991. до 1997, што је око милион година стажа.

Од милион избеглих, 200.000 примило је држављанство у Србији, Хрватска тврди да се вратило 100.000, али је остало око 100.000 људи који још у Србији траже решење и живе по избегличким камповима и приватном смештају, истакао је Кркобабић. Нема земље на свету у којој нема избеглица из Хрватске и БиХ протераних од 1991. до 1995, када су прекинуте ратне операције, рекао је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић.

ТЈЕДНИК НА ЋИРИЛИЦИ

Данас, Датум : 7.12.2009, Страна : 5

У петак су се у Хрватској на киосцима појавиле „Новости“. Не „Вечерње“, него „Самостални српски тједник“ који издаје Српско народно вијеће. Био је то мали корак (искорак, рекао бих) за хрватски медијски простор, али велики за оно мало Срба у Хрватској (4,5 посто: таман за једну коцкицу у хрватском грбу, како су „Новости“ то приказале). Да би се значај овог уласка у јавност и изласка на киоске разумео у потпуности, треба рећи да је први број у општој продаји број 520. Претходних 519

седмица „Новости“ су се достављале поштом претплатницима, а у једном тренутку појавиле су се и на нету (www.novosti.com; са два „с“!).

Осим што себе одређују као самостални српски тједник, „Новости“ имају и неколико страна на ћирилици. Те три околности - да Србеки издају тједник; да су га пустили на киоске у чак осам хиљада примерака; и да је део на ћирилици - сензација су саме по себи. Корак је то и за хрватско друштво: пре само неколико година јавна продаја српских новина (у којима чак има и ћирилице!) била би опасна авантура. До овога тренутка, међутим, десило се само да на понеком киоску (у Книну, на пример), „Новости“ не буду изложене; на огромној већини продајних места имају равноправан третман. Маинстреам јавност дочекала је овај догађај благонаклоно: чак је и страшна Хловерка Новак Срзић са ХТВ позвала издавача Мишу Пуповца и главног уредника Радета Драгојевића у своје „Отворено“; да није обложена тефлоном била би се покајала, јер ју је бритко паметни и пакосни Драгојевић достојанствено понизио том приликом.

Неизбежни и све неподношљивији Иван Звонимир Чичак замерио је у својој колумни у „Јутарњем листу“ што се те новине на киоску продају, уместо да се деле бесплатно, јер да их финансира хрватска влада из буџета. При том нема исту примедбу на ону беду од државног „Вјесника“ који би угинуо природном смрћу да га не плаћа влада; о осталим буџетским ставкама и да не говоримо. Ту сад долазимо на „средства и методе“, што би рекли удбаши, мањинске политике у хрватској држави. Милораду су Пуповцу многи замерили конструктивну сарадњу са влашћу: оно једва чујно „да“ када је Туђман парламент назвао усташким именом „Хрватски државни сабор“ (признајем: и ја сам му то тада јавно замерио); када је дао парламентарну подршку Санадеровој и сада Косоричиној влади; итд.

Дан-данас против њега ровари и делује агентура Коштуничиних и радикалских поверљивих лица међу Србима у Хрватској, оних који и даље мисле да је она блесава авантура Миле Мартића била исправна и који мисле да је Косово у Србији. Пуповац је, међутим, стрпљиво подносио праћке и стреле обесног националистичког Београда коме никада није доста српске крви и патње. То је довело до конкретних, животних и свакодневних користи за Србе у Хрватској: по подацима УНХЦР које преносе „Новости“, у 2009. имамо 132 000 повратника (од чега 66 000 трајних), 19 000 враћених кућа и станова, 13 000 захтева повратника за стамбено збрињавање итд. Извесни уступци и јака воља за учешће Срба у политичком животу Хрватске, дакле, донели су опипљиве резултате. Један од тих резултата су и „Новости“ на киоску.

Има ту и више од тога и то је оно што - уверен сам - озбиљно нервира Ивана Звонимира Чичка. Уређивачки тим „Новости“, Раде Драгојевић и Андреа Радак пре свих, успели су да у тај недељник привуку нека од најјачих имена хрватског новинарства. Ту је јак део покојног „Ферала“: Виктор Иванчић, Игор Ласић, Маринко Чулић, Борис Рашета, Срећко Пулиг; ту је јака екипа из самог листа; ту из Београда пишу Владимир Арсенијевић, Тања Тагиров, Драго Ковачевић (понекад и „моја маленкост“, што би рекао мој наредни јунак Игор Мандић), а очекује се да и Борис Буден, филозоф и сјајан новински писац, почне да сарађује. Тако се „Новости“ полако профилишу у релевантан лист на хрватском тржишту људи и идеја, ако могу тако да се изразим, не баш замена за „Ферал“ (то је немогуће), али једно од ретких места где се могу изразити либерално-демократска, храбра и према томе слободна мишљења.

Дакле, најбоља вест је да је Игор Мандић прошлог петка кренуо са својом колумном у малим српским новинама. Колумна се зове „Заузето, Хрват!“; ко се мотао по ратиштима деведесетих, посебно после „Олује“, зна шта то значи. Наслов првог текста је „Излазак на усташко ћоше“: Игор мисли на Трг Републике Бана Јелачића где су се некада продавале неоусташке штампане ствари, а сада ево и српских новинаца.

Па каже Игор Мандић (не могу да одолим):

„Но, гдје постоји опасност, расте и оно спасоносно (како је отприлике рекао нетко од мене много паметнији), па сада, када се са својим ћириличним тједником српска мањина дрско

појављује на новинским киосцима у Хрватској (као да излази из ормара или, још горе, из самице), моја ће маленкост покушати изборити прилику да се приброји њеном 'раскомаданоме тијелу'. Тако ће се напokon, нормално и хрватско ћирилично писмо моћи видјети истакнуто на пултовима, а не више, као до сада, да га од продавца тражим тихим завјереничким гласом...“.

Раде Драгојевић обећава да ће објавити плакат у боји са упоредном азбуком и абецедом, да одрасли људи почну да се подсећају, а деца да уче. Непознавање ћирилице и гађење над њом били су статусни симболи у Хрвата неко време, знак „националне одговорности“, што би рекао онај наш несрећник. Узаман су паметни људи у Хрватској говорили да Југословени имају ретку цивилизацијску привилегију и предност тиме што се истовремено служе са два писма; не: ћирилица је била проказана и проклета као „српска“ (сасвим довољно); страдале су и руске књиге при том. Али, то је - надамо се! - прошло.

А онда је у петак увече у култном „БП Цлубу“ (код цезисте Бошка Петровића) била интимна журка повод првог броја на киосцима. Београдски писци Томислав Марковић и Драган Ковач („Јарболи“) мало су причали, али су више певали уз гитару и даире. Био сам потресен сличношћу тог провода са вечерима протестне музике шездесетих, кад сам био млад.

PRESS CLIPPING

Уторак 08.12.2009. год.

ОБУКА ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ У ПЧИЊСКОМ ОКРУГУ

Преглед, Датум : 8.12.2009, Страна : 5

Врање

У Пчињском округу, поред Београда и Новог Сада, почеће да се спроводи обука незапослених младих људи који су фактички без занимања. Обука је у склопу програма запошљавања младих до тридесет година, првенствено инвалида, Рома, избеглица, расељеника и других социјално угрожених лица која од образовања имају само основну школу, неки курс, односно незавршену средњу школу (изузев Рома, где су обухваћени и они с дипломом средње школе). Сврха овог програма што га финансира Влада Србије уз подршку Владе Шпаније је да се у наредне две године да прилика неквалификованима да се оспособе за поједине струке, како би се лакше запослили. Рачуна се заправо да би се на овај начин омогућило запошљавање око 3 хиљаде младих у Србији.

Још овог месеца у Пчињском округу, по речима Силване Гавриловић из врањске Службе запошљавања, почеће обука за тридесетак лица која су на евиденцији Службе била барем три месеца.

Већ су се пријавиле фирме заинтересоване да обучавају по десетак неквалификованих радника: фабрике конфекције и обуће „Микромодел” и „Минекс” у Врању, те дрвопрерађивачка фабрика „Ибер” у Босилеграду. Уопште, будући да у пчињској регији доминира текстилна, обућарска и дрвна индустрија, највише људи квалификоваће се за рад у тим делатностима. Обука траје до шест месеци. Саговорница „Привредног прегледа“ напомиње да се сто сати рада плаћа месечно око 9 и по хиљада динара, уз путне трошкове зависно од удаљености фирме, а самохраним мајкама мале деце чак и уз накнаду од 15 хиљада динара за трошкове њиховог чувања у време обуке. Послодавци добијају по обучаваном лицу 14 хиљада динара; пола износа при потписивању уговора, а остатак тек пошто се барполовина радника које су обучавализапосли.

КАДА СОЛИДАРНОСТ ЗАТАЈИ

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А14

Да ли имамо разлога да верујемо да постоји солидарност и хуманост на делу? Спорадични случајеви у којима ове две људске особине добијају на значају су кап наде у мору безнађа. Проблем избеглих са простора бивше Југославије и даље је питање савести свих нас. Нажалост, у решавању појединачних проблема највећу улогу, као и свуда имају личне везе а не критеријум социјалне угрожености.

Недавно сам се у то уверила на примеру Бранке Тодоровић, избеглог лица из Хрватске. Бранка са сином Стефаном живи као подстанар у Умци (Теслина бр 3). Болује од Базедовљеве болести и здравствено је запуштена. Издржава себе и сина ученика, тако што сваког дана чисти по кућама. И тако годинама. Сада је и психички и физички на крају снаге. Недавно јој је умро муж, који је такође био здравствено запуштен. Комесаријату за избеглице на Новом Београду први пут се за помоћ обратила пре два месеца. Једнократну помоћ није добила јер нема новца у буџету комесаријата, а решавање стамбеног питања (при чему није уопште битно у ком делу Србије ће живети) представља само фарсу.

Надам се да ће овај допис прочитати макар неко ко уме да саосећа и разуме туђу несрећу.
Др Славица Дацић,
Београд

ПРАВНА ЗАШТИТА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А21

Градска управа не може да мења законе јер их и не доноси, али може да мења и допуњује своје одлуке и доноси нове. Посебну пажњу посвећујемо социјално угроженим грађанима - поручио је Владан Ђукић, секретар за социјалну заштиту на јучерашњој трибини „Правна регулатива у контексту инвалидске заштите и друштвене бриге о лицима са инвалидитетом на територији Београда" која је одржана у Старом двору. На скупу организованом као део обележавања Међународног дана особа са инвалидитетом, учествовали су представници Секретаријата и бројна удружења. У процедури се налазе Одлука о измени и допуни одлуке о правима у социјалној заштити Београда, Одлука о условима, мерилима и поступку за решавање стамбених потреба социјално угрожених грађана на територији града Београда, као и Одлука о условима и расподели станова изграђених према пројекту „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији социјално становање у заштићеним условима". Ове године град финансира 11 пројеката друштвених и невладиних организација више него прошле године. И број студената са инвалидитетом који примају градску стипендију је већи - рекао је Ђукић. У републичкој скупштини усвојени су закони о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом, о професионалној рехабилитацији и запошљавању, као и удружењима грађана. Неки од њих су добри, а неки нису.

Сва права која нам се њима гарантују произлазе из међународних аката. Она нормативно постоје, али се у пракси не примењују. Невладине организације изједначене су са организацијама особа са инвалидитетом а између њих постоји велика разлика рекао је Вукоман Бошковић, председник Координационог одбора за питања инвалида.

КВАЛИТЕТНИЈЕ ТРЕЋЕ ДОБА

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А23

Времешни житељи Крагујевца, Бачког Петровца, Сјенице али и села Каменица код Ниша и Стара Моравица код Бачке Тополе ускоро ће треће доба проводити на много квалитетнији начин. Захваљујући програму „Доброта" који је у јуну покренула Државна лутрија Србије, у овим локалним заједницама биће отворени клубови за старе, дневни боравци, телефонски сервис за кућне поправке...

На конкурс, који је организован ради побољшања положаја старих лица, јавиле су се чак 144 непрофитне организације из 80 локалних заједница свих крајева Србије. Изабрано је и јуче представљено пет најбољих и најкреативнијих предлога који ће од Лутрије укупно добити више од два милиона динара. Чињеница да нација стари и да су времешни људи остали на маргини интересовања друштва са све мањим шансама да се укључе у свакодневне животне токове навела нас је да заједно са Балканским фондом за локалне иницијативе поболшамо социјалну бригу према старима.' Приоритет су имали предлози организација из оних места у Србији где не постоје сличне услуге - рекла је Тијана Анђелић, директорка Државне лутрије Србије, на јучерашњој конференцији за новинаре. Избеглим и расељеним лицима која годинама без наде у боље сутра живе у колективним центрима и објектима за социјално становање у Крагујевцу организација „Викторија", чија

је идеја завредила 400.000 динара, пружиће пре свега психосоцијалну помоћ. Овај конкурс, који је прави пример развоја локалне филантропије, трајаће шест месеци и подразумева разне радионице, излете, чајанке, дружења, радне терапије, као и путујућу библиотеку која ће старим Крагујевчанима помоћи да добрим књигама суморне зимске дане учи [не ведријим. На пролеће ћемо организовати и рад у башти каже МиН рјана Миленковић из организације „Викторија“. Активисти Црвеног крста из Бачког Петровца свој предлог назвали су "Један позив - решен проблем".

За сваку поправку у кући пензионерима ће бити довољно да се обрате координатору из ове организације и за тили час стиже водоинсталатер, електричар, столар или молер који ће по повлашћеним ценама средити сваки квар, док ће за најугроженије становнике ова услуга бити бесплатна.

СРБИЈА МОРА ДА НАМ СЕ ИЗВИНИ

Данас, Датум : 8.12.2009, Страна : 1

ЕКСКЛУЗИВНО: Харис Силајџић, члан Председништва БиХ и лидер Странке за БиХ

Извињење Београда због геноцида услов је за истински добросуседске односе Србија треба да се угледа на Хрватску када је реч о БиХ Право ентитета на вето није у складу с Дејтоном

Разговор

- Многи су сањали распад Босне и Херцеговине почетком деведесетих, али већина њих или сједи у Хагу или су тамо умрли. Имали су једну од највећих европских војних машинерија на располагању, нису презали ни од геноцида, а опет нису успјели у том науму. БиХ у својим стољетним границама је стварност и међународно-правна чињеница. Ко год покуша то промијенити, завршиће горе него они који су то раније покушавали - поручује у ексклузивном интервјуу за Данас Харис Силајџић, члан Председништва Босне и Херцеговине и лидер Странке за БиХ, коментаришући мишљења да је сан о јединственој БиХ мртав и да ће исход тренутне уставне кризе бити распад те државе.

- Србија треба Босну и Херцеговину почети третирати као сваку другу државу и понашати се на начин како то Хрватска ради већ десет година и Црна Гора од своје независности. Само тако, те након што из Београда дође и званичан, цивилизован акт извињења, можемо имати стварно добросусједске односе. То извињење треба признати геноцид у БиХ, јер је то судски потврђена чињеница - каже Силајџић.

- Многи су сањали распад Босне и Херцеговине почетком деведесетих, али већина њих или сједи у Хагу или су тамо умрли. Имали су једну од највећих европских војних машинерија на располагању, нису презали ни од геноцида, а опет нису успјели у том науму. БиХ у својим стољетним границама је стварност и међународно-правна чињеница. Било ко, ко покуша то промијенити, завршиће горе него они који су то раније покушавали - поручује у ексклузивном интервјуу за Данас Харис Силајџић, члан Председништва Босне и Херцеговине и лидер Странке за БиХ, коментаришући мишљења да је сан о јединственој БиХ мртав и да ће исход тренутне уставне кризе бити распад те државе. Критикују вас да сте својим ставовима допринели кризи у БиХ и да не наступате у име свих грађана, већ из позиције Бошњака и страначког интереса. Како одговарате на те критике?

- Моје дјеловање је фокусирано на чланство БиХ у НАТО и ЕУ, те на пуну примјену Дејтонског споразума. Инсистирање на томе може допринети кризи само уколико постоји неко коме ти принципи нису у интересу. Ми данас губимо вријеме доказујући елементарне чињенице. Примјера ради, ентитетски вето како се данас користи није у складу с Дејтоном јер га користи само један народ. Ово је својим резолуцијама потврдило чак седам међународних тијела. Такођер, судски је потврђена чињеница да државна имовина припада држави БиХ, а не ентитетима. Ово су државни интереси, а свако ко ради против њих покушава заштитити нелегалне активности и будућност градити на кршењу, а не спровођењу, Дејтона.

Због чега се противите раздвајању, односно због чега оцењујете то као лоше решење?

- БиХ није само сложена земља као што су то неке друге државе. Сепаратистичке тенденције постоје у ентитету на чијем је територију прије агресије живјело 46 одсто Бошњака, Хрвата и осталих. Данас их је мање од осам одсто. Као што је рекао бивши високи представник Шварц-Шилинг, „не можете побити и очистити опозицију, па онда организовати референдум о отцјељењу”.

Мислите ли да би требало питати грађане БиХ шта мисле о томе - да ли су за централизовану државу?

- Грађани БиХ су се 1992. определијелили за суверену и независну Босну и Херцеговину, а ту независност су готово одмах признале УН и све земље свијета. Што се тиче модела државе, унитаризам и централизација нису модели с којим се данас иде напријед. Највећи дио одлучивања управо треба бити на локалном нивоу. Али, као што не сматрам да порези грађана Бање Луке требају завршавати у Сарајеву, такођер не сматрам да порези грађана Фоче или Бијељине требају завршавати у Бањој луци. Република Српска је, међутим, један од најцентрализовананијих модела власти у Европи. То није добро за било кога и због тога треба ићи ка што већој децентрализацији, а не обрнуто.

Како коментаришете инсистирање Америке да Канцеларија високог представника остане у БиХ, док се ЕУ томе противи?

-То је поједностављена констатација. Нити САД „инсистирају”, нити је ЕУ уједињена у овом питању. Чињеница је, међутим, да је ОХР интегрални дио Дејтонског споразума који је успостављен управо због низа блокада које су присутне у другим дијеловима тог споразума. Док год постоје такве апсолутне блокаде, БиХ не може бити функционална земља без улоге тог међународног арбитра.

Мирослав Лајчак, високи представник ЕУ за БиХ, констатује да Србија треба да настави да „отворено, транспарентно и јасно говори да подржава целовитост БиХ и њен територијални интегритет“. Слажете ли се с том оценом улоге Србије?

- Улога Србије у том контексту се не разликује од улоге било које друге земље чланице УН. Наиме, суверенитет и територијални интегритет БиХ не овисе од Дејтона, већ му претходе и гарантовани су повељом УН и другим нормама међународног права. Везивање тих питања за Дејтон је чак и опасно, јер шаље поруку да суверенитет и интегритет неке земље зависе од њеног унутрашњег уређења. Ово, међутим, није случај ни с БиХ нити с једном другом сувереном државом.

Лајчак, такође, сматра да се Србија, као једна од потписница Дејтонског споразума, „понаша одговорно“ у вези с кризом у БиХ и да шаље праве поруке.

- Србија треба Босну и Херцеговину почети третирати као сваку другу државу и понашати се на начин како то Хрватска ради већ десет година и Црна Гора од своје независности. Само тако, те након што из Београда дође и званичан, цивилизован акт извињења, можемо имати стварно добросусједске односе. То извињење треба признати геноцид у БиХ, јер је то судски потврђена чињеница. Свако избјегавање тог термина након што га је потврдио Међународни суд правде представља негирање геноцида. Такођер, Србија мора изабрати. Не може се, наиме, избјежавати одговорност тврдњом да је злочине починио „Милошевићев режим”, а истовремено инсистирати да је држава Србија потписница

Дејтона. Или су и злочини и Дејтонски потпис дјела једног човјека или одговорност за обоје носи држава Србија.

Како оцењујете улогу међународне заједнице у решавању кризе?

- Међународна заједница има кључну улогу у БиХ. Околности које су довеле до успоставе ОХР-а постоје и данас у идентичном, па чак и тежем облику. Анекс 7 Дејтонског споразума, који гарантује повратак избјеглица, није проведен, а то је била обавеза међународне заједнице. Управо због тога данас имамо блокаде које ни сам Дејтон није предвидио. Међународна заједница не може абдицирати ту одговорност уколико не жели да за пар година има још већи проблем и још веће обавезе.

Уз овако напете односе у БиХ, да ли је могуће да шенгенске визе овој земљи буду укинуте средином 2010?

- Мапа пута је јасна и постоји сет обавеза који је исти за сваку земљу. Ми смо испунили готово све услове из Мапе пута, а данас смо чак испред Србије и Црне Горе када се испуњење наших обавеза пореди са обавезама које су те земље испуниле када им је одобрен безвизни режим. Било је неких покушаја да се успоставе и неки други услови за БиХ, али су срећом ти покушаји наишли на осуду и огорчење унутар већине кругова у ЕУ. Стога очекујемо да ће БиХ имати безвизни режим до јуна идуће године.

У ДРСНИКУ ЈОШ САМО ДУЊЕ МИРИШУ

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А18

У највећем повратничком селу у општини Клина тренутно је педесетак Срба, од 700, колико их је било пре 1999. године

Клина – На два километра од КLINE, на богатој земљи метохијској, своје повратничке дане у Дрснику броји педесетак Срба, старијих житеља овог села. Вратили су се пре пет година на похаране њиве и порушена огњишта.

У Дрснику, Доњем и Горњем, било је некада 160 кућа и 700 Срба. Сада их је педесетак у 53 обновљене куће. У Клини се снабдевају сољу, брашном и шећером, а код лекара одлазе или у Осојане, или у Косовску Митровицу. Живели су до рата богато, од плодова земље и гајења стоке, или радећи у Клини и Пећи, а сада они који су боље среће за хлеб зарађују у некој од школа или амбуланата, расејаних у осам повратничких села, у којима укупно има око 600 Срба. Минимум егзистенције остварују захваљујући помоћи државе Србије, односно новцем који претекне кад плате струју.

– Када смо се вратили пре пет година, затекли смо порушене куће, њиве зарасле у трње, леске и коприву, а сви шљиваци су били посечени... Оставили су само дуње. Некада се овде живело богато, радили су мештани и у руднику боксита, у комбинату „Малижган”, у фабрици „Комуна”, а сада су у селу само пензионери – прича нам Михајло Чекрлић, један од првих повратника у Дрсник.

У родном селу је поново и Бранислав Рibaћ. Некада је радио у Клини, у Пољопривредној задрузи, а сада са нешто мало пара, колико му држава Србија да, преживљава тешке и самотне дрсничке дане.

Из цркве Свете Петке, изграђене у 16. веку, а недавно обновљене, прилази нам Стевана Рibaћ. Овде је сама, муж јој је умро у Краљеву, у колективном центру за смештај избјеглица, где су главу склонили у јуну 1999.

– Вратила сам се јер сам свих година у избјеглиштву сањала своју кућу, њиве и комшије. Немам пензију, а живим од социјалне помоћи, коју већ пет месеци не примам – смркнутог лица казује Стевана, и још вели да јој самоћа најтеже пада са смирајем дана, јер кад овде смркне, нико из куће не излази.

Испод ораха, надамак цркве, седи на клупици Радета Рибач, 68. му је година. И он се, са супругом, вратио јула 2005. Вели, имао је седам хектара земље, а тек сад је нешто посејао. – Албанци из околине нам понекад направе штету, пусте стоку у наше ливаде и њиве. Али, ја сам страх прегорео. Један је живот, одлучио сам да га овде проживим – каже нам Радета.

Јову и Видосава Ђурића из Осојана затичемо док са Милованом Карацићем, повратником, граде нови задружни дом. Милован, ко од брега одваљен, прича да је више од две деценије провео у Љубљани, вратио се у Дрсник, а онда поново 1999. отишао из њега. Боравио је у Чачку, у Крушевцу, а онда, кад су му „дозлогрдили” расељенички дани, решио је да дође на своје огњиште, на четири хектара обрадиве земље, а око два је било под шумом, коју су му Албанци у међувремену сву посекали.

Надају се Дрсничани да ће под планином Волујак бити још Срба, како кажу, „тек онда када и држава крене да их враћа”. До тада, веле, ту су да се не угаси и последње огњиште.

СРБИ ПОВРАТНИЦИ СЕДАМ ГОДИНА ЖИВЕ БЕЗ СТРУЈЕ

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А32

Сански Мост – Председник Скупштине општине Сански Мост Драго Праштало упозорио је да у овој општини у Федерацији БиХ велики број Срба повратника већ седам година живи без електричне енергије. „Тренутно постоје 22 неелектрифицирана дела српских повратничких насеља за шта је потребно око пет милиона конвертибилних марака”, рекао је Праштало медијима Републике Српске, а преноси Тањуг.

Он је додао да бошњачке власти општине Сански Мост не показују интерес за електрификацију српских повратничких насеља, а да је све мање донаторских средстава из међународних организација за те пројекте.

Недостају и средства за обнову порушених српских кућа, тако да је блокиран процес повратка избеглих Срба, а и они који су се вратили, како кажу њихови представници, размишљају о поновном исељавању, јер живе у веома тешким условима.

PRESS CLIPPING

Среда 09.12.2009. год.

ВЕЛИКИ БРОЈ ИЗБЕГЛИЦА У СРБИЈИ

Објектив, Датум : 9.12.2009, Страна : 13

Србија је једна од пет држава у свету које имају највећи број избеглица и најдужи период избеглиштва, речено је на дводневном саветовању о избеглицама у Великој Плани.

Он је рекао да је од 1990. године кроз Србију прошло и у њу ушло више од милион избеглих и протераних особа из суседних југословенских република. Од милион избеглих и протераних, пре свега из Хрватске и Босне и Херцеговине, око 800.000 се у веома кратком времену после „Бљеска“ и „Олује“ и других акција нашло у Србији. Реч је о две категорије грађана: једна је пре тога избегла због ратних дејстава и најмасовнија категорија су протеране особе са њихових не вековних него миленијумских огњишта, закључио је Кркобабић. У Хрватску је, како је навео, враћено око 58.000 људи, са више од 40.000 неисплаћених пензија од 1991. до 1997, што је око милион година стажа. Од милион избеглих, 200.000 добило је држављанство у Србији, Хрватска тврди да се вратило 100.000, али је остало око 100.000 људи који још у Србији траже решење и живе по избегличким камповима и приватном смештају, истакао је Кркобабић.

„Нема земље на свету у којој нема избеглица из Хрватске и БиХ протераних од 1991. до 1995, када су прекинуте ратне операције“, рекао је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић.

СТАНОВИ НА ПОКЛОН

Куир, Датум : 10.12.2009, Страна : 14

Затвор Забела

ПОЖАРЕВАЦ - Четири породице из Забеле ускоро ће решити свој стамбени проблем захваљујући поклону грађевинског предузећа „Царински град д.о.о.“ из Београда.

Ово предузеће радило је на изградњи специјалног павиљона у Казнено-поправном заводу Забела, због чега је за потребе својих радника подигло монтажни стамбени објект површине 200 квадрата. Руководство београдског предузећа донело је одлуку да се овај монтажни објект не уклања, већ да се поклони граду Пожаревцу за смештај стамбено угрожених. На седници Градског већа донета је одлука да се у уступљене станове сместе породице четири радника избегла с Космета који су запослени у КПЗ Забела.

ИЗБЕГЛИЦЕ НАЈАВЉУЈУ ТУЖБЕ

Политика, Датум : 10.12.2009, Страна : А19

Бањалука – Удружење радника и инвалида рада избеглих из Хрватске саопштило је данас да постоји објективна одговорност Хрватске за дискриминацију и кршење њихових основних људских права. Као одговорне за незавидан положај чланова овог удружења

означене су и Босна и Херцеговина, Канцеларија високог представника међународне заједнице у БиХ, Мисија ОЕБС-а и УНХЦР-а.

Поименично, прозван је председник Хрватске Стјепан Месић као најодговорнији за неспровођење Декларације са регионалне конференције о решавању избегличко-прогнаничких питања, коју су 2005. године у Сарајеву потписале Хрватска, БиХ, Србија и Црна Гора.

Међународним факторима Удружење радника и инвалида рада избеглих из Хрватске замера што им нису „на равноправан и једнак начин омогућили и пружили потребну и тражену помоћ какву су, без икаквих ограничења, континуирано пружали осталим групама и категоријама избеглица, расељених лица и повратника других националности“.

„Ово се нарочито односи на незаконито мешање Канцеларије високог представника у БиХ у област независности и непристрасности правосуђа у БиХ и наметнутог, правно неоснованог и нестручног тумачења одредби Закона о облигационим односима, а које се односи на одредбе о поништењу уговора о замени некретнина и опште ратне околности”, наводи се у саопштењу Удружења.

Због тога ће, најављено је у саопштењу, Удружење радника и инвалида рада избеглих из Хрватске размотрити могућности за подношење одговарајућих тужби за накнаду штете против свих одговорних који су, као високи представници у БиХ, доносили овакве и сличне одлуке супротне владавини права.

У Републици Српској тренутно живи око 75.000 особа, које су до 1991. имале пребивалиште и редовно запослење у Хрватској. Они су због рата избегли или су протерани из Хрватске. Већина их до данас није решила основна животна питања, као што су станарска права, стечена у Хрватској, затим права стечена на основу радног односа – пензије и инвалидско осигурање.

Више од хиљаду избеглих Срба из Хрватске је лоше прошло и приликом замене имовине, јер су Хрвати који су с њима заменили куће и станове касније тражили поништавање уговора о замени, па су на основу судских пресуда враћали своју имовину у Републици Српској, а истовремено су задржавали и српску имовину у Хрватској до које су дошли заменом. Хрватима је наруку ишло то што хрватски судови нису признавали пресуде судова из Републике Српске, па избеглим и протераним Србима нису враћали имовину коју су стекли у Хрватској и коју су мењали са Хрватима који су се иселили у Хрватску.

ВЛАСТ ПОНИЖАВА СРБЕ ПОВРАТНИКЕ

Политика, Датум : 10.12.2009, Страна : А36

Босанско Грахово – Начелник општине Босанско Грахово Урош Макић упозорио је да је Србима повратницима у овој општини у Федерацији БиХ ускраћено право на запослење због, како је рекао, понижавајућег односа власти Ливањског кантона према њима. „Радно способни, стручни и квалификовани радници српске националности немају никакве шансе да се запосле у државним институцијама као што су пошта, електропривреда или шумарија у којима, углавном, раде и држе монопол Хрвати из Книна, Бенковца, Ливна и Какња”, рекао је Макић медијима Републике Српске.

Он је изнео податак да од 3.750 Срба повратника, око 300 породица живи без иједне марке примања и да су њихов живот и опстанак озбиљно угрожени. „Њих до сада није одржала економска ситуација, већ искључиво љубав према родном крају”, рекао је Макић, тврдећи да се у општини Грахово живи као у гету и да је то „последњи пример апартхејда у савременој Европи”.

ОТВОРЕНА ДВА НОВА ПУТА У ПИРОТУ

Пирот - Државни секретар у Министарству за инфраструктуру Рајко Перић и председник општине Пирот Владан Васић јуче су пустили у саобраћај деоницу локалног пута од Церове до села Базовик крај Пирота и деоницу регионалног пута од Малог моста до некадашњег избегличког насеља „Четврти километар“ крај Пирота.

Деоница од Церове до Базовика дугачка је 4,5 километара, вредност реконструкције је око 15 милиона динара, а финансирао је Министарство за инфраструктуру.

Перић је рекао да је са руководством општине договорено да се и идуће године настави са изградњом и реконструкцијом путне мреже у овој општини и да ће пиротска општина имати подршку овог министарства. Председник општине Пирот Владан Васић рекао је да на подручју ове општине има преко 300 километара путне мреже и да општина из свог буџета сама не може да гради нове и одржава постојеће путеве.

Реконструкцију деонице регионалног пута од Малог моста до некадашњег избегличког насеља „Четврти километар“, по принципу пола-пола финансирали су Министарство за инфраструктуру и пиротски Фонд за грађевинско земљиште и путеве. Вредност радова је преко 400.000 евра..

Државни секретар Рајко Перић рекао је да је у плану да се настави даља реконструкција овог регионалног путног правца.

- Заједно са руководством општине имали смо амбиција да се уради и више, али су нас средства лимитирала. Очекујем да наредне године буде боље и да ћемо наставити са обновом путне мреже и да ће општина Пирот кандидовати своје пројекте - казао је Перић, додајући да без добре инфраструктуре нема ни развоја општине.

Председник општине Пирот Владан Васић рекао је да је овај пут за пиротску општину јако битан јер води ка срцу Старе планине.

- Пре три године је реконструисана деоница пута од „Четвртог километра“ до Планинарског дома у дужини од 8,5 километара. Очекујем да се настави реконструкција деоница од Планинарског дома до Врела и од Брлога до Дојкинаца - казао је Васић, додајући да је овај пут јако важан за развој туризма и за мештане старопланинских села.

ПОТРЕБАН ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА И БОРБА ПРОТИВ КРИМИНАЛА

Данас, Датум : 10.12.2009, Страна : 14

Загреб - Хрватска треба да убрза напоре у борби против организованог криминала, обезбеди власничка права на личну имовину припадницима мањина, укључујући повратак избеглица, као и да настави са суђењима за ратне злочине, један је од закључака Савета министара ЕУ. Министри траже да Хрватска развије и инфраструктуру, опрему и ресурсе да би се ефикасно управљало спољном границом ЕУ. Правовремено спровођење тих реформи и самим тим испуњавање критеријума за чланство, нарочито око судства и основних права, биће битни за Хрватску, ако жели да испуни свој циљ - окончање преговора о чланству, наредне године, наведено је у закључцима.

PRESS CLIPPING

Среда 09.12.2009. год.

СКУЋИЛИ СЕ ЖИВОТНИ ПОДСТАНАРИ

Данас, Датум : 9.12.2009, Страна : 19

У пећиначкој општини тринаест избегличких породица добило кров над главом

Пећинци - Међу 12 општина у Србији којима је додељена помоћ УНХЦР за трајно збрињавање избеглих је и сремска општина Пећинци. Тринаест избегличких породица решених да се трајно настане на подручју ове општине, у оквиру републичког пројекта „Подршка локалним акционим плановима у Србији“, помоћи УНХЦР и општинског буџета, трајно је решило питање становања. Пет кућа и осам пакета грађевинског материјала укупне вредности 5,4 милиона динара, поклон су за миран сан. Дарко Илић који се више година са супругом и дететом потуцао као подстанар, каже да је коначно доживео да има свој кров над главом.

- Након свих мука доласком из Братунца у Срем, нашли смо свој мир у Брестачу. Љубазни Сремци добро су нас прихватили - каже Илић.

Нови и безбрижнији живот са породицама наставиће ових дана у својим кућама са окућницама Бранко Драгаш у Ашањи, Велимир Мацавара у Дечу, Дарко Илић у Брестачу, Драгомир Радаковић у Суботишту и Радојка Рудан у Купинову. Поклоном у грађевинском материјалу завршиће започету изградњу кућа и нове адресе добиће Бранко Адамовић у Обрежу, Мирко Гагић, Ђорђе Царевић и Велка Самарцић у Доњем Товарнику, Михаило Лалић у Шимановцима, Вељко Томашевић и Нада Тешић у Прхову и Живко Шикања у Пећинцима.

- Поред куће, свака породица на поклон добија и 80.000 динара за куповину најнужнијих кућних потрепштина - разних кухињских уређаја, намештаја или грејних тела - наводи Драгица Петковић, општински повереник Комесаријата за избеглице.

- Добро нам дошли. Сада сте и званично становници наше општине пошто имате адресе становања - пожелео је председник општине Пећинци Сениша Вуков приликом потписивања уговора о поклону и додао да је уверен да су изабрали добру средину за наставак живота и да од сада заједнички стварају још боље услове.

ОПСТРУКЦИЈЕ ПОВРАТКА СРБА У САРАЈЕВУ

Дневник, Датум : 9.12.2009, Страна : 23

САРАЈЕВО: Сарајево је, иако главни град БиХ, центар опструкције повратка Срба у Федерацију БиХ, упозорио је секретар Министарства за људска права и избеглице БиХ Драгомир Ковач. "За повратак Срба у пет сарајевских општина у прошлој години издвојено је 2,3 милиона конвертибилних марака, али до данас, због опструкције, у порушене српске куће није уграђена ниједна цигла", рекао је Ковач медијима Републике Српске.

Он је апеловао на локалну, градску и кантоналну власт у Сарајеву да прекину са опструкцијама повратка Срба која није ни у једном граду у БиХ толико изражена као у Сарајеву. Ковач је навео да бошњачке власти праве Србима повратницима опструкције у

свим областима, почевши од одабира корисника донација до избора извођача радова и баналних ситница у обнови порушених кућа. Председник Удружења грађана демократске иницијативе сарајевских Срба Јово Јањић је рекао да се око 2.000 српских породица пријавило за повратак у Сарајево, али да за обнову њихових стамбених објеката општине су направиле стотину административних баријера.

ВЕЛЕПОСЕДНИК ОДБИЈА КОНТАКТ СА ИЗБЕГЛИЦАМА

Данас, Датум : 9.12.2009, Страна : 8

Отворено писмо Влади Републике Хрватске Одбора за Републику Хрватску при Удружењу избеглица и прогнаника у Републици Србији

Наш одбор постоји већ 18 година и никада нисмо имали лошију сарадњу са Велепосланством и велепослаником Републике Хрватске у Београду као овога пута са господином Жељком Купрешаком.

Ове године 28. марта дописом смо тражили пријем код велепосланика и договор око припрема за изборе у Хрватској, те проналажење начина којим би наше удружење могло допринети да што већи број грађана са валидним хрватским документима изиђе на изборе. Господин Жељко Купрешак се није удостојио да нас прими на разговор. Одговор тајнице је увек био „Велепосланик је упознат са вашим дописом али још није направио план када ће вас примити“. Поново смо 26. септембра упутили допис са молбом да нас велепосланик прими. Два месеца смо стрпљиво чекали његов позив и схватили да је велепосланику испод части да разговара са избегличким удружењем. Јавили смо се тајници велепосланства и обавестили је да одустајемо од сваког разговора.

Уместо да господин Купрешак сам тражи контакте са избегличким удружењима како би се боље упознао са проблемима грађана Републике Хрватске који се налазе у избеглиштву, он годину дана не може издвојити пола сата времена да прими наше удружење.

Наш Одбор избеглица из Хрватске предлаже:

Молимо вас, прекините заверу ћутања и контактирајте са избегличким удружењима јер они најбоље знају како је избеглицама.

Крените политичким и правним путем националног помирења, како унутар свако своје државе тако и између свих новонасталих држава бивше Југославије, и не водите политику нетрпељивости једни према другима. То не може бити само политичко-правна декларација, већ садржински промишљен поступак према избегличким проблемима. Знамо да то није лак и једноставан задатак новонасталих држава бивше Југославије, али почнимо - што пре то боље - озбиљније него до сада да радимо на подизању свести о избеглицама, о њиховој припадности једној заједници народа одакле су побегли. Тако се једино може остварити добробит свих грађана државе која мора бити заједница свих њених држављана, а не само држава једне нације.

Тражимо од Владе Хрватске да повуче свог велепосланика из Београда јер он оваквим понашањем према избеглицама ради на штету истих, па и саме државе Хрватске. секретар одбора Томо Купрешковић

PRESS CLIPPING

Петак 11.12.2009. год.

МИЛИОН ЕВРА ЗА 54 ОПШТИНЕ

Курир, Датум : 11.12.2009, Страна : 8

БЕОГРАД - Потпредседник Владе за социјалну политику и друштвене делатности Јован Кркобабић уручио је јуче председницима 54 града и општине решења о исплати новчане помоћи у укупном износу од око милион евра за збрињавање избеглих, прогнаних и расељених особа. То је трећа транша помоћи у овом износу издвојена из буџета Србије у протеклих годину дана којом ће, како је објаснио, бити финансирана куповина 350 пакета грађевинског материјала намењених завршетку започетих и адаптацији неадекватних стамбених објеката.

Исте пакете подршке у децембру 2008. и јуну ове године добило је укупно 89 градова и општина. Кркобабић је подсетио да је у време оружаних сукоба и распада бивше Југославије кроз Србију прошло милион избеглих, прогнаних и расељених, а уточиште у нашој земљи нашло је 850.000 избеглица.

ПРОГРАМ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, Датум : 11.12.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић и комесар за избеглице Владимир Цуцић јуче су уручили решења о исплати 96 милиона динара помоћи представницима општина и градова у Србији за побољшавање животних услова избеглих и интерно расељених лица. Средства су уручена представницима 54 општине за куповину 350 пакета грађевинског материјала, намењених завршетку изградње почетих и адаптацији неадекватних стамбених објеката. Кркобабић је подсетио да је Србија пета земља у свету по броју избеглица, а прва у Европи по трајању избегличког стажа.

Од 1991. године, рекао је он, Србија је примила око милион избеглих и интерно расељених, од којих је 200.000 добило држављанство.

УН: НА КОСОВУ СЕ КРШЕ ЉУДСКА ПРАВА

Правда, Датум : 11.12.2009, Страна : 2

Шеф Канцеларије високог комесара УН за људска права у Приштини Пол Милер оценио је, поводом 10. децембра - Дана људских права, да је кршење људских права на Косову „честа појава“.

- Кршење људских права постоји у готово свим категоријама, а понајвише је угрожена слобода изражавања и слобода вероисповести. Издвојио бих проблем расељених, који још не могу да се врате у своје домове, као и проблем проналажења киднапованих и несталих лица - рекао је Милер КИМ радију.

БЕЗ ДОКУМЕНАТА 17.000 ЛЈУДИ

Правда, Датум : 11.12.2009, Страна : 5

Око 17.000 људи у Србији живи без држављанства и осталих докумената, што их спречава да остваре основна људска и права из области социјалне заштите, речено је на јучерашњој заједничкој седници скупштинских одбора за смањење сиромаштва, међународне односе, рад, борачка и социјална питања. На седници у Скупштини Србије наведено је да се та цифра заснива само на процени броја протераних са Косова и Метохије Рома, Ашкалија и Египвана, најугроженијих у том погледу.

МИЛИОН ЕВРА ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Преглед, Датум : 11.12.2009, Страна : 5

Потпредседник Владе за социјалну политику и друштвене делатности Јован Кркобабић уручио је јуче председницима 54 града и општине решења о исплати новчане помоћи у укупном износу од око милион евра (96 милиона динара) за збрињавање избеглих, прогнаних и расељених особа. То је трећа транша помоћи издвојена у овом износу из буџета Србије у протеклих годину дана којом ће, како је објаснио, бити финансирана куповина 350 пакета грађевинског материјала намењених завршетку започетих и адаптацији неадекватних стамбених објеката.

Исте пакете подршке у децембру 2008. и јуну ове године добило је укупно 89 градова и општина који су на основу властите стратегије и акционих планова стварали услове за трајно решење проблема избеглиштва, рекао је Кркобабић на свечаности у Палати „Србија“. Он је подсетио да је у време оружаних сукоба и распада бивше Југославије 1991/1995. и сукоба у српској покрајини Косово и Метохија 1999. године кроз Србију прошло милион избеглих, прогнаних и расељених. - У нашој земљи је тада уточиште нашло 850.000 избеглица, од тога 530.000 из Хрватске, као и 250.000 расељених с КиМ од којих је 20.000 интерно расељено у покрајини, навео је Кркобабић. Он је указао да је то проузроковало проблеме који, уз транзицију и економску кризу, и данас притискају земљу, што потврђује податак да је Србија прва земља у Европи по броју избеглих, прогнаних и интерно расељених и једна од пет држава света с дуготрајном избегличком кризом. Потпредседник Владе је навео да се само 70.000 избеглих и прогнаних Срба вратило у Хрватску, док је више од 200.000 избеглих и прогнаних узело држављанство Србије и тако решило избеглички статус.

У УЖИЦУ ОТВОРЕН ДОМ ЗА СТАРЕ

Пресс, Датум : 11.12.2009, Страна : 15

УЖИЦЕ - Министар за рад и социјална питања Расим Љајић јуче је у Ужицу, на брду Забучје, отворио Дом за старе, први у ужичком крају.

- Посебно је ми је драго што се овај дом за старе отвара на међународни Дан људских права, јер ће први станари овог дома бити избеглице и расељена лица. Србија је пета у свету, а прва у Европи по броју избеглица. Четврта је у свету по старости популације. Обавеза наше државе је да свим избеглим и расељеним особама обезбедимо да се осећају као код своје куће. Заостајемо за светом у смештају старих особа. У Војводини и централној Србији то је солидно решено, али у Златиборском округу и другим крајевима Србије смештај старих је постао проблем - рекао је Љајић.

Директор ужичког Центра за социјални рад Заим Рамовић рекао је да је изградња дома почела је 2003, на месту где се налазио прихватни центар за избеглице.

-Прву фазу дома за 80 старих лица финансирао је УНХЦР са 400.000 евра. Друга фаза изградње дома обављена је 2006. године, а финансирао ју је Министарство за рад и социјална питања са 48 милиона динара. После две године радови су настављени изградњом „топле везе“, споне између два објекта лифтом и делимичним уређењем партера, за које је исто министарство издвојило 15 милиона динара. Министарство је у 2009. години дало још 15 милиона динара за набавку опреме за 50 корисника. У 2010. планира се даље опремање дома за још 30 корисника - рекао је Рамовић.

Отаврању дома присуствовали су челници града, представници УНХЦР и других организација.

АПЕЛ СРБИМА ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 11.12.2009, Страна : А16

Избори за председника Републике Хрватске одржаће се 27. децембра 2009. године – први круг и 10. јануара 2010 – други круг. Да би могли гласати у Србији, хрватски држављани треба претходно да се региструју, најкасније до 12. децембра, и да имају идентификациони документ: важећу хрватску путовницу или важећу хрватску особну исказницу.

Својим активним учешћем показаће домаћој и светској јавности да још постоје и да имају своје непролазне интересе на подручју Републике Хрватске. Хрватска је после њиховог прогона донела више дискриминационих закона у којима су третирани као грађани другог реда. Изгубили су станарска права, није завршена обнова порушених објеката, нису суделовали у процесу претворбе капитала, пензионерима нису исплаћена примања за време од 1990. до 1997. и касније, проблеми са конвалидацијом радног стажа и др. Безбедносна ситуација још увек није повољна, а постоје и тајни спискови за тзв. ратне злочине.

Листа нерешених питања указује да су ови избори од посебног значаја, јер поверење треба дати кандидату који ће исправити неправде које су Србима као држављанима Хрватске учињене у протеклом периоду. Ово ће уједно бити и један од услова за пријем Хрватске у Европску унију. Зато апелујемо на све оне који поседују хрватске документе да се до 12. децембра региструју како би у што већем броју изишли на председничке изборе. Милојко Будимир, председник Асоцијације избјеглих и других удружења Срба из Хрватске Београд

ДРЖАВА ДА ПЛАТИ ОБНОВУ КУЋА

Данас – Санџак, Датум : 11.12.2009, Страна : 5

Посланици из Санџака траже помоћ за мештани прибојских села

Београд - Форум санџачких посланика у републичком парламенту тражиће да се из буџета за наредну годину издвоје средства за помоћ мештанима села у општини Прибој чија је имовина уништена приликом ратних дејстава 1993. године, најавио је посланик Санџачке демократске партије (СДП) Мехо Омеровић.

Посланици тог форума примили су представнике села и Удружења за заштиту права расељених и прогнаних у општини Прибој и обећали им да ће се заложити да ти мештани добију помоћ државе, казао је Омеровић новинарима после састанка. Према његовим

речима, у неколико прибојских села у фебруару 1993, приликом ратних дестава тадашње ЈНА, уништена је имовина мештана, а држава ни после 16 година није предузела ништа да би се њихов статус решио.

Омеровић је казао да је на састанку закључено да ће посланици из Санцака учинити све како би држава помогла обнову кућа, а самим тим и повратак мештана у своје домове. У том циљу формирана је радна група која ће, до расправе о буџету за наредну годину у парламенту (11. децембра) одржати састанак са министром финансија Дианом Драгутиновић и тражити да буду изнађена средства у ту сврху. Представници мештана и Удружења за заштиту права расељених и прогнаних у општини Прибој изразили су задовољство што је, после 16 година, покренуто питање обнове њихове имовине и што су посланици из Санцака томе пружили безрезервну подршку. Форум санџачких посланика чине посланици Санџачке демократске партије, коалиције „За европски Санџак“ и један посланик Либерално-демократске партије.

ЉАЈИЋ: УНАПРЕДИТИ ПОЛОЖАЈ ИЗБЕГЛИХ

Данас, Датум : 11.12.2009, Страна : 4

Министар за рад и социјалну политику отворио Дом за старе у Ужицу

Ужице - Министар за рад и социјалну политику Расим Љајић, у присуству ужичког градоначелника Јована Марковића, директора Центра за социјални рад Заима Рамовића и представника УНХЦР Милоша Тержана, отворио је јуче Дом за старе у Ужицу.

Ту установу, која се налази у насељу Забучје на месту некадашњег Прихватног центра за избеглице, пре скоро шест година заједнички су почели да граде УНХЦР, који је преко швајцарске организације за развој донирао 400.000 евра, Високи комесаријат за избеглице, Министарство за рад и социјалну политику које је обезбедило скоро 80 милиона динара и локална самоуправа.

Комплекс чине два објекта укупне површине 1.700 квадратних метара и поседује по шеснаест двокреветних и трокреветних соба, дневни боравак, кухињу, трпезарију, вешерницу и остале пратеће садржаје. У плану је да се у наредној години додатно опреми и буде спреман да прими 80 старих, а међу њима и тридесетак избеглих и интерно расељених лица.

- Србија је међу пет земаља у свету које имају највећи број избеглица и интерно расељених. Прва смо земља у Европи по броју избеглица и четврта у свету која има најстарију популацију, јер 17,5 одсто нашег становништва чине старији од 65 година и та тенденција ће се наставити. То је разлог више за појачану бригу државе за унапређење положаја старих и решавање проблема избеглих и интерно расељених - рекао је Љајић. Он је додао да му је посебно драго што тај дом отвара на Међународни дан људских права. Љајић је нагласио да Србија „нема право да жмури на тежак положај протераних током ратова из деведесетих“ и да ће наставити да се бори за њихово право на повратак и имовину, али и за њихову интеграцију. Он је навео да Србија има свега један одсто смештајних капацитета у таквим установама од укупног броја старих, те да је европски стандард 4,5 одсто.

PRESS CLIPPING

Субота 12.12.2009. год.

КРОВ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Вечерње Новости, Датум : 12.12.2009, Страна : 5

ЖАБАРИ - Десет породица расељених са Космета, решило је стамбено питање захваљујући донацији хуманитарне организације Интер-СОС. За ове породице, које имају по четири и више чланова, купљено је десет домаћинстава у Жабарима, Брзоходу и Александровцу, по цени од 620.000 динара. За адаптацију домаћинства и опремање покућством добиле су по 80.000 динара.

ЗБРИНУТО 10 ПОРОДИЦА

Куир, Датум : 12.12.2009, Страна : 14

ЖАБАРИ - Десет породица расељених са Косова и Метохије, које имају пребивалиште на територији општине Жабари решило је стамбено питање захваљујући донацији хуманитарне организације Интер-СОС из Италије. За ове породице, које имају по четири и више чланова, купљено је десет домаћинстава у Жабарима, Брзоходу и Александровцу, по појединачној цени од 620.000 динара. За адаптацију домаћинства и опремање покућством породице расељених добиле су по 80.000 динара. Независна непрофитна организација Интер-СОС основана је 1992. године, како би помагала становнике кризних подручја широм света.

ДВЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 12.12.2009, Страна : 1

КЛАДОВО

Републички комесаријат за избеглице расписао је конкурс за доделу две монтажне куће избеглим и интерно расељеним лицима смештеним у колективном центру у Караташу код Кладова. Новом дому површине 40 квадрата обрадоваће се две породице које купе плац за градњу, док ће трошкове инфраструктуре сносити локална самоуправа. Конкурс је отворен до 22. децембра.

ВЕЖБАЊЕ БУЏЕТСКИХ МИШИЋА

Данас – Викенд, Датум : 12.12.2009, Страна : 4

Ако коза лаже, рог не лаже. Ако смо непрекидно обасути званичним оптимизмом, предлог буџета за 2010. годину показује да за то није било основа. Иако је и овај предлог „штимован“ па ће у току наредне године бити неизбежан и ребаланс, ипак се и из овог материјала упућеног парламенту може јасно сагледати куда води погрешна економска политика. Једноставно више није могуће сакрити последице замирања привредне

активности. После честих ребаланса буџета у претходном периоду чија је функција била да се по принципу „куване жабе“ са што мање бола (читај: политичке штете) „скува“ сиромаштво, предвиђени дефицит буџета већи од сто милијарди динара показује да се веома далеко отишло странпутицом, и да више не помаже ни „ребалансирање“ као средство одржавања привада да власт зна шта ради.

Као што је раније више пута указивано на овом месту, доћи ће време (и то се, ево, управо догађа) када држава више неће моћи да остварује своје основне функције (финансирање државне управе, полиције, војске, јавних служби, социјалних потреба, итд.) па ће морати да се задужује. Ако се овако настави, она ће то морати из године, у годину да чини све више, а и то има свој крај.

Дакле, овде се не доводи у питање једна власт, већ једно друштво.

Ова власт је, игноришући закон, повећала издатке за пензије за преко сто милијарди динара чиме су укупни расходи за пензије достигли 15,5 одсто бруто друштвеног производа чиме смо избили, и то убедљиво на прво место у свету. Резултат читаве „операције“ јесте да ће већ 2010. године велика већина пензионера имати мање пензије него да власт није ништа чинила већ да је само примењивала закон који је затекла. Ради се о томе да би наредне године просечна пензија, да се примењује закон била већа од просечне колика је сада и која ће и наредне године бити иста („замрзавање“). То „замрзавање“ ће се наставити и 2011. године (услове за повећавање је немогуће испунити), па ће велика већина пензионера трпети још већу материјалну штету, од ове која следи наредне године. Тако је то увек када политиком доминирају демагогија и популизам. У таквим околностима постоји појединачна корист и општа штета. Ову буџетску тему ваља заокружити бројкама које „кажу“ да ће просечна пензија следеће године бити око 21.700 динара, а била би да се примењује закон, око 22.500 динара.

Ударна тема ове године била је смањење државне администрације, и по том основу умањење трошкова („јефтинија држава“). Штавише, причало се да је то и један од услова које је поставио ММФ, а у политичким кампањама појединих странака из владајуће коалиције чак се као средство помињала и „гиљотина“.

Исход целе приче јесте да се у буџету за наредну годину предвиђа повећањеј (веровали или не) средстава за ову намену. Али да би све било јасно ваља навести да су затри године (2008, 2009. и 2010) издаци за ове намене увећани за тридесет милијарди динара. То је таман толико колико је за 2010. годину предвиђено за дечју заштиту (дечји додаци, итд). Дакле, да нису на овај начин „смањивани“ трошкови државне администрације, могли су се, на пример, удвостручити дечји додаци, што би било од капиталног значаја за нацију којај изумире, али и за смањење сиромаштва.

Да се ради о лутању показује и чињеница да су ове године субвенције за пољопривреду драстично смањене у односу на 2008. (за близу 30 одсто), а предложеним буџетом се ситуација битно не поправља. Али док се код субвенција за пољопривреду ради о неколико милијарди горе-доле, ставка „остале субвенције“ увелико прелази сто милијарди динара. Које су то „остале субвенције“ остаје тајна, а то је други највећи издатак после пензија. Када бисмо знали о чему се ради, можда бисмо се досетили да та средства паметније утросимо. Можда би било корисније да се део тих средстава употреби за значајнију подршку управо пољопривреди, или за очување машинске индустрије, или за улагање у науку, или у културу, или за повећање социјалних давања како би се смањило сиромаштво, итд. У сваком случају, ваљало би знати о чему се ради.

Занимљив је и коментар званичника у ком се тврди да се ради о „развојном“ буџету (то је ваљда оно кад се развијају мишићи). Основ за такву тврдњу вероватно налазе у податку да ће се у 2010. капитални издаци повећати у односу на ову годину са 27 на 33 милијарде. То је тачно, али се при томе прећуткује податак да су претходно, капитални издаци у овој години драстично смањени у односу на претходне године. Тако, на пример, трансфери општинама и градовима наредне године неће бити смањени у односу на ову, али су зато ове смањени у односу на претходну за 30 одсто. С друге стране, штедело се и на борачко-

инвалидској заштити, студентском стандарду, избеглим и расељеним лицима, где су средства за наредну годину смањена у односу на ову. Укупно посматрано, ту нема значајније уштеде, али зато има значајније штете за кориснике тих средстава. Мања корист од штете.

И тако се лута од немила до недрага, без концепције, без идеје, без политике.

Да се некако прегура и наредна година, а после видећемо. То што је приход од царина за три године пао за четири петине, а приход од акциза у истом периоду није порастао ни за динар, није тема о којој ваља говорити. Ако је стање на приходној страни буџета лоше, задужићемо се. И тачка. Тако је лакше, али није боље.

Аутор је бивши министар за рад, запошљавање и социјалну политику

PRESS CLIPPING

Понедељак 14.12.2009. год.

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Данас, Датум : 14.12.2009, Страна : 17

Кладово - Две породице из колективног центра у Караташу добиће, захваљујући донаторским средствима Европске комисије за избегла и расељена лица, сопствени кров над главом. Наиме, Дански савет је уз сагласност Комесаријата за избеглице Републике Србије, расписао конкурс за две монтажне куће површине до 45 квадрата који је отворен је до 22. децембра. Услов је да избегла и интерно расељена лица у власништву имају плац на територији општине Кладово, док ће трошкове инфраструктуре сносити локална самоуправа. Појединачна вредност ове донације према процени, износи 12,5 хиљада евра.

ВРАЊЕ

Вечерње Новости, Датум : 14.12.2009, Страна : 10

У Пчињском округу ће почети да се спроводи обука за незапослене младе људи који су без стручне спреме. Обука је у склопу програма запошљавања младих до тридесет година, првенствено инвалида, Рома, избеглица, расељеника и других социјално угрожених особа које од образовања имају само основну школу, неки курс, односно незавршену средњу школу. Сврха овог програма је да се у наредне две године да прилика неквалификованима да се оспособе за поједине струке, како би се лакше запослили. Већ су се пријавиле фирме заинтересоване да обучавају по десетак неквалификованих радника: фабрике конфекције и обуће „Микромодел“ и „Минекс“ у Врању и дрвопрерађивачка фабрика „Ибер“ у Босилеграду.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Грађански лист, Датум : 12.12.2009, Страна : 11

СОМБОР

Др Лазар Рачић, члан Градског већа задужен за област здравства и социјалне заштите, и Златко Милићевић, градски повереник за избеглице Сомбора, присуствовали су у Палати „Србија“ у Београду свечаном уручењу решења о додели новчане помоћи намењеној интеграцији избеглих и побољшању услова становања породица интерно расељених.

На свечаности, коју је организовао Републички комесаријат за избеглице, представницима 54 општине Србије, у присуству Анђелите Ђерђер, представнице УНХЦР-а, и представника Делегације Европске уније и ОЕБС-а, решења је уручио др Јован Кркобабић, потпредседник Владе Републике Србије. Од сто милиона динара, колико је јуче додељено општинама и градовима у Србији, Сомбору је припао

750.000 динара. У образложењу решења стоји да „Градска комисија на основу Правилника о условима и критеријумима за избор, одреди приоритетне породице за решавање стамбених проблема и стварање или побољшавање услова за живот”.

Како је најавио Златко Милићевић, градски повереник за избеглице, конкурс за доделу средстава за куповину грађевинског материјала биће расписан у наредних десетак дана, што ће бити објављено у локалним средствима информисања, на градском сајту и на огласној табли канцеларије градског повереништва за избеглице у Грашалковићевој палати.

ПОСЛЕДЊИ ЧУВАРИ ОГЊИШТА ГАТАЧКЕ ПОВРШИ

Политика, Датум : 13.12.2009, Страна : А32

У планинским крајевима Херцеговине остају само најупорнији, а они који сада живе ту, вероватно су последња генерација у овим селима

Гацко – На свега стотинак километара уздуж и попреко, у Херцеговини се састало толико разноликости довољно и за неку много већу земљу: од јужног краја, изнад самог мора, где расту смоква и нар, до северних планинских кровова где се води стална борба са дубоким снеговима и хладним ветровима за кору хлеба.

Тежак живот у тим северним, планинским крајевима нагнао је и најупорније чуваре огњишта да се раселе и да напусте родни крај. Такав је случај и са селима Југовићи и Кокорина. Овде је надморска висина између 1.200 и 1.600 метара, снегови често трају „од Митрова до Ђурђева дана“, а путеви и стазе бивају завејани месецима. Чак и по најлепшем, летњем времену овде се стиже теренским аутомобилом. Такав живот обликовао је посебан сој људи: јаке, виспрене, спремне на најтеже изазове. Како нам рече један од мештана, овде људи морају бити „грови”. Другачије се не може.

У Кокорини, подно Брњца и Мједене главе, у три засеока сада живи свега петнаестак људи. А и најмлађи међу њима углавном већ „газе” шесту деценију живота. Већ петнаестак година не ору се њиве у планини на којима се некад сејало жито, сви се баве само сточарством, јер је то сада најпогоднији начин да се оствари каква-таква зарада. Природа је у овом планинском крају била макар издашна са водом: село окружује тридесетак извора.

Ђорђије Бејат, са седамдесет и две године још у доброј снази и здрављу, остао је на дедовини. Прича о тешком животу у планини:

– Тежак је живот овде увек био, посебно раније, док се радила земља. Сејали смо жито и млели у сеоској воденици. Више жита нема, нити воденица ради. Сви смо се окренули сточарству, па ако продамо шта стоке, добро је. Ипак је сада доста лакше него пре тридесетак година, имамо струју, уређаје, па и путеве, какве-такве. Раније се могло само ићи на коњу или пешке.

Син Ђорђија Бејата, Славиша, живи и ради у Гацку. Често обилази родитеље, а најгоре је зими, каже, када снег завеје путеве. Тада се сељани „извуку“ до појединих места где допире сигнал мобилне телефоније и јаве да ли је неко болестан, шта је коме потребно донети: некоме лек, некоме батерије, некоме квасац за хлеб. – Одавде до магистрале у Фојници има десет километара. Некада буде дубок снег, да се једва може препешачити, стављамо крпље или скије да стигнемо до села. Најгоре је када се неко разболи а не можеш учинити ништа, нити стићи до болнице, нити довести лекара – прича Славиша Бејат.

Како год био тежак, живот је, судећи по бројним траговима, овде одавно постојао. Бројни стећци, стари споменици и крстаче сведоче о давно минулим временима. Један огромни стећак мештани радо показују као атракцију: камена громада тешка скоро четири тоне

временом је „нагризена“ у дну, па је могуће овај циновски камени блок лагано заљуљати само једним прстом. Зову га „клецави камен“.

У суседним Југовићима једна је од најстаријих цркава гатачке површи. Тачно време градње мештани не знају, али кажу да је сазидана пре Косовског боја. И у Југовићима као и у Кокорини, само још ретке породице живе на старом огњишту. Има и таквих који су се силом прилика вратили из града у село попут Драгана и Винке Лучић. У рату су избегли из Сарајева, и немајући куд и од чега да живе дошли су у Југовиће. Изродили су три кћерке: Јелену, Драгану и Мају. Свака од њих рођена је на другом месту; једна у Требињу, једна у Гацку, а једна се родила ту у планини. Како тренутно ствари стоје, можда и последње дете рођено у Југовићима. – Деца сада живе сама у Гацку, иду тамо у школу, а долазе викендом на село. Нимало није лако живети тако, али шта је ту је – причају Драган и Винка. Њихове три кћерке од куће до Фојнице где чекају аутобус пешаче сат-два. Кад је лоше време и не долазе кући.

У овај планински крај, осим мештана ретко ко залази, па су се посебно обрадовали новинарској екипи. Кажу да се на време водило рачуна о селу и да су створени бољи услови, и сада би Кокорина и Југовићи врвели животом. Овако, остају само најупорнији, а они који сада живе ту вероватно су последња генерација у овим селима. Родна грудa нема конкуренцију, јер, како нам рекоше, било тешко или не, „где је ко никао ту је и навикао“.

PRESS CLIPPING

Уторак 15.12.2009. год.

ТРИ КУЋЕ ЗА НОВИ ПОЧЕТАК

Политика, Датум : 15.12.2009, Страна : А36

УНХЦР откупио сеоска домаћинства у Шумадији за потребе трајног збрињавања породица Поповић, Морачанин и Трзин, које су пре готово две деценије избегле из Хрватске

Крагујевац – Породице Поповић, Морачанин и Трзин поново имају свој дом. Њихов готово дводеценијски избеглички стаж и исто толико дуго потуцање по колективним центрима и туђим домовима јуче су окончани потписивањем уговора са УНХЦР-ом, Комесаријатом за избегла и расељена лица и градом Крагујевцем. Са овим документом, ове три породице са укупно 11 чланова већ данас ће моћи да се уселе у откупљене куће у шумадијским селима Драча, Ђурисело и Горње Комарице. Пројекат откупа сеоских домаћинстава, који од 2007. у Србији спроводи УНХЦР и Комесаријат за избегла и расељена лица, уз помоћ локалних самоуправа, омогућио је овим породицама да убудуће имају сталну адресу.

– Крагујевац се од првог дана прикључио овом пројекту, а на последњи конкурс на коме је учествовао јавило се шест избегличких породица из Босне и Хрватске.

Три су збринуте, а у наредном периоду покушаћемо да решимо стамбени проблем и оних породица које сада нису прошле – изјавила је Славица Савелић, члан Градског већа за социјалну политику.

Према речима представника УНХЦР-а за Србију Небојше Човића, за сваку откупљену кућу ова организација је издвојила 620.000 динара, односно око 7.000 евра. Према Човићевим речима, породицама припада и по пет или нешто више ари земље у оквиру сеоског домаћинства, а на располагању су им и додатна новчана средства за набавку покућства и евентуалне грађевинске преpravке.

– Куће имају по седамдесетак квадрата и у добром су стању. Породице ће одмах моћи да се уселе, а за све грађевинске радове, уколико буде требало, као и за набавку намештаја и беле технике, УНХЦР ће, у сарадњи са Комесаријатом и надлежнима у крагујевачкој управи, обезбедити додатних 80.000 динара – каже Човић за наш лист, наводећи да је на овај начин у Србији до сада збринуте 150 породица.

Породица Морачанин била је приморана да напусти Пулу, пошто је глава породице, сада шездесетједногодишњи Ранко Морачанин одбио позив тамошњих власти да се прикључи хрватској војсци. Од 1991, када су избегли, чланови ове породице претрпели су доста мука, али су у Шумадији наишли на топао дочек и гостопримство домаћина.

– Готово све године избеглиштва провели смо у Ђуриселу, код различитих домаћина, али нам нико није тражио ни један једини динар за смештај. Радили смо на имањима и тако зарађивали за живот. Сада имамо шансу за нови почетак, у својој кући и на својој земљи – каже Ранков наследник, тридесеттворогодишњи син Предраг.

У Крагујевцу и данас живи око 500 избеглица из БиХ и Хрватске, а расељених са Космета има чак око 13.000. За све њих, кроз разне програме, локална управа покушава да обезбеди бољи живот, ван колективних центара и неадекватног приватног смештаја. Око 120 породица збринуте је у социјалним становима, а у откупљена сеоска домаћинства

уселило се девет породица. Овај пројекат УНХЦР-а подржали су и помогли невладина организација „Инетр СОС“ и наш прослављени кошаркаш Владе Дивац.

ОТВОРЕН МОСТ

Блиц, Датум : 15.12.2009, Страна : 3

КЛИНА

У присуству десетак повратника у села Берково и Рудице, у општини Клина, јуче је отворен мост којим се Србима омогућује излазак на пољопривредна добра без проласка кроз албанска насеља. Укупна средства од 40.000 евра обезбедили су влада Велике Британије и Министарство за повратак и заједнице у Влади Косова.

КОНКУРС ЗА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Данас, Датум : 15.12.2009, Страна : 16

Сомбор - За решавање стамбених проблема и стварање или побољшање услова за живот избегличких породица, из републичке касе Сомбору је припало 750.000 динара. Градски повереник за избеглице Златно Миличевић најавио је да ће конкурс за доделу средстава за куповину грађевинског материјала бити расписан кроз десетак дана. На ова средства моћи ће да рачунају три породице које буду задовољиле критеријуме из конкурса и њима ће припасти по 250.000 динара.

РУКА ПОДРШКЕ

Вечерње Новости, Датум : 15.12.2009, Страна : 10

ПОМОЋ ЗА ПОРОДИЦУ ГАЈИЋ из околине приштине

Помоћ општине и стипендија за Николу

Да није било помоћи хуманих људи, ко зна шта би било са мношћом и с мојом децом. Поготову од када смо остали без главе породице - дочекује нас Радојка Гајић (50), самохрана мајка петоро деце, којима се последњих десет година, од када су из родног Лебана код Приштине избегли у Куршумлију, живот сводио на пуко преживљавање. Зато у кући, у куршумлијском насељу Пантиће, Радојка истиче захвалност свима који су се њој и деци, Гордани (14), Миљани (17), Милени (20), Наташи (21) и Николи (22), нашли при руци у тренуцима немаштине и немоћи.

- Иако су нам одмах по избеглиштву с Космета многи притекли у помоћ, после приче објављене у вашим новинама испуњене су неке од највећих жеља мојој деци. Пре свега да имају купатило, које им је највише недостајало - каже Радојка, којој је хуманитарна организација “Божур” из Чикага купила недовршену кућу.

У породици Гајиће донедавно је било и троје студената. Наташа (21) и Никола (22) студирају у Косовској Митровици, а најмлађа Милена студирала је економије у Нишу, али је одустала. Каже да је боље да ради не би ли нешто зарадила, јер ова породица прима месечно само око 10.000 динара социјалне помоћи.

- Пошто због нарушеног здравља нисам у стању да радим, моја деца раде где год им се укаже прилика - тихо прича Радојка док посматра своју децу која се, последњих месеци, ретко окупљају.

- Када почну предавања, сестра и ја због обавеза на факултету ретко долазимо. Али зато током летњег распуста готово сви радимо сезонске послове како бисмо обезбедили нешто средстава за набавку зимнице и дрва - прича скромно Никола, студент психологије, који у индексу ређа високе оцене, као и његова годину млађа сестра Наташа, студент енглеског језика.

Антрфиле : ЖЕЉЕ

Срећна сам што су ми деца одлични ђаци и добри студенти, али жао ми је што су принуђени да раде. Ето, Милена је одустала од студија у нади да ће се запослити - наставља причу Радојка. Док нас испраћа, осим куршумлијској општини која им је приуштила новчану помоћ, захваљује се и предузећу "Планинка" које је Николи обезбедило стипендију до краја студирања. Ипак, на питање шта им највише недостаје, обазриво каже да њена деца прижељкују компјутер.

ПИТАЋЕМО ЕУ ЗА АПЛИКАЦИЈУ

Преглед, Датум : 15.12.2009, Страна : 2

Ђелић: Србија разматра следеће кораке на путу ка чланству у Унији

Потпредседник Владе за европске интеграције Божидар Ђелић изјавио је јуче да ће Србија у вези са подношењем кандидатуре за чланство у Европској унији консултовати европске институције и земље чланице, да би у тој намери наишла на максималан консензус.

Ђелић је на скупу у Палати Србија изјавио да не жели да лицитира са датумима, истичући да ће Србија урадити све што је у њеној моћи да што пре постане пуноправна чланица ЕУ. Он је указао да Србија разматра следеће кораке на путу за чланство у ЕУ, које ће повући у тренутку када буде знала да ће они имати конкретне позитивне ефекте за њене грађане. Одлука о почетку примене Прелазног трговинског споразума представља признање напора Србије у сарадњи с Хашким трибуналом, рекао је Ђелић, нагласивши да Србија чини све што је у њеној моћи да пронађе и изручи два преостала хашка оптуженика. Ђелић је изразио наду да ће Србија после Исланда и Хрватске, која је на путу да успешно заврши све преговоре, постати, сама или истовремено с другим земљама, 30. чланица ЕУ. Он је навео да у наредној години у области европских интеграција за регион предстоји више изазова, међу којима су претварање визне либерализације из формалне слободе у реалност, а затим и коначно успостављање транспортне заједнице југоисточне Европе. **Међу изазовима су афирмација транспорта Дунавом и питање избеглица и расељених лица и ромске мањине. Директор Дирекције за западни Балкан у Европској комисији Пјер Мирел изјавио је да је ЕУ спремна да прими нове чланице, али постоје одређени услови, пре свега, успостављање владавине права, транспарентно спровођење реформи, борба против криминала и корупције.**

ДВА МИЛИОНА ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 15.12.2009, Страна : 11

НОВА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА У ПЕЋИНАЧКОЈ ОПШТИНИ

ПЕЋИНЦИ: Само неколико дана пошто је председник општине Пећинци Синиша Вуков свечано потписао уговоре са избеглим и интерно расељеним лицима, за куповину кућа или адаптацију, Комесаријат за избеглице Републике Србије одобрио је нову донацију. Ради се о новчаној помоћи за интеграцију избеглица и побољшање услова интерно расељених лица у Србији од укупно 100 милиона динара за коју је решења председницама 55 општина и градова у Србији свечано уручио потпредседник Владе др Јован Кркобабић. Као и део претходне помоћи, и ова је намењена за куповину грађевинског материјала, завршетак започетог или адаптацију неодговарајућег стамбеног објекта, а обезбеђена је из буџета Комесаријата за избеглице Републике Србије и представља трећу траншу новчане помоћи општинама за решавање стамбених потреба избеглих и расељених лица.

Пећинцима је овога пута одобрено 1.875.000 динара, а избор породица и вредност појединачне помоћи биће утврђена по предлогу општине до максималног износа од 375.000 динара. Према речима начелнице Одељења за друштвене делатности Драгице Петковић ово је већ трећа донација од стране Комесаријата за избеглице, па су Пећинци добили укупно осам милиона динара, док је из општинске касе издвојено још 10 посто новца за исту намену. - Ово је до сада најзначајнији вид помоћи људима који су одлучили да остану и живе у нашој средини.

Желим да захвалим на разумевању Комесаријату који је у овој тешкој години препознао квалитет Акционог плана за решавање проблема избеглих и интерно расељених лица од 2009. до 2013. године. Тако је наша општина показала да има слуха за потешкоће тих грађана и у значајној мери помогла у реализацији овог плана. Надам се да ће сарадња општине Пећинци и Комесаријата за избеглице Републике Србије бити успешна и у 2010. години - нагласила је Драгица Петковић.

ПРВО КОНСЕНЗУС, ПА АПЛИКАЦИЈА

Дневник, Датум : 15.12.2009, Страна : 2

ЂЕЛИЋ РЕКАО ДА ВИШЕ НЕМА ЛИЦИТИРАЊА ДАТУМИМА КАНДИДАТУРЕ

Потпредседник Владе за европске интеграције Божидар Ђелић поновио је да ће Србија, у вези с подношењем кандидатуре за чланство у ЕУ, консултовати европске институције и земље чланице да би у тој намери наишла на максималан консензус. Он је изјавио да „не жели да лицитира датумима”, истичући да ће Србија урадити све што је у њеној моћи да што пре постане пуноправна чланица ЕУ. Потпредседник Владе је ипак изразио наду да ће Србија, после Исланда и Хрватске, који су на путу да успешно заврши све преговоре, постати, сама или истовремено с другим земљама, 30. чланица ЕУ.

Директор Дирекције за Западни Балкан у Европској комисији Пјер Мирел изјавио је, пак, да је ЕУ спремна да прими нове чланице, али и да постоје одређени услови које треба да испуне земље региона, пре свега када је реч о успостављању владавине права, транспарентном спровођењу реформи, те борби против криминала и корупције. Мирел је потврдио да су, после постигнутог споразума са Словенијом, преговори с Хрватском у последњој фази, као да би с Македонијом, која има статус кандидата, преговори ускоро требало да буду покренути. Он је такође указао и на то да би земље региона требало да реше и билатералне конфликти, а затим морају да заврше сарадњу с Трибуналом, али и реше проблем избеглица.

Антрфиле : Шпанија: Подржаћемо Београд

– Шпанија ће подржати одлуку Србије да поднесе кандидатуру за чланство у Европској унији уколико до такве одлуке дође – изјавио је амбасадор Краљевине Шпаније у Србији Ињиго де Паласио Еспања. “Шпанија ће током свог шестомесечног председавања Европском унијом, које ће започети 1. јануара 2010. године, уколико Србија поднесе кандидатуру, учинити све да та кандидатура буде третирана како заслужује”, рекао је Еспања, напомињући да је одлука о томе да ли ће Србија поднети кандидатуру искључиво политичко питање.

PRESS CLIPPING

Уторак 15.12.2009. год.

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 16.12.2009, Страна : 14

БАЧКИ ГРАЧАЦ - Представници Војводине и УНХЦР-а јуче су у Бачком Грачацу предали кључеве 29 кућа за трајни смештај избеглих и прогнаних, који су до сада били у колективним центрима у Војводини.

Куће вреде 117 милиона динара, а новац су обезбедили Извршно веће Војводине и УНХЦР. Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић рекао је да је покрајина до сада обезбедила смештај за укупно 614 избегличких породица.

ТРИ МИЛИЈАРДЕ ЕВРА ГОДИШЊЕ ИЗ ЕУ

Преглед, Датум : 16.12.2009, Страна : 2

Ђелић: Након уласка у Европску унију, из европског буџета можемо очекивати значајна средства

Европска комисија и земље чланице ЕУ неће толерисати било какав мањак транспарентности управљања средствима европских пореских обвезника, због чега је неопходно успостављање финансијских механизма контроле

Србија може да очекује између две и три милијарде евра из европског буџета годишње након уласка у ЕУ, изјавио је јуче потпредседник Владе Србије Божидар Ђелић, указујући да су та средства намењена за регионални и развој људских ресурса и пољопривреду. Ђелић је упозорио и да Европска комисија и земље чланице **Европске уније неће толерисати било какав мањак транспарентности управљања средствима европских пореских обвезника, због чега је неопходно успостављање одговарајућих финансијских механизма и система контроле.**

„То није само питање за министарства, скоро ниједна локална самоуправа није успоставила унутрашње финансијске контроле које су већ шест година предвиђене Законом о буџетском систему“, казао је Ђелић на Скупштини Сталне конференције градова и општина.

Ђелић је указао да оне локалне самоуправе које не буду увеле унутрашњу финансијску контролу, не само да ће имати одређене проблеме, већ сигурно неће бити ни у стању да повуку било какав новац из европског буџета када се буду стекли услови за то. Он је истакао и важност секторске политике Европске уније за локалне самоуправе, као што је питање интерно расељених лица и избеглица, којим ће се бавити велика конференција, напомињући да ће она бити организована у току шпанског председавања Унијом.

У априлу наредне године шпанском граду Кордоба, на скупу посвећеном Ромима биће израђени и кључни елементи политике интеграције Рома за Европу, најавио је Ђелић, додајући да се очекује да Европска унија у јуну усвоји одговарајућу стратегију. Он је подсетио да у Србији живи између 400.000 и 500.000 припадника те националне мањине.

Напомињући да је већ почела израда Дунавске стратегије Европске уније, за коју је планирано усвајање у првој половини 2011. године, Ђелић је указао да и локалне самоуправе из Србије могу да се кандидују са својим пројектима. На Скупштини је учествовао и министар за државну управу и локалну самоуправу Милан Марковић, који је изјавио да је Србији потребна свеобухватна реформа политичког система и промена изборног система, истичући да ће најважнији задатак ресорног министарства бити управо рад на промени изборног система. „Потребан је нови легитимитет и за политичке институције, партије, али и за процедуре, пре свега изборне“, навео је Марковић, истичући да без реформе политичког система Србија не може достићи зацртане циљеве. Он је подсетио да је ресорно министарство предложило измену седам закона из те области, од којих су неки, као што су закони о политичким странкама и бирачком списку, већ усвојени.

НОВА КУЋА ОСТАДЕ БЕЗ ПЛАЦА

Вечерње Новости, Датум : 16.12.2009, Страна : 32

ИЗБЕГЛИЧКОЈ ПОРОДИЦИ ИЗ КРАЈИНЕ ОПШТИНА СВИЛАЈНАЦ НАПЛАЋУЈЕ ДУГ ОД ПРЕ 10 ГОДИНА

Шесточлану породицу издржава син. Недостижних 3.770 евра

СВИЛАЈНАЦ - Шест дана пре застаревања обавеза из уговора закљученог 14. октобра 1999. године, по којем је био дужан да Општини Свилајнац плати плац за подизање породичне куће, Милорад Косијер, по тужби Општинског правобранилаштва, од 20. октобра ове године, судским путем мораће да изврши своју обавезу.

Косијер је пре десет година у насељу Перкићево, на некадашњем имању Пољопривредне школе, које је пре тога одузела Општина, добио три ара плаца за изградњу куће, по цени од укупно 7.375 марака. У међувремену платио је комуналије и добио уредну дозволу за изградњу, а потом ову непокретност укњижио на своје име, али утврђену вредност плаца ни до данас није платио.

- Нисам имао откуда. Деценију и по сам надничио и успео да тако зарађеним новцем подигнем темељ . Од једне швајцарске донаторске организације добио сам грађевински материјал, да од темеља до плоче сазидам кућу, а од надница и да поставим кров . Уселио сам се са породицом, иако је још незавршена - каже Милорад.

- Разумем захтев општинских служби које траже да се уговор изврши, што бих без сумње и урадио да се у међувремену нисам разболео. Срчани сам болесник, неспособан сам за физички рад.

Породица Косијер у време „Олује“ избегла је из Крњака код Војнића. После неколико избегличких смештаја по Србији, нашла се у ресавском селу Гложане. Пре 10 година одлучили су да се стално настане у Свилајнцу. Шест чланова породице данас живи од једне плате коју зарађује син Михајло (26) код једног предузетника. Пре запослења, као дечак десет година је надничио са оцем.

- Издржавам оца и мајку, супругу и двоје деце. Све плаћамо од те једне плате - каже Михајло. - Веровали смо да ће ово проћи без тужбе, јер су нам општински челници после 2.000 обећавали да неће тражити наплату дуга по уговору.

Од Комесаријата за избегле и расељене породица Косијер данас тражи помоћ да реши проблем.

Антрфиле : ПОРАВНАЊЕ У 60 РАТА

- Овај проблем требало је на неки начин да реши власт у протеклих десет година. Кад већ постоји важећи уговор неко би поставио питање моје одговорности уколико бих пропустила да застари овај предмет - каже Наташа Тодоровић, општински правобранилац.
- Веће Општинског суда је било благодоклоно према дужнику Косијеру, када му је понудило поравнање и отплату дуга у 60 рата, од 10. јануара наредне године. Он је то прихватио.

СРБИ ИЗБЕГЛИ ИЗ ХРВАТСКЕ – ДВОСТРУКИ ГУБИТНИЦИ

Политика, Датум : 16.12.2009, Страна : А4

Бањалука, 15. децембра – Према подацима удружења „Заједно до истине” више од хиљаду Срба избеглих из Хрватске и Федерације БиХ су – када је реч о имовини – двоструки губитници. Према речима председника „Заједно до истине” Горана Дражића у питању су Срби који су своју имовину у Хрватској и Федерацији БиХ мењали углавном са Хрватима из Републике Српске.

Говорећи о овом проблему на округлом столу Одбора за заштиту права избеглица, расељених лица и повратника, који је одржан у Бањалуци, Дражић је нагласио да су за двоструко раскућавање Срба „најзаслужнији” судови у Републици Српској. „Позивајући се на одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине, који је у једном случају потврдио ништавост уговора на основу општих ратних околности, судови у Републици Српској су, на основу тужби Хрвата, поништавали уговоре о замени имовине. Сама по себи таква пракса и не би била проблематична да су пресуде судова у Републици Српској признаване у Хрватској”, навео је Дражић.

С обзиром на то да пресуде судова из Републике Српске нису признаване у Хрватској, избегли Срби су губили и имовину у њој и имовину коју су стекли заменом, јер су морали да је врате бившим власницима. „Тако су Хрвати, који су се иселили у Хрватску, постајали дупли добитници. Враћана им је некадашња имовина у Републици Српској, а задржавали су и имовину у Хрватској, коју су стекли заменом”, казао је Дражић и најавио да ће оштећене избеглице против Републике Српске поднети тужбе за надокнаду штете.

Председник Регионалног удружења протераних и избеглих општина Бијељина Вељко Стевановић позвао је институције Републике Српске да „заштите избегличку популацију”. Он је нагласио да у европским државама „више поштују права животиња него људска права у БиХ”. Помоћник републичког министра правде Никола Ковачевић је казао да су судови грешили позивајући се на опште ратне околности и додао да се у сваком појединачном случају морало утврдити чињенично стање. Ковачевић је рекао да је Врховни суд Републике Српске уважио захтеве за ревизијом лица која су му се обратила. „Због тога је Народна скупштина променила Закон о извршном поступку, тако да сада нико не може да буде исељен док пресуда било којег суда у Републици Српској не буде призната у Хрватској. Дакле, да би имовина у Републици Српској била враћена Хрвату који се иселио у Хрватску, он мора вратити имовину Србину с којим је направио замену”, објаснио је Ковачевић.

ОКУЊИЛИ СЕ ПОСЛЕ 15 ИЗБЕГЛИЧКИХ ГОДИНА

Дневник, Датум : 16.12.2009, Страна : 14

Три године пошто је поднео захтев Покрајинском фонду за пружање помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима, Никола Обрадовић добио је кућу у Бачком Грачацу крај

Оцака. Њему и члановима још 28 избегличких породица које живе у Војводини кључеве кућа јуче је уручио покрајински премијер Бојан Пајтић. Они су након 15 година избеглиштва опет добили кров на главом, захваћујући новцу који су заједнички су прикупили Извршно веће Војводине и УНХЦР.

– Наредне године трудићемо се да нађемо смештај свим људима који живе у три преостала колективна центра, да бисмо обезбедили све оне који су не својом кривицом доживели несрећу да морају напустити своје домове – рекао је др Пајтић, и напоменуо да осим помоћи избеглим и расељеним лицима у Војводини, Покрајина инсистира на томе да се остваре и права Срба у Хрватској. Подсетио је на улагања у тамошње српске задруге, те да је Покрајина издвојила новац за почетак рада српске банке у „суседству“. Уручењу кључева присуствовали су и шеф Мисије УНХЦРа Едуардо Арболеда и директор надлежног покрајинског фонда Дејан Павловић. Арболеда је нагласио да је УНХЦР помогао више него што то иначе чини, обезбедивши 175.000 евра уз помоћ владе САД, изразио наду да ће УНХЦР наставити програм пружања помоћи и наредне две године и захвалио се општинама широм Војводине које су помогле куповину кућа за избеглице.

ХУМАНИТАРЦИ НЕ ПОМАЖУ ПОЈЕДИНЦЕ

Данас, Датум : 16.12.2009, Страна : 16

У Хуманитарној организацији Дивац (ХОД) потврђују нам да не помажу појединце, већ првенствено прикупљају средства за куповину и изградњу кућа за избегла и расељена лица. Прошле године су, кажу, откупили 100 сеоских домаћинстава у које се уселило исто толико породица. Ове године ће, додају, купити још сто.

У Фондацији принцезе Катарине истичу да веома ретко помажу појединачне случајеве, јер немају довољно новца да свима изађу у сусрет.

- Свакодневно се бар двоје-троје јављају јер им је, због нечега, хитно потребан новац. Наша политика је да подржавамо пројекте, углавном за куповину неопходних медицинских апарата, о чему одлучује наш лекарски одбор - кажу у Фондацији и додају да средства прикупљају организовањем пријема и донаторских вечера, али и од различитих уплата у фонд.

О КОСОВУ КАКО СУД КАЖЕ

Вечерње Новости, Датум : 16.12.2009, Страна : 2

ФИЛИП ВУЈАНОВИЋ ПРЕДСЕДНИК ЦРНЕ ГОРЕ о нормализацији односа са Србијом, суђењу у Хагу, конзулатима, привредној сарадњи

ЦРНА ГОРА није више црна рупа на дипломатској мапи Србије. На Дедињу поново седи њен амбасадор. Србија верује да је то довољно да се са друге стране узврати: да Подгорица повуче одлуку о признавању Косова и да одустане од отварања представништва у Приштини. Добро би дошло и да дозволи Србији да отвори три уместо једног конзулата.

Председник Црне Горе не мисли да је његова земља нешто дужна. Мисли, напротив, да је чинила оно што мора. Сигуран је и да на европском путу Црне Горе више нема препрека: испуњен је упитник ЕУ, отворена су врата НАТО. А, државност се заокружује. Између осталог, и новим језиком и правописом. Ипак, Филип Вујановић нема дилему: неће бити предшједник, него предсједник. У разговору за "Новости" каже да је уверен у стално

унапређење односа са Србијом, јер је ”природна блискост наше две државе, а развој сарадње наша заједничка обавеза”.

- Уколико мишљење Међународног суда правде буде у складу са српским интересима да је проглашење независности било у супротности са међународним правом, хоће ли Црна Гора преиспитати одлуку о признавању?

- Врло јасно смо саопштили свој државни став о томе - поштоваћемо одлуке свих међународних институција јер Црна Гора жели да буде њихов поуздан партнер. Свакако ћемо поштовати и одлуке Међународног суда правде, па и ону која се односи на статус Косова. Дакле, ако та одлука својом експлицитношћу упути јасну поруку, имаћемо одговоран однос према њој.

- Хоћете ли, док се чека одлука суда, одложити отварање ваших дипломатских представништава у Приштини?

- Морамо да водимо рачуна о интересима наших суседа. Посебно Србије, са којом имамо изражену блискост. Али, пре свега, морамо следити своје интересе. Одлуку о признању Косова донели смо уважавајућу наше интеграционе циљеве, потребу добре комуникације Подгорице и Приштине, очекујући разумевање Београда. Јер, та одлука је донета након осам месеци од проглашења независног Косова и његовог признања од велике већине држава ЕУ и НАТО. За очекивати је да и Приштина сада разуме да морамо водити рачуна о интересу признања наше мањине на Косову и јасном и провереном ставу о обезбеђењу добровољног и одрживог повратка избеглица са Косова.

- Помиње се да ћете одлуку одложити до марта?

- Поновићу, успостављање дипломатских односа је надлежност Владе и њеног ресорног министарства, а протекло време од признавања Косова показало је пажљив однос Владе. У процесу размене амбасадора, где председник државе има своју надлежност ја ћу свакако водити рачуна о томе са максималном одговорношћу.

- Зашто је проблем да Србија отвори три конзулата у Црној Гори?

- У доброј комуникацији два министарства иностраних послова сигуран сам да је квалитетно објашњено да Црна Гора сматра да, ценећи величину њене територије и квалитет саобраћајница, нема потребе да, уз обављање конзуларних послова у амбасади, у Црној Гори буде више од једног конзулата. Дакле, у питању је принципијелна оцена, а не проблем према Србији. Уверен сам да је то тако схваћено и у Србији.

- Да ли је ваш долазак на сахрану патријарха Павла показао да се у Црној Гори нешто променило у вези са односом према СПЦ? Да ли су контакти власти са митрополитом Амфилохијем такође доказ да ће се држава и црква измирити и да ће СПЦ сачувати примат над ЦПЦ?

- Мој однос према цркви опредељен је поштовањем уставне обавезе одвојености државе и цркве. Никада се нисам мешао у црквена питања, нити о њима арбитрао. Нажалост, повремено, такав однос од цркве није био узвраћен, па је било у њиховим ставовима и политичких порука. Поштујући одвојеност државе и цркве, митрополију сам увек доживљавао православном митрополијом Црногорско-приморском, како је и њена канонска номинација, а митрополита православним митрополитом црногорско-приморским. Често је сама митрополија недовољно енергично истрајавала на свом јасно саопштеном ставу да је њено означавање Српском православном црквом у Црној Гори злоупотреба њене канонске позиције и да је у функцији удаљавања црногорских верника од ње. Тај њен став експлицитно је саопштен још августа 2005. године од Правног савета Православне митрополије црногорско-приморске. Насупрот том, она се данас готово редовно означава за Српску православну цркву у Црној Гори. Мој однос поштовања према патријарху Павлу, за његовог живота, и у испраћају на сахрани исказ је високог вредновања његове личности која је благом природом и вредним порукама заслужила вечно поштовање.

- Хоће ли заједнички пројекти, попут аутопута од Београда до јужног Јадрана, бити реализовани?

- Реализација овог пројекта је апсолутно могућа, а и обавеза две државе. Почетком градње овог аутопута у Црној Гори и одлуком Србије да гради аутопут до границе Црне Горе, већ од наредне године, гаранција су реализације ове важне путне саобраћајнице наших држава. Посебно би требало вредновати и потребу реконструкције железничке пруге Београд - Бар, јер је она значајно јефтинија, а њена реализација бржа.

- Србија је заинтересована да учествује на тендеру за Луку Бар. Да ли бисте је радије видели у том послу него друге понуђаче?

- Природно је да највећи интерес за ову луку имају оне државе које је могу користити као сервис својих потреба. То, наравно, значи да би Србија требало да има највеће интересовање за ову приватизацију. Више пута је врло јасно са највиших државних адреса то и саопштено и очекујем да ће Србија обезбедити најбољи модел за учешће на тендеру, који би јој обезбедио успех. Знате да је више заинтересованих већ откупило документацију јер је очигледно да се ради о врло атрактивној приватизацији кроз концесиони модел. Верујем да ће, следећи свој интерес, и Србија узети учешће на том тендеру.

- Црна Гора је добила упитник за ЕУ, пут уласка у НАТО је отворен. Какве рокове на једном и другом путу предвиђате?

- Одговорили смо на питања из упитника, чиме смо завршили једну важну обавезу приступног процеса. Ушли смо у Акциони план чланства - МАП, предворје НАТО, чиме смо, такође, обезбедили успех и у овој интеграцији. Противник сам прогнозирања рокова. Верујем да је важно да одговорно достижемо интеграционе стандарде, а када ћемо бити у европским и евроатлантским интеграцијама зависи од политике њиховог проширења. Сваки нови корак у овим процесима је важан и значи потврду вредности посвећености државе и целог друштва овим стратешки битним циљевима.

- Је ли Црној Гори европска перспектива сада загарантована без икаквих условљавања?

Да ли ваш обрачун са корупцијом у друштву може да постане препрека?

- Извештаји о прогресу Комисије ЕУ, Савета Европе, као и бројних других међународних организација утврђују знатан прогрес Црне Горе у борби против организованог криминала и корупције. Наравно, као у свим земљама, он и овде постоји и трајна је обавеза државе да се у целини посвети борби против организованог криминала и корупције, не само ради успеха у интеграцији него, пре свега, ради обезбеђења квалитета живота својих грађана.

- Наносе ли вам, као држави, штету честе прозивке премијера Ђукановића у уплетеност у незаконите послове?

- Председник Владе ужива високи углед у међународној заједници који се у континуитету и јасно потврђује, што је и најбољи одговор на ваше питање.

Антрфиле : ОСТАЋУ ПРЕДСЈЕДНИК

- КОРИШЋЕЊЕ црногорског правописа од 32 слова није баш најбоље прихваћено у јавности. Какав ће бити ваш однос? Хоћете ли службене дописе и меморандуме писати уз коришћење нових словних знакова?

- Не бих се сложио са вашом констатацијом да црногорски правопис није баш најбоље прихваћен. Пре бих рекао да се сви нису баш најбоље упознали са њим. Када се макар површно погледа правопис и речник црногорског језика, онда ће бити јасно да је он уважио и црногорску језичку традицију, али и савремено стање, што је, у једном броју речи, језички продуковало дублетне форме. Тако је једнако црногорски језик и председник и предшједник. Дакле једнако је црногорска и једна и друга реч, а ствар је опредељења ко ће коју користити. Ја ћу наставити да користим председник поштујући је управо као реч црногорског језика.

ПРЕД НАМА ГОДИНА ОПОРАВКА

- БРИНЕ ли вас економска ситуација у земљи? Да ли одсуство већих инвестиција прети привредним колапсом?

- Црна Гора је након самосталности била лидер у региону по обиму директних страних инвестиција по глави становника. И ове године се тренд инвестиција наставио и повећао у односу на претходну годину. Имали смо успешну туристичку сезону, што је обезбедило да немамо значајан пад друштвеног производа, без обзира на то што је у сектору индустрије и грађевинарства економска криза произвела крајње негативне последице. Ипак, није било затварања великих предузећа, масовног отпуштања, нити кашњења у извршењу буџетских обавеза према запосленим и корисницима социјалних давања. Наредна година би требало да буде година опоравка. Надајмо се да ће и регион у целини имати такав економски тренд.

PRESS CLIPPING

Четвртак 17.12.2009. год.

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У БАЧКОМ ГРАЧАЦУ

Правда, Датум : 17.12.2009, Страна : 11

Представници Војводине и Високог комесаријата УН за избеглице - УНХЦР предали су у Бачком Грачацу кључеве 29 кућа за трајни смештај избеглих и прогнаних, који су до сада живели у колективним центрима у Војводини.

За изградњу кућа утрошено је 117 милиона динара које су обезбедили Извршно веће Војводине и УНХЦР. Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић рекао је током предаје кључева да је Покрајина до сада обезбедила смештај „достојан живота у 21. веку“ за укупно 614 избегличких породица.

НА КОСОВО СЕ У 2009. ВРАТИЛО 76 ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 17.12.2009, Страна : 16

БЕОГРАД - Помоћник министра за Косово и Метохију Бранислав Ристић изјавио је јуче да се у 2009. години на Косово и Метохију вратило 179 расељених, односно 76 породица, па ће се у наредном периоду радити на унапређењу процеса повратка. Ристић је нагласио да се повратак одвија отежано, враћају се само најупорнији јер на локалу постоји очигледна опструкција, локална самоуправа је непријатељски настројена, пројекти повратка предуго трају, а њихова одрживост је ниска.

ХАМАРБЕРГ БРИНЕ ЗБОГ ПОВРАТНИКА

Правда, Датум : 17.12.2009, Страна : 2

Комесар за људска права Савета Европе Томас Хамарберг затражио је од владе у Берлину да одустане од својих планова о депортацији на Косово око 14.000 избеглица који се налазе у Немачкој, наводећи да постоје разлози за забринутост за њихову безбедност. Хамарберг је од канцеларке Меркел затражио да њена влада хитно размотри ово питање и усвоји неопходне мере како би се обуставило принудно враћање људи, нарочито Рома на Косово, „све док постоје разлози да верујемо да њихов живот и безбедност могу бити реално и озбиљно угрожени“, јавили су немачки медији.

СРБИ С КОСОВА У ПАРЛАМЕНТУ

Правда, Датум : 17.12.2009, Страна : 3

Представници расељених Срба из косовског села Муштуште у општини Сува Река поново су јуче затражили од државних органа Србије да им помогну да се врате у своје куће, које су напустили 1999. године. Председник скупштинског Одбора за Косово

и Метохију Љубомир Краговић рекао је новинарима у парламенту да су се расељени из Муштуишта већ неколико пута обраћали парламенту, али да очекују и конкретну помоћ од Министарства за Косово и Метохију.

ОЕБС ПОХВАЛИО ВЛАДУ

Данас, Датум : 17.12.2009, Страна : 3

Београд - Генерални секретар ОЕБС Марк Перен де Бришамбо, који је јуче у Београду разговарао с више српских званичника, похвалио је одлучно реформско опредељење Србије и поздравио напоре Владе да настави с јачањем владавине права, остваривањем пуне сарадње с Хашким трибуналом, испуњавањем највиших стандарда за слободу медија, решавањем проблема мањинских заједница, као и побољшањем ситуације избеглица у региону, саопштио је ОЕБС.

ПОСЛЕ 18 ГОДИНА, ОПЕТ У СВОМ ДОМУ

Дневник, Датум : 17.12.2009, Страна : 11

ПОКРАЈИНА И УНХЦР ТРАЈНО СКУЋИЛИ 29 ИЗБЕГЛИЧКИХ ФАМИЛИЈА

БАЧКИ ГРАЧАЦ: Гојко Медаковић избегао је са породицом почетком рата 1991. године из стана у Сиску. Одатле је отишао на Косово поље, па даље на још десетак адреса широм Србије. Стан који је напустио пре осамнаест година одмах је проваљен и усељен. Када се рат завршио није могао да га поврати, али ни да обнови мајчину кућу у Двору на Уни. Селидбама и подстанарском животу дошао је крај оног тренутка када је Гојку речено да ће добити кров над главом. лепе вести затекле су га у селу Гргуревци у општини Сремска Митровица. Из Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима АП Војводине јављено му је да ће постати власник куће, захваљујућ и донацији УНХЦР-а и Фонда.

- Презадовољан сам што после осамнаест година нећу више морати да се селим зато ми је ова донација драгоценост – рекао је Медаковић, пошто је потписао купопродајни уговор.

Недуго после потписивања уговора, Гојку и осталим корисницима Фонда, кључеве домова уручио је председник Покрајинске владе Бојан Пајтић, у Бачком Грачацу, који је том приликом рекао да је за обезбеђивање трајног и квалитетног смештаја Изврш но веће обезбедило 90 милиона динара, а УНХЦР 17 милиона, за куповину кућа и за помоћ у грађевинском материјалу. Домаћин овој свечаности био је Никола Обрадовић. Он је представнике Фонда и УХЦР-а, као и друге добитнике кућа угостио у свом дворишту. - Пресрећан сам што после толико година опет имам дом. Планирам да кућу средим. Али за разлику од претходних година када сам овде живео као подстанар сада има смисла улагати – рекао је Обрадовић.

У оквиру првог пројекта Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима АП Војводине и канцеларије УНХЦРа у Београду, 29 породица или око стотину лица које су у Војводину дошле из Хрватске и Босне и Херцеговине, трајно је решило стамбени проблем. Поред куће са окућницом корисници су добили и грађевински материјал у вредности од сто хиљада динара који ће се користити за побољшање услова становања, најчешће куповину намештаја и уређаја за домаћинство, али и пластеника. Највећи број кућа добиле су бивше избеглице из Републике Хрватске, док је нешто мање додељено избеглима из Босне и Херцеговине. Одабране сеоске куће се налазе у Бачком Грачацу, Добринцима, Павлићу, Пригревици, Гргуревцима, Путинцима,

Обровцу , Раткову, Лаћарку, Турији, Доњим Петровцима, Сиригу , Дивошу, Вишњићеву, Стајићеву, Јаску, Манђелосу, Новој Гајдобри и Кљајићеву. Током трогодишње активности Фонда, откупљено је укупно 210 сеоских кућа са окућницом и на тај начин збринуто око хиљаду лица.

ХУМАНИТАРНЕ ПИЦЕ

Блиц, Датум : 17.12.2009, Страна : 8

Донаторска вечера Фонда ХОД

Владе Дивац, Гоца Тржан, Ивана Балтић и Биг Лале показали су своје умеће у прављењу пице синоћ у ресторану „Да Гино”. Део прихода од сваке продате пице намењен је Фонду „Ана и Владе Дивац”(ХОД) за акцију „Можеш и ти”.

Свако од учесника користио је своје омиљене састојке, па се тако Дивац одлучио за личну верзију „маргарите”, Ивана за комбинацију више врста сирева, Биг Лале да на својој пици има сва „четри годишња доба”, док је Гоца спремила овај италијански специјалитет са морским плодовима.

- Смућкаћу ја то час. Овој пици неће одолети ниједан мушкарац. То је комбинација морских плодова и лука – рекла је Гоца која нам је касније открила да код куће никад не прави пицу јер нема довољно добру рерну, али зато са породицом радо иде у ресторан на исту. Једино је прослављени кошаркашки ас испоштовао једно од правила кухиње, те је Владе ставио куварску капу пре него што је почео да развлачи тесто. Даме нису носиле кецеље али их то није омело да се потпуно предају свом задатку. Ове уникатне, хуманитарне пице купили су и пробали многи гости ресторана међу којима су били и Рамбо Петковић, кнегиња Јелисавета Карађорђевић, Воја Недељковић који је водио програм... Након доброг оброка присутни су уживали у свирци „Еутерпа” бенда. Овом акцијом прикупља се новац за још једну породицу избеглих и расељених лица, а пица коју је синоћ припремио Дивац наћи ће се на редовном менију овог ресторана.

PRESS CLIPPING

Петак 18.12.2009. год.

СЕДАМ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА ДОБИЛО КУЋЕ

Пресс, Датум : 18.12.2009, Страна : 14

КРУШЕВАЦ - Седам избегличких породица са око 40 чланова јуче је на подручју Крушевца добило нове домове захваљујући донацији УНХЦР-а и републичком Комесаријату за избеглице.

Те породице су постале власници сеоских домаћинстава са окућницама, за чију је куповину УНХЦР обезбедио по 620.000 динара по домаћинству. Породице ће добити и по 80.000 динара за набавку основних животних потрепштина за започињање живота у новом дому, тако да је укупна вредност донације 4,9 милиона динара.

БИТКА ЗА КУПАТИЛО

Курир, Датум : 18.12.2009, Страна : 8

У избегличком кампу у Крњачи станари се туку метлама борећи се за право на купање

БЕОГРАД - Станари бараке 4 избегличког кампа у Крњачи и буквално се туку за једино купатило које заједнички користе.

Из последњег сукоба Бранка Р. изашла је са сломљеном левом руком и неколико модрица. Претукао ју је комшија.

А у купатилу три туш кабине без врата и четири лавабоа преко пута. Изнад лавабоа умрљана огледала прошарана корозијом. По поду блатњави трагови, различите шаре једна преко друге. У једној туш кабинци цури вода. Неко заборавио да затвори. Топла. А греје се у два бојлера. Кад је нестане, нема купања. Ни прања веша, ни судова. Тад је у бараци атмосфера на ивици инцидента.

Супротно од улаза у купатило, на зиду, мали четвртасти затамњени прозор. Он је кривац што Бранка Р. из бараке 4 леву руку носи на повезу око врата. У гипсу.

- Претукао ме комшија. Он је негде с Косова. У априлу је дошао у нашу бараку. Управа га с породицом преместила. Малтретирао је станаре у некој бараци. Ту је око годину дана. Са женом и четворо деце. Тукао ме метлом. У купатилу. Подлактицу ми сломио. Имам модрицу од дршке на рамену леве руке. Дошао да брани жену. Отворила ми прозор док сам се туширала. То нам стално раде и она и њен муж. Свим станарима. И, реч по реч, избила је свађа. Он чуо и дотрчао. Полицији је рекао да сам била пијана па пала. Имам и модрицу на оку. Видите - показује

Породице у кампу имају углавном по једног хранитеља, мушког. Некима су оброци у заједничком ресторану једини. Породице које кувају више времена проводе у заједничком купатилу. Чекају на ред да оперу судове. Купатила и тоалете чисте по распореду. Управа прави распоред. Неко га поштује, неко не. Управа узалуд опомиње.

- Најгоре су ове туш кабине. Немају врата. Овај насилник изгледа није баш најздравији. Има неки ментални поремећај. Пре недељу дана направио промају док ми се ћерка купала. Девојка, 17 година. Ветар подигао чаршав. Није му ни то било довољно, него га је потпуно

скинуо. Дете доживело стрес. И прехладило се. Од тада не иде у школу - прича Бранка, којој је собичак у бараци 4 једини дом већ 16 година.

Антрфиле : Крије од другарица где живи

Бранкина ћерка Д. Р. брани мајци да се слика за новине. Боји се да је неко од њених другарица не препозна.

- Нико не зна где живим. У школи су углавном деца из богатијих породица. Када би знали где живим, понижавали би ме. И на само зато што живим овде, него зато што сам их лагала годинама. Они ме не би разумели - са сузама у очима говори тинејџерка којој је барака једини дом за који зна.

ПАСЈАНЕ НАПУСТИЛО 114 ПОРОДИЦА

Правда, Датум : 18.12.2009, Страна : 2

Начелник Косовскопоморавског округа Драган Николић тврди да постоји селективна брига државе према појединим срединама у овом крају и да се због тога из села Пасјане одселило 114 породица.

- Поједине средине имају вишегодишње проблеме да добију било која средства за инфраструктуру или за пројекте који би омогућили запошљавање Срба који су остали - рекао је Фонету Николић, члан Г17 плус. Он сматра да је о посети Ранилугу министра Горана Богдановића у среду требало да буду обавештене сви представници Срба, без обзира на страначку припадност.

НАСТАВАК АКЦИЈЕ ФОНДА „АНА И ВЛАДЕ ДИВАЦ“

Преглед, Датум : 18.12.2009, Страна : 4

Након два месеца од почетка заједничке хуманитарне акције Фонда „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) и ресторана „Литтле Бау“, акцији „Можеш и Ти“ прикључио се и ресторан „Заплет“. Сви гости овог ресторана имаће прилику да до 31. јануара својим прилогом помогну породици Узелац, која живи у колективном центру.

Петочлана породица Узелац је 1995. године током рата своје уточиште пронашла у Србији. После осам година живота у приватном смештају у околини Зајечара, услед недостатка новца, били су принуђени да се преселе у колективни центар. Након годину дана Љубица и Слободан Узелац са ћеркама Бранком и Милком и сином Бранком су премештени у колективни центар у Крњачи где се и данас налазе.

Фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) основан је с циљем да обезбеди финансијске, материјалне и друге ресурсе за избегла, интерно расељена и незбринута лица, без обзира на њихову националну, расну, верску, политичку или било коју другу припадност или опредељење. Циљ акције је да се пружи подршка свеобухватном процесу затварања колективних центара, олакша излазак из колективних центара за избегла и интерно расељена лица и омогући отпочињање достојанственијег живота кроз решавање стамбеног питања.

Пројекат „Можеш и Ти“ се реализује у сарадњи са УНХЦР-ом, Интерсосом и Комесаријатом за избеглице, а само током прошле године кроз ову хуманитарну акцију стамбено и економски је збринуто 100 породица избеглих и расељених лица. Тренутно је у току решавање стамбеног питања за 68 породица.

ПРЕДВИЂЕНЕ ПАРЕ И ЗА ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Данас – Санџак, Датум : 18.12.2009, Страна : 4

У својен буџет града Новог Пазара за следећу годину

Нови Пазар - Парламентарна већина у Новом Пазару (коалиције За европски Нови Пазар и Јединствена српска листа) усвојила је одлуку о буџету за наредну годину. У градској каси 2010. године биће 1.128.140.000 динара. Првобитно је било предложено да град наредне године може да рачуна на 1.088.140.000 динара, али је на седници коалиција За европски Нови Пазар, коју предводи Санџачка демократска партија, предложила да се усвоји одлука о кредитном задужењу од 40 милиона динара. Новопазарски градоначелник Мехо Махмутовић је рекао да је кредитно задужење неопходно због враћања краткорочног кредита и подржавања пројеката капиталних инвестиција.

-Од ових 40 милиона динара, 15 милиона је намењено враћању краткорочних кредита Интеса банци и 25 милиона динара за подржавање пројеката капиталних инвестиција које нас очекују у следећој години, објаснио је Махмутовић. Тако је и кредитно задужење постало саставни део градског буџета за 2010. годину. На самој седници дошло је до прерасподеле већ одређених средстава. Оцењујући да је нови буџет реалан и рестриктиван, Муамер Бачевац, шеф одборничког клуба коалиције За европски Нови Пазар, предложио је да се два милиона динара, планираних за рад Кабинета градоначелника, преусмере верским заједницама и милион динара од Културно просветне заједнице преусмери повереништву Комесаријата за избеглице. Исламска заједница у Србији на чијем челу је муфтија Муамер Зукорлић добиће 70 одсто или 1.400.000 динара и 600.000 или 30 одсто добиће Српска православна црква.

За овакав предлог буџета није гласала опозициона Бошњачка листа за европски Санџак Сулејмана Угљанина. Они су покушали да оспоре образложења за усвајање таквог буџета и поставили пиатње издвајања за плате запослених у градској администрацији и јавним предузећима и установама, јер „ако се прича о смањењу плата и рационализацији радних места, зашто је у буџету планирано да се за плате издвоји 52 одсто од укупне суме“.

СВЕ ЈЕ БОЉЕ ОД ИЗБЕГЛИЧКОГ КАМПА И БАРАКА

Блиц – Србија, Датум : 18.12.2009, Страна : 5

Повратак ромских породица из Црне Горе у Србобран код Истока

У првих 13 кућа уселило се око 120 особа међу којима и 33 деце, али изузев по коју конзерву хране и дрва ништа друго нису добили

НЕЂЕЉКО ЗЕЈАК

Исток

„Нема живота под туђим кровом, ни пуног стомака на туђем лонцу“, народски изговорена реченица одсликава мотиве и повод повратка 13 Ромских породица у Србобран код Истока.

Морали су, како кажу, средином јуна 1999. године пред налетима припадника бивше ОВК, заједно са Србима да спасавају главе. Неки пешака, а неки на коњским запрегама успели су да пређу с оне стране Проклетија, на територију Црне Горе.

После 11 година живота по камповима и баракама склепаним од најлонских врећа вратили су се, али не у своје куће и на родну земљу.

У организацији УНХЦР-а и Црногорског завода за расељена лица, а о трошку Европске комисије у Србобрану надомак Истока, на некадашњем државном земљишту саграђено је ромско насеље. У првих 13 кућа уселило се око 120 особа међу којима 33 деце узраста до десет година. Сретни што су на своме, уверени да ће Србобран бити само пролазна станица на путу повратка у родне куће у Истоку, позивају сународнике да крену њиховим стопама, да заједно покушају да убеди Косовске институције да голи повратак без могућности запослење, без пута, школе и амбуланте не значи ништа друго до „голи кров над главом“.

- Имао сам све. Кућу, земљу, кола и радњу. Зарађивао сам довољно да прехраним породицу али дође рат. Све оде у пропаст. Моју десеточлану породицу су сместили у овај гето. Нису хтели да из моје куће у Истоку истерају Албанца већ ми кажу да има времена. О томе мора суд да одлучује. Морао сам да прихватим, јер је боље и у овом гету у овом блату до колена, него ли у оном кампу на Конику у Подгорици. Тамо се више није могло - каже Рамадан забринут за будућност јер изузев по неке конзерве хране и два метра дрва ништа друго нису добили.

Он каже да су надлежни обећали да ће им свакодневно доносити храну и да ће бар деци обезбедити топлу одећу, међутим до данас их нови житељи Србобрана нису видели. Рамаданов комшија Авдија Бајрај сматра да је у питању превара.

- Мислим да су нас преварили. Било је битно да нас истерају са Коника и да Црна Гора каже како више нема расељених лица. Уверен сам да о нама нико неће бринути нити ће бити нешто од те приче да ће нас запослити и да ће наша деца ићи овде у школу. Све је то само рекла-казала. Има да се посмрзавамо да цркнемо од глади - с великим неповерењем збори Авдија апелујући на добронамернике да их посете и сами се увере у каквом гету живе Роми повратници у Исток.

Према званичним подацима, Европска комисија је у повратак на подручју општине Исток издвојила 3.300.000 евра. Требало би да се изгради укупно 180 кућа са пратећим објектима, школама, амбулантама и мини погонима.

- Сада је на Влади Косова да спроведе реинтеграцију - поручује високи представник УНДП Парвиз Фарташ, док Жељко Шофранац у име црногорске владе каже да је повратак у Исток пример европске опредељености ка достизању стандарда достојних човека.

Приоритетан задатак црногорске владе је да им помогне да се врате, али, како рече Шофранац, косовске општине и Влада морају дозволити да повратак крене и у другим општинама.

- **Ми нисмо никог силом истерали, али морам приметити да постоји велики отпор према повратницима и да је на Влади Косова да се озбиљније позабави питањем реинтеграције - каже Шофранац наводећи да на поврата у Црној Гори чека и око 4.000 Срба са Космета.**

ПРАЗНИЦИ У ГРЧКОЈ ЗА 130 МАЛИШАНА

Курир, Датум : 18.12.2009, Страна : 8

БЕОГРАД - Организације Црвеног крста Србије и Грчке и ове године ће обезбедити боравак 130 малишана из избеглих и социјално угрожених породица у грчким породицама за време новогодишњих и божићних празника.

У саопштењу Црвеног крста наводи се да ће у Грчку отпутовати малишани узраста од осам до 16 година, као и да ове године у програму први пут учествује 30 деце. Осим малишана из Србије, у Грчку ће у суботу 19. децембра отпутовати и петоро деце из Републике Српске.

Организације из Србије и Грчке на овом програму сарађују од 1993. године и до сада је више од 17.000 малишана из Србије и Републике Српске боравило у више од 60 градова широм Грчке.

PRESS CLIPPING

Недеља 20.12.2009. год.

ПОСАО ЗА РАСЕЉЕНЕ УЗ ПОМОЋ ДРЖАВЕ

Куир, Датум : 20.12.2009, Страна : 8

Запошљавање

БЕОГРАД - Национална служба за запошљавање и Програм УН за развој у Србији расписали су јавни позив за запошљавање интерно расељених лица на територији Крагујевца, Краљева и Врања. На сајту НСЗ објављено је да је предвиђена подршка запошљавању кроз субвенцију послодавцима за отварање нових радних места и додатно образовање и обуку незапослених.

Субвенција у једнократном износу од 160.000 динара одобрава се послодавцима који отварају нова радна места ради запошљавања расељених лица пријављених на евиденцију Националне службе. Преквалификација и доквалификација за потребе послодаваца организоваће се ако на евиденцији НСЗ нема траженог занимања или ако кандидати не поседују знања неопходна за рад на слободним пословима код послодаваца.

ПРОТОКОЛ О РЕАДМИСИЈИ

Куир, Датум : 20.12.2009, Страна : 2

ХОРГОШ - Министри унутрашњих послова Србије и Мађарске Ивица Дачић и Имре Форгаш потписали су јуче Протокол о реадмисији, који предвиђа враћање у матичне државе оних које нелегално бораве на туђим територијама. После потписивања протокола на граничном прелазу Хоргош-Роске, Дачић је рекао да се тај документ односи на реализацију већ потписаног споразума о реадмисији између Србије и Европске заједнице.

- Неопходно је да са свим државама чланицама Европске заједнице појединачно потпишемо протоколе о реадмисији, односно о враћању особа које нелегално бораве на туђим територијама у матичне државе. Засад нема великог броја људи који ће бити враћени - рекао је Дачић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 21.12.2009. год.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц, Датум : 21.12.2009, Страна : 3

ВАЉЕВО

Град Ваљево је у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Србије у овој години за избегла и интерно расељена лица која живе у ваљевском крају обезбедио помоћ у вредности од преко пет милиона динара.

Пет породица које су започеле градњу својих кућа добиле су грађевински материјал вредан 1,5 милиона динара, док је за шест избегличких породица које се баве пољопривредом обезбеђено 900.000 динара за набавку машина, алата и стоке. Новац је обезбеђен и за куповину огрева и социјалну помоћ најсиромашнијим породицама избеглих.

ШВЕДСКИ МИЛИОНИ ЗА БЕСПЛАТНУ ПОМОЋ

Дневник, Датум : 21.12.2009, Страна : 13

ПРАВНЕ УСЛУГЕ МНОГИМА У СРБИЈИ НЕДОСТИЖНЕ

Шведска агенција за међународни развој (СИДА) обезбедила је око 2,5 милиона евра за пружање бесплатне правне помоћи за сиромаш не, националне мањине, као и маргинализоване и осетљиве групе становништва у Србији, саопштила је канцеларије Светске банке у Београду.

„Бољи приступ правди и омогућавање бесплатне правне помоћи представља један од највећих изазова с којима се Србија суочава у процесу модернизације правосуђа како би достигла европске стандарде“. У Србији тренутно не постоји свеобухватан механизам којим би се на одговарајући начин обезбедила бесплатна правна помоћ за оне којима је најпотребнија – сиромаш не, националне мањине, те различите маргинализоване и осетљиве групе становништва, каже се у саопштењу, и упозорава на то да су правне услуге недостижне многим грађанима.

Разлози за недоступност те врсте помоћи одређеном броју грађана су недостатак пара, лимитираност у образовању, као и недостатак одговарајућих информација о доступним услугама и правима грађана, прецизира се у саопштењу. Како је наведено, ситуација је нарочито озбиљна када је у питању ромска заједница, која је и даље у најлошијој ситуацији када су мањине у Србији у питању, а избеглице такође имају проблема да своје случајеве изнесу пред суд.

„Све се чешће јављају и случајеви родне неравноправности у српском правосуђу – непознавање сопствених права спречава многе жене да затраже помоћ од формалног правног система“, указује се у саопштењу. Приступ правди и бесплатна правна помоћ спадају у основна људска права која су садржана у Европској конвенцији за људска права и Уставу Србије, подсећа се и истиче да је Влада Србије, у циљу достизања критеријума за чланство у ЕУ, решена да предузме одлучне мере за унапређивање тог система у Србији.

Министарство правде тренутно припрема стратегију и неопходну легислативу који би руководили реформске напоре, с крајњим циљем да се развије финансијски и социјално

одржив механизам којим би се обезбедила бесплатна правна помоћ свакоме у Србији ко на то има право. Српски партнери у развојном процесу понудили су финансијску и стручну помоћ Министарству правде у стварању модерног система правне помоћи који би био у потпуности у складу с европским стандардима, а СИДА је обезбедила финансијску помоћ у наведеном износу за подршку тим владиним циљевима. Поменута финансијска помоћ остварује се кроз Мултидонаторски фонд за подршку правосуђу. Тим фондом, који садржи донације партнера, администрира Светска банка, а заједнички га спроводе Министарство правде и Светска банка. Осим Шведске, донатори Фонда су и Данска, Холандија, Норвешка, Словенија, Шпанија, Швајцарска и Велика Британија.

PRESS CLIPPING

Уторак 22.12.2009. год.

ПРЕТЊА ОД МАСОВНОГ ИСЕЉЕЊА СРБА ИЗ СРЕБРЕНИЦЕ

Данас, Датум : 22.12.2009, Страна : 12

Бањалука - Председник Скупштине општине (СО) Сребреница Радомир Павловић упозорио је да постоји реална опасност од масовног исељења Срба из овог краја ако надлежне ентитетске и државне институције хитно не учине конкретније кораке да би била спречена дискриминација.

Павловић је оценио да је најновији извештај општинских служби о интерно расељеним лицима и повратницима, најјачи доказ да бошњачке власти још спроводе перфидне методе етничког чишћења Срба, које су наставак ратне политике етничког чишћења Насера Орића. Шеф Клуба одборника СНСД-а у СО Сребреница Драган Глишић истакао је да је циљ те бошњачке политике етничког чишћења да потпуно спрече и заувек онемогуће повратак Срба, нарочито уз реку Дрину, како су то већ радиле комунистичке власти од 1951. до 1991.

БЕЗ ДОКУМЕНАТА НА УДАРУ КРИМИНАЛАЦА

Данас, Датум : 22.12.2009, Страна : 4

Процењује се да у Србији живи неколико десетина хиљада правно невидљивих особа

НАША ПРИЧА

- Најчешће је реч о интерно расељеним особама са Косова и Метохије, углавном Ромима

- Немају доказ о рођењу и држављанству

- Не могу да склопе брак

- Налазе се ван система образовања, здравства и социјалне заштите

Београд - У Србији живи више од 1.000 „правно невидљивих“ лица, међу којима већину чине деца, а процењује се да их има до пола милиона, указују саговорници Данаса.

Према њиховом мишљењу, реч је о озбиљном безбедносном проблему, јер су изложени свим облицима организованог криминала. Најчешће је реч о интерно расељеним особама са Косова и Метохије, углавном Ромима, који не поседују доказ о рођењу и држављанству, не могу да склопе брак, налазе се ван система образовања, здравства и социјалне заштите.

Према подацима који су представљени на седници скупштинских одбора за смањење сиромаштва, међународне односе, рад, борачка и социјална питања, **око 17.000 људи у Србији живи без држављанства и других докумената.** Саша Гајин, координатор Центра за унапређење правних студија (ЦУПС), каже за Данас да је реч о људима који немају лична документа, а јесу држављани Србије.

Он истиче да је и у извештају ЕУ о напретку Србије ка Унији, посебно указано на овај проблем и на то што се Србија оглушује о обавезе уписа у матичну књигу рођених. Према

његовим речима, на недавно одржаној седници републичких одбора на којој се говорило о правној невидљивости министарство надлежно за ова питања Министарство за државну управу и локалну самоуправу изостало је без образложења. Гајин наглашава да није реч само о људским правима него о безбедности земље, јер су правно невидљива лица „директна мета свих облика организованог криминала, трговине људима и дрогом, просјачења и проституције“ и представљају „резервоар озбиљних безбедносних проблема“. Како напомиње, додатни проблем је што се број ових особа само повећава, а не постоје ни прецизне процене колико их сада има.

- **Процене о њиховом броју се крећу од неколико десетина хиљада, па до пола милиона, ако се имају у виду обавезе Србије по Уговору о реадмисији, јер ни за људе који се враћају из земаља Западне Европе не знамо ко су** - истиче Гајин. Јасмина Миковић, заменица извршног директора организације Праксис, каже за Данас да правно невидљива лица нису призната као субјекти права, не поседују доказ о рођењу и држављанству, не могу да склопе брак, налазе се ван система образовања, здравства и социјалне заштите.

Према њеним речима, недостатак личних докумената родитеља препознат је као највећи проблем приликом уписа новорођене деце, што има за последицу одлагање уписа те деце у матичне књиге рођених.

- Имајући у виду честе миграције Рома, тешке услове у којима живе, односно њихов традиционалан начин живота - деца се углавном рађају код куће, родитељи не пријављују рођење детета надлежном органу, а највећи проблем настаје када „правно невидљиви“ родитељи покушају накнадно да пријаве рођење детета, јер најпре морају да докажу свој идентитет - објашњава Миковићева.

Она напомиње да искуство Праксиса на терену упућује на то да постојећи систем накнадног уписа чињенице рођења „правно невидљивих“ лица ромске националности није делотворан и прикладан и да је непримерен њиховим специфичним потребама.

Антрфиле : Порођај са туђом здравственом књижицом

Јасмина Миковић из Праксиса истиче да се неретко дешава да се ромске жене порађају у болници користећи туђе здравствене књижице како би избегле плаћање болничких трошкова порођаја, због тешке материјалне ситуације у којој се налазе.

- У неким случајевима се као родитељи деце уписују бабе и деде, јер родитељи немају лична документа. Приликом лечења користе туђе здравствене књижице, па уколико „привремени“ корисник премине, тешко је доказати да је лице чија је здравствена књижица коришћена „правно живо“ - указује Миковићева.

МОТОКУЛТИВАТОРИ И БУШИЛИЦЕ ЗА НОВИ ПОЧЕТАК

Дневник, Датум : 22.12.2009, Страна : 14

ПОМОЋ ПОКРАЈИНСКЕ ВЛАДЕ ИЗБЕГЛИЦАМА КОЈЕ СЕ ВРАЋАЈУ У ЗАВИЧАЈ

Покрајински фонд за пружање помоћи избеглицима, прогнаним и расељеним доделио је јуче 20 пакета породицама које су провеле неколико избегличких година у Војводини, а вратиле су се у своје домове у Хрватску, БиХ и на Косово.

Мирослав Милковић из Хрватске Костајнице један је од њих. Каже да ће му мотокултиватор с приколицом који је добио од Покрајинске владе значити пуно и њему и његовим родитељима, јер живе у неразвијеном, рубном месту уз границу са БиХ, а једини извор прихода им је баш пољопривреда. - У Војводину смо дошли у „Олуји“ и осам година живели у колективном центру у Жабљу. Тешки су били избеглички дани, у једној

соби нас четредесетак. Пре две године вратили смо се у Костајницу, у обновљену кућу. Ни као повратницима нам није лако, живимо од свог рада, јер имамо нешто мало стоке и земље - испричао нам је Мирослав. У програму августа 1995. је у Војводину дошао и Раде Миљковић, који је избегличке године провео у Апатину и Сремској Митровици. У његовом „повратничком“ пакету су бушилица, брусница, моторна тестера... - Свака је помоћ добродошла, а мени ће ово нарочито ваљати јер се бавим грађевинарством.

Вратио сам се лане у своју кућу у Удбину, уз помоћ УНХЦР-а. Није било лако донети ту одлуку, али тамо где се човек роди зна сваку стазу, камен и најбоље живи - вели Раде. **Како је најавио директор Фонда Дејан Павловић, који је повратницима јуче уручио уговоре о помоћи, биће додељено још 19 пакета грађевинског материјала, а помоћ ће добити и 17 најуспешнијих средњош колца из најугроженијих избегличких породица у Војводини.**

Павловић истиче да је за две и по године покрајинска Влада обезбедила помоћ вредну око 20 милиона динара за 139 породица.

- Програмом су обухваћене и повратничке задруге, њих 33, од којих је 25 у Републици Хрватској и 8 у БиХ, а вредност јој је до милион динара. С тим настављамо и наредне године, како би се у повратничким срединама обезбедили минимални услови за почетак и бољи живот - казао је Павловић.

PRESS CLIPPING

Среда 23.12.2009. год.

БЕСПОВРАТНА ПОМОЋ ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 23.12.2009, Страна : 11

СРЕМСКА МИТРОВИЦА РЕШАВА СТАМБЕНО ПИТАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

СРЕМСКА МИТРОВИЦА: После прве поделе од по 150.000 динара за набавку грађевинског материјала за завршетак и санацију кућа, које је добило десет избегличких породица са подручја Сремске Митровице, обезбеђено је још 2.650.000 динара, које ће тако бити подељене избегличким породицама, како би што пре завршили или санирали куће и коначно решили стамбени проблем.

- Поред 34 стана, која се граде у насељу Камењар за потребе избеглица и социјално угрожених лица, ми смо преко Комесаријата за избеглице обезбедили бесповратну помоћ, за оне који завршавају или санирају своје куће. Међутим, у првој групи на конкурс се јавило 35 избеглица-домаћина, а ми смо имали новца да помогнемо тек десеторици. После ове поделе обратили смо се поново Комесаријату за избеглице за нову траншу помоћи, јер, на подручју Сремске Митровице живи око четири хиљаде избеглица, а према нашим подацима око 400 породица нема решено стамбено питање, па нам је Комесаријат одобрио још 2.650.000 хиљада динара за ове потребе. Истина, и то је недовољно, али, ово је добар знак да се брже решавају проблеми избеглих и прогнаних - каже заменик градоначелника Сремске Митровице Срђан Козлина.

Ових дана биће поново расписан конкурс за доделу бесповратне помоћи у грађевинском материјалу избеглим и прогнаним породицама, којима ће, према ранг-листи бити додељено по 150.000 динара, као што је урађено и почетком новембра ове године за десет породица. На следећем конкурс у помоћ од по 150.000 динара добиће 17 избегличких породица.

- У јулу следеће године у стамбеној згради, која се гради у насељу Камењар, за чију је градњу Делегација европске комисије у Београду обезбедила пола милиона евра, а град опремљено грађевинско земљиште, у нове станове селиће се 29 породица избеглих и прогнаних лица и пет социјано угрожених породица из Сремске Митровице - објашњава Срђан Козлина и наглашава да се траже нови донатори, како би се саградило још станова за ове намене.

СРБИЈА ОДГОВОРИЛА СУДУ ПРАВДЕ

Куир, Датум : 23.12.2009, Страна : 4

Правни тим наше земље послао у Хаг додатна објашњења ставова којима се подвлачи да је независност Косова и Метохије проглашена нелегално

БЕОГРАД - Учесници расправе о легалности проглашења независности Косова пред Међународним судом правде у Хагу до јуче су морали да предају додатна објашњења за своје ставове.

Како нам је речено у Министарству спољних послова, правни тим Србије предао је на време додатна објашњења својих правних схватања.

- Засад то није одговор на излагања супарничке стране, већ одговор суду ради појашњења одређених правних питања. Наравно, одговорили смо на линији наших досадашњих излагања - кажу у МСП.

Професор Радослав Стојановић, који је био шеф тима одбране Србије у тужби БиХ, сматра да би суд приликом одлучивања морао да уважи чињеницу да су Албанци били национална мањина, а не конститутивни народ.

- Као такви, немају право на самоопредељење, без обзира на наталитет. У Румунији живи два милиона Мађара па никоме не пада на памет да тамо за њих тражи право на самоопредељење. Такође, постоји проблем 200.000 избеглих Срба са Косова и Метохије. Нико добровољно не напушта своје куће, значи они су побегли пред насиљем и злочином против човечности. А на злочину се не може стварати независност - закључује Стојановић.

Он је предложио решење да се ти Срби населе на северни део КиМ и отвори питање статуса тог дела покрајине.

- Север КиМ би требало да припадне под директну контролу Србије, без обзира на то какво ће бити решење за остатак територије јужне покрајине - сматра Стојановић.

Председник суда Хисаши Овада учесницима у расправи дао је рок до јуче да одговоре на питања суда у писаном облику. Тројица судија питањима су позвала учеснике у расправи и да одговоре да ли су у предизборној кампањи на Косову 2007. посланички кандидати заговарали искључиво независност, или су је наводили као једну од могућности.

ПОКРАЈИНА ДАРУЈЕ ПОВРАТНИКЕ

Правда, Датум : 23.12.2009, Страна : 10

Директор Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним, Дејан Павловић, уручио је у Скупштини Војводине 20 уговора о додели повратничких пакета породицама које су одлучиле да се врате у Хрватску.

Босну и Херцеговину и на Косово и Метохију. Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима у протекле две и по године уручио је пакете за 139 повратничких породица. Укупна вредност до сада поклоњених пакета је 20 милиона динара, а нових 20 повратничких породица добило је белу технику, алат, пољопривредне машине и друго.

PRESS CLIPPING

Четвртак 24.12.2009. год.

УСЛОВ ПРВА ПЛОЧА

Дневник, Датум : 24.12.2009, Страна : 10

ПАНЧЕВО: У Панчеву је завршен конкурс за доделу грађевинског материјала избеглим и расељеним лицима која живе на територији овог града. У Градској стамбеној агенцији, која је спровела конкурс, кажу да се пријавило 35 лица, а да су могли да конкуришу у само они који су почели изградњу куће и који до сада нису добијали материјалну помоћ за решавање стамбеног питања.

- Три милиона динара, који ће бити подељени, обезбедио је Град из буџета за 2009. годину. Комисија која води овај посао у обавези је да до краја године донесе одлуку ко ће добити и колико новца - рекла је координаторка за управљање пројектима у ГСА Зденка Јокић, нагласивши да има доста непотпуне документације. Почетком наредне године Панчево ће расписати још један конкурс за помоћ у грађевинском материјалу избеглим и расељеним лицима, пошто је Град од републичке Владе наменски за решавање стамбеног питања избеглих и расељених добио 1,8 милиона динара.

Избеглицама у Панчеву које су почеле да зидају свој кров над главом, ове јесени помогао је и УНХЦР са пет милиона динара, такође за набавку грађевинског материјала. Конкурс је завршен у новембру, а услов је био да је на кући постављена прва плоча. Од шездесетак кандидата, помоћ је добило 21 лице.

Грађани који су прошли на конкурс, добили су од 50 до 375 хиљада динара. Они кажу да са добијеним новцем неће моћи да заврше изградњу куће, али да им и то много значи у овим тешким временима. За све ове конкурсе карактеристично је да нико од грађана неће добити новац на руке, већ ће им за износ који су добили, бити купљен грађевински материјал који су у пријави назначили. Комисија Градске стамбене агенције је ових дана, након спроведеног поступка јавних набавки, као најповољнија стоваришта грађевинског материјала код којих ће куповати, одабрала панчевачко „Кутко” и београдско стовариште „Вајбал”.

Антрфиле : Подељена 152 стана

Избеглим и расељеним лицима која живе на територији града Панчева протеклих година подељена су 152 стана, изграђена новцем из међународних донација и око 400 пакета грађевинског материјала. Тренутно на територији града Панчева живи 900 избеглих и 1.450 расељених лица.

ЗА НОВУ ГОДИНУ У ВЛАСТИТОМ ДОМУ

Дневник, Датум : 24.12.2009, Страна : 10

РУМА: Пет избегличких породица потписало је у општини Рума уговоре о куповини кућа у селима, а дванаест породица је добило уговоре за куповину грађевинског материјала за завршетак или реконструкцију својих стамбених објеката, од 110 до 250 хиљада динара, зависно од потреба, а према одлуци комисије која је извршила преглед и процену на терену. Новац за стамбено збрињавање избеглих, прогнаних и

расељених лица обезбедили су Комесаријат за избеглице Републике Србије и општина Рума, а додељен је Илији Беићу из Руме, Горану Јарићу и Зорици Караица из Хртковаца, Невенке Кецман из Руме и Бориславу Лончаревићу из Буђановаца.

Они су добили по 750.000 динара, од чега је 620.000 за куповину куће и окућнице и 80.000 динара за грађевински материјал, како би могли обавити неопходне поправке и уселити се у своје нове домове.

- Потребе су много веће, јер имамо још око 480 избегличких породица које немају решено стамбено питање. Било их је више од 800, али део тих породица је збринут у претходном периоду. Општина је овог пута учествовала са десет одсто средстава, односно са 500.000 динара.

Комесаријат за избеглице Србије је, уз помоћ Високог комесаријата за избеглице УН за реализацију пројекта „Подршка локалним акционим плановима у Србији”, у румском случају обезбедио пет милиона динара, а општина Рума 500.000 динара. За откуп пет кућа са окућницом утрошено је нешто више од 3,5 милиона динара, а два милиона су подељена на 12 избегличких породица, као деонација за набавку грађевинског материјала за адаптацију већ купљених кућа и за завшетак оних које су у градњи -објашњава председник општине Рума Горан Вуковић.

- Решио сам животно питање. Добио сам новац за кућу и од сада сам свој на своме. Уствари, моја породица је почела поново да живи, имамо свој дом, а све остало ће се некако решити – рекао је, за време свечаног уручења уговора о додели средстава за откуп кућа, Илија Беић из Руме.

ИЗБЕГЛИЦЕ У ГРАЧАНИЦИ БЕЗ СТРУЈЕ

Политика, Датум : 24.12.2009, Страна : А6

Грачаница – Радици Косовске енергетске корпорације (КЕК) искључили су јуче струју такозваном контејнерском насељу у Грачаници у коме су већ годинама смештене српске избеглице. Струја је искључена због неплаћених рачуна, а по речима повереника Комесаријата за избеглице Републике Србије у Грачаници Драгана Велића, заједнички дуг за утрошену струју у том насељу износи око 5.800 евра.

Осим у овом насељу, где скоро 10 година у металним контејнерима, који су део хуманитарне помоћи из Русије, живи седамдесетак интерно расељених Срба, струја је јуче искључена и већем броју институција Републике Србије. Међу дужницима у Грачаници су Скупштина града Приштине, Црвени крст, Ауто-мото савез Србије, Републичка управа прихода, Национална служба за запошљавање и друге.

Повереник српског Комесаријата за избеглице Драган Велић, који је јуче обишао становнике контејнерског насеља, изјавио је за „Политику” да нико од надлежних из КЕК-а није обавестио ову институцију да ће струја бити искључена. „Пре три месеца имали смо састанак са међународним представницима КЕК-а, УНХЦР-ом, Кфором и локалном Канцеларијом за заједнице у Грачаници, и покушавајући да решимо проблем наплате струје за прогнана лица у контејнерским насељима на Косову и Метохији. До решења нисмо дошли, али је јединствен закључак да се тим људима струја не искључује. Данас смо сведоци да је и поред тог договора пресечена једна од две фазе“, каже Велић.

Он је у разговору са становницима насеља апеловао на њих да не укључују све електричне апарате на једну фазу, како не би дошло до кварова и евентуалних пожара. Расељени су обећали да ће се наредних дана грејати огревним дрветом. Министарство за КиМ доделило је породицама у овом насељу по два кубна метара огревног дрвета.

Новица Столић из Обилића, који од 17. марта 2004 године, када му је све што је имао попаљено, живи у овом насељу, каже да су многи обилазили ово насеље и да су давали

углавном лажна обећања. Он посебно истиче обећање косовског министра за рад и социјалну политику Ненада Рашића који је, како каже, „учествујући у кампањи КЕК-а агитовао на Србе да плаћају струју, обећавши да ће рачуне за социјалне случајеве измирити ово министарство. За Рашића прогнани који живе у овом насељу и који су изгубили све што су имали нису изгледа социјални случајеви“, каже Столић.

ЗАВРШНИ УДАРАЦ НА СРПСКО ПРАВОСЛАВЉЕ

Правда, Датум : 24.12.2009, Страна : 11

УДРУЖЕЊЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ УПОЗОРАВА

Поводом информација о оснивању хрватске православне заједнице, Удружење Срба из Хрватске издало је јуче саопштење за јавност у коме се каже:

„Активности на оснивању хрватске православне заједнице представљају оживљавање идеје из времена Другог светског рата, када је у Независној Држави Хрватској основана Хрватска православна црква. Иако су Срби и тада имали јаку свест о свом српском и православном пореклу, приказани су као Хрвати православне вере. После рата већина Срба изгубили је верске осећаје, за разлику од Хрвата који никада нису прекинули контакте са католичком црквом. За време последњег грађанског рата у Хрватској су уништене многе православне цркве, а нестало је више хиљада икона и других богослужбених предмета. Малобројно српско становништво које се вратило или остало да живи у Хрватској изложено је сталним притисцима. Да би сачували „голи опстанак“ Срби су присиљени на покатоличење, тако да је на подручју Хрватске већ прекрштено више од 30.000 Срба.

У последње време погоршана је безбедност православних Срба у Хрватској. Осим на подручју Далматинске епархије, инциденти су учестали и на подручју Лике где од 2000 године делује новооснована госпићкосењска бискупија, која ужурбано подиже нове објекте у чистим српским местима где раније никада нису постојали.

Може се закључити да су све ове активности резултат деловања Ватикана, који има амбицију да католичанство прошири на све православне Србе. Прави циљ је, како тврди један од предлагача, оснивање аутокефалне цркве у Хрватској, што би представљало завршни ударац на Српску православну цркву у Хрватској. Судбина Српске православне цркве вековима је била уско слојена са судбином српског народа представљајући неретко једину кохезиону снагу. Зато је ово атак на јединство Српске православне цркве и њена стечена права.“ „Хрватска, ако жели да постане чланица Европске уније, сигурно је да би морала водити рачуна о неким стандардима који су прихваћени у тим земљама“, закључује се у саопштењу које је у име Удружења потписао генерални секретар професор Милојко Будимир.

СВИ ПАТРИЈАРХОВИ ЉУДИ

Вечерње Новости, Датум : 24.12.2009, Страна : 11

Његова светост, уз помоћ верника, подигао девет кућа за избегле

Две стотине верника прикупљало прилоге. Давао целу пензију за помоћ

- МИ Нововићи никада нећемо заборавити патријарха Павла. Подигао нам је куће, држао је нашу децу на крилу, причао им о Космету и о томе како ћемо се једног дана

вратити у Пећ. Да није било патријарха Павла, не знам шта би било са нашом породицом - са тугом прича Љубица Нововић, мајка деветоро деце из Мрчајеваца. Њен муж Душан и њедова браћа Ново, Драгољуб и Драган са женама и тридесеторо деце 1998. напустили спаљене куће у Пећи и избегли у Србију. Љубица је о њиховој невољи писала 2001. године патријарху и молила за помоћ.

- Патријарх Павле нам је нашао ову кућу са 18 ари плаца у Мрчајевцима, у коју смо се уселили 24. фебруара 2001. године. Посетио нас је за Васкрс, када је благословио наш дом и нашу децу. Помогао нам је да доградимо кућу, направимо шталу, а деверима је купио три куће и плац од 24 ара. Све то је патријарх платио 32.000 немачких марака и превео на наша имена - испричала је „Новостима“ Љубица.

У Мрчајевцима је патријарх купио имање и кућу и бројној породици Драгана и Весне Срнић из Краљева, који су живели у контејнеру. Када су све куће у Мрчајевцима изграђена, породице уселене, патријарх Павле их је обишао, благословио и задовољно констатовао: „Бог га видео, овде има 35 деце. Ваља нама и школу да правимо!“

Прота Милорад Остојић, парох цркве Свете тројице у Београду, био је уз патријарха у свим овим ситуацијама. Према протиној евиденцији, патријарх Павле је последњих година купио и подигао девет кућа за избегле људе у Србији, помогао у лечењу болесних и збринуо стотине сиромашних.

- Његова светост је имао две стотине оданих верника са којима је на литургијама прикупљао прилоге за унесрећени народ. Те вернике је народ назвао патријархови људи. И ја сам био један од њих и знам да је патријарх давао целу своју пензију од 7.600 динара за помоћ, јер је говорио да њему новац није потребан. Када су Нововићима попустиле греде на крову, патријарх им је лично помогао. Рекао ми је у поверењу: „Дао сам 2.000 од моје уштеђевине за сахрану. Ваљда ћу опет скупити те паре да платим своју сахрану!“ - са сетом се присећа прота Милорад Остојић.

Антрфиле : НАРОД МЕ ХРАНИ

- ПАТРИЈАРХ Павле је био најсрећнији када је помагао народу. Понекад би га људске патње депримирале, неки људи би га наљутили, некима једноставно није могао да помогне, али би ујутро, после литургије обично говорио: „Морамо да помогнемо нашем народу! Мени новац не треба, мене народ храни, а ја са народом живим!“ - прича прота Милорад Остојић .

ЗАДУЖИО ЦЕЛО СЕЛО

Патријарх Павле је четири пута долазио у Мрчајевце. Породицама Нововић и Срнић је довео воду, коју нема пола Мрчајеваца, па су зато сељани овај део назвали Патријархово село.

ВИШАК САМО ДОБРОВОЉЦИ

Вечерње Новости, Датум : 24.12.2009, Страна : 22

ГРАДСКА АДМИНИСТРАЦИЈА У КРАЉЕВУ ЈЕДНА ОД НАЈМАЊИХ У СРБИЈИ

У градској управи Краљевчани су после најновијег "пребројавања" утврдили да имају једну од најмањих локалних администрација у Србији и да су по томе близу европским стандардима.

Рачунајући двадесетак хиљада "привремено" расељених са Космета и избеглих Крајишника, на територији Краљева живи укупно 143.000 људи, а градска управа

има 260 запослених. Статистички - хиљаду становника који живе и раде на овом подручју "сервисира" само 1,8 градских чиновника!

У односу на ЕУ где се на хиљаду глава "прописује" један чиновник, и ова краљевачка бројка је велика, али знатно испод квоте од четири службеника коју прописује Влада Србије. Чак и када се урачуна 300 запослених у јавним установама (Музеју, Архиву, Позоришту, обдаништима...) Краљевчани су, бар по домаћим мерилима - опет испод "црте"!

Пошто се и избеглице с разлогом убрајају у житеље Краљева, то је донекле повећало квоту и решило питање неколицине прекобројних у које су, по обичају, најпре сврстане - чистачице. И, баш захваљујући избеглицама, 12 чистачица градске управе ипак је о(п)стало на својим "чиновничким" местима, а једини вишак биће 11 запослених који су одлучили да, уз отпремнину, сами оду.

Тако, за разлику од колега у другим, по величини сличним градовима, краљевачки чиновници, бар неко време, неће стрепети од "пребројавања".

- То казује да смо прилично добро организовани и да поштујемо макар домаће норме - напомиње Јелена Бекчић, начелник градске управе. - Али, како се будемо приближавали Европи, још ћемо се пребројавати мада нам, с друге стране, ипак недостају стручњаци - правници, економисти, архитекте, саобраћајни инжењери... Али, то је већ проблем друге врсте.

ПОСЛОДАВЦИМА 160.000 ДИНАРА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ РАСЕЉЕНИХ

Пресс, Датум : 24.12.2009, Страна : 15

КРАГУЈЕВАЦ - Послодавци који буду отворили нова радна места за запошљавање интерно расељених лица добиће једнократну субвенцију од 160.000 динара. У планираном буџету крагујевачке филијале Националне службе за запошљавање има места за десет послодаваца. Љиљана Петровић, директорка крагујевачке филијале, каже да је реч о пројекту који се спроводи у Крагујевцу, Краљеву и Врању.

- Осим субвенција послодавцима, имамо и опцију додатне обуке и образовања за расељена лица, за шта ћемо издвојити 1,6 милиона динара. Буџет је обезбеђен на основу Споразума између Националне службе и Уједињених нација, објашњава Љиљана Петровић. У Шумадијском региону, према подацима бироа, тренутно је 869 незапослених расељених лица. Од тог броја 506 је жена.

PRESS CLIPPING

Петак 25.12.2009. год.

СТАЛНА АДРЕСА - БУЋАНОВЦИ!

Вечерње Новости, Датум : 25.12.2009, Страна : 25

ИЗБЕГЛИЧКА ПОРОДИЦА ЛОНЧАРЕВИЋ СА БАНИЈЕ ЈУЧЕ РЕШИЛА НАЈВЕЋИ ЖИВОТНИ ПРОБЛЕМ

Комесаријат за избеглице дао 6.500 евра, нешто општина, а 1.000 позајмили

НЕМА данас срећнијег домаћина ни породице у Срему од Борислава Лончаревића и његове чељади, супруге Снежане и кћери Дајане, Данијеле и Драгане. А, разлог баш велик, као кућа.

Најзад, после петнаестак година избегличког лутања по Србији дочекали су да се уселе у своју “кућицу“ и “слободицу”. Постали су нови Сремци захваљујући Комесаријату за избеглице и општини Руми и дакако селу Буђановци.

-Е, па домаћине да уз следећу Нову годину славимо и крштење једног малог Сремца! Пристајем да будем и кум - пожелео је добродошлицу новим суграђанима први човек општине Рума Горан Вуковић. Домаћин Борислав Лончаревић са задовољством је прихватио: Даће бог председниче.

Ратни сукоби су принудили Лончаревиће да “спакују” дотадашњи живот у неколико смотуљака и крену са родне Баније у потпуну неизвесност. Било је најважније живу главу да извуку.

- Боље питај где нас није било, него где смо све били -срећна је јуче била супруга Снежана. - Било нас је по целој Србији. Најпре у Аранђеловцу, затим у Новом Саду, па и у неколико села чијих имена се више и не сећам, и сада у Јарку, село у комшилуку. А, од сада и надам се заувек у Буђановцима.

Шта значи непрестано сељакање од места до места добро су упамтиле и три кћерке Лончаревића, Дајана (14), Данијела (12) и Драгана (5) којима је много тога из нормалног детињства и одрастања ускраћено. Посебан проблем је школовање. Таман се навикну на једну средину и другаре одлазе даље. И опет све “Јово наново”.

- Тата, тата - трчкарајући по новој кући, - запиткује најмлађа Драгана. - А, је л' се ми више никада нећемо селити у неко друго место. Од ствари прво унета популарна пећ бубњара. Око ње се окупио женски део породице. Топло у соби, али још топлије око срца, сазнањем да су на свом огњишту.

- Мама, а када ћемо донети све наше ствари да кућу средимо како ми хоћемо - знатижељна је Данијела, којој се жури да коначно има свој кутак, док за собу мора да сачека још неку годину док родитељи дограде коју просторију.

РУМА ЗБРИЊАВА ИЗБЕГЛЕ И ПРОГНАНЕ

Политика, Датум : 25.12.2009, Страна : А44

Рума – Пет избегличких породица са подручја румске општине добило је у трајно власништво куће са окућницом, а 12 породица је добило помоћ у грађевинском материјалу да заврше започете, или санирају куће које су претходно купили. За ове

намене, 5,5 милиона динара обезбедили су општина Рума и УНХЦР. Иначе, општина Рума је и током године, из властитих средстава, додељивала помоћ у грађевинском материјалу појединим избегличким породицама.

– На подручју општине имамо 2.600 избеглих и прогнаних, а 480 породица још увек нема трајно решено стамбено питање, док је њих 450 дошло до крова над главом – каже председник Општине Руме Горан Вуковић.

НАКНАДА РАСЕЉЕНИМА С КОСМЕТА

Дневник, Датум : 25.12.2009, Страна : 7

Данас почиње исплата јулске новчане накнаде расељеним особама са подручја Косова и Метохије. Корисници овог права новац могу подићи на шалтерима свих пошта.

ЛАЖНИ И ПАПИРИ И СУД

Правда, Датум : 25.12.2009, Страна : 8

КРИВОТВОРЕНИМ УГОВОРИМА О КУПОПРОДАЈИ АЛБАНЦИ ОТИМАЈУ СРПСКУ ИМОВИНУ

КЛИНА - Срби повратници у Клину кажу да у њиховом граду у Метохији има око двадесетак случајева да је после рата 1999. године српска имовина продавана уз помоћ фалсификованих папира. Када су се Радосављевићи, Мазићи, Исаиловићи, Дабицевићи, Вучковићи, Гарићи и други Срби из избеглиштва, где су протерани 1999, после неколико година вратили у Клину, сазнали су да је истина то што се причало - да је њихова имовина кривотвореним документима прешла у посед Албанаца. Приштински адвокат Живојин Јокановић, који је пуномоћник осморо Срба из КLINE, каже за Бету да је су у појединим случајевима фалсификована пуномоћја пред тим судовима наводно потписивали људи који су умрли десетак и више година пре него што су потписани ти фалсификати.

- Када сам се вратио у Клину, речено ми је да је мој породични посед, који се раније водио на мене и на моје умрле рођаке, „продат“ пред судом у Бару, у Црној Гори. У катастру у Клиш моја имовина је сада заведена на име једне овдашње Албанке - ка же повратник Миливоје Вучковић, који је још у избеглиштву чуо да је његово имање продато. Он показује разна фалсификована документа и умрлице рођака чији се фалсификовани потписи налазе на овлашћењима и изјавама које су оверене у суду у Бару, а у вези су са купопродајом његовог поседа.

- Разни фалсификатори су на кривотвореним документима моје умрле рођаке - Стојана Вучковића, који је умро 1991. и Милана Вучковића који је умро 1995. - представили на суду у Бару 2003. године као "потписнике" генералних пуномоћја и изјава на име једног овдашњег Албанца прича Вучковић, додајући да у тим кривотвореним судским изјавама пише да његови умрли рођаци под моралном, материјалном и кривичном одговорношћу" изјављују да су без „присиле, принуде и претње продали непокретност". Вучковић каже да је тај Албанац имање превео на своју супругу и да су они већ продали три ара окућнице, на којој је неки човек почео да гради кућу, али је градња сада прекинута. Вучковић додаје да је са супругом Милојком уз судско решење коначно ушао у своју кућу и на свој посед, али да се његово имање у катастру и даље води на име те Албанке. Срби у Клини истичу да су у последњих годину

дана судије ЕУЛЕКСа преузеле предмете у вези са „купопродајом“ српске имовине фалсификованим документима. Повратник Живан Мазих каже да су и његове две куће и 39 ари плаца у центру Клине фалсификованим документима продати за само 39.000 немачких марака, а затим су укњижени на име једног Албанца у Клини.

- Након што су графолози у Бугарској доказали да су документа која су оверена у суду у Бару кривотворена, ЕУЛЕКСов судија у Клини донео је судско решење да сам поново власник свог имања - каже Мазих. И њему су, међутим, у катастру у Клини рекли да још нису добили судско решење и да се његов посед и даље води на име тог Албанца, који је, да ствар буде још гора, у међувремену од 39 ари окућнице продао пет плацева. Срби у Клини причају да су се наводни купци српских имања жалили на донета судска решења вишем суду, и да је то разлог што имовина још није укњижена на њихова имена. Наши саговорници кажу да, и поред свих потешкоћа, полажу наду у судије ЕУЛЕКСа и на другостепеном суду, јер су они већ у неким случајевима на првостепеним рочиштима утврдили да су српска имања отуђена кривотвореним папирима, а донели су и судска решења о повраћају поседа.

Антрфиле : Лопови се жале и - настављају праксу

Адвокат Живојин Јокановић наводи да је у парничном поступку на првостепеном суду, по тужби осам грађана српске националности, донето пет пресуда у корист Срба којима су уговори о купопродаји поништени, јер су закључени на основу фалсификованих пуномоћја.

- До сада су само три пресуде потврђене, а остали предмети су прешли у други поступак у Окружном суду у Пећи - каже Јокановић. Започети судски процеси и донесена судска решења, кажу Срби у Клини, очигледно нису заплашили фалсификаторе, јер је ове године кривотвореним папирима „продата“ и кућа Радована Мазиха.

УСПЕЋЕМО УПРКОС КРИЗИ

Данас, Датум : 25.12.2009, Страна : 2

Интервју: Миодраг Милосављевић, градоначелник Пожаревца о коалиционим искуствима

Власт у граду Пожаревцу од децембра прошле године чини иста коалиција која је на власти и на републичком нивоу: ДС, којој и ја припадам, СПС и Г 17+. Ова коалиција има стабилну већину у Скупштини града, што је веома значајно за нормално функционисање једне градске власти

Разговарао: Зоран Васић

Центар Браничевског округа, иако суочен с економским недаћама, успева да одговори свим изазовима времена. О садашњости и будућим пројектима и пословима за „Браничево“ говори први човек овог града Миодраг Милосављевић.

Каква је Ваша процена минуле године и шта очекујете у наредној?

- Желео бих, најпре, да искористим ову прилику да честитам предстојеће Новогодишње и Божићне празнике свим житељима града Пожаревца, Браничевског округа и целе Србије. Иначе, претходна годна била је обележена општом кризом али смо је, према мојој процени, углавном, успешно пребродили. Што се тиче перспективе, сви предвиђени капитални објекти биће изграђени. Наставићемо редовно измиривање свих социјалних давања. Биће конституисана нова општина Костолац. Очекујем и наставак хармоније у договарању и раду владајуће коалиције. . .

Пожаревац је добио статус града. Каква је улога локалне самоуправе у светлу најаве за даљом децентрализацијом власти?

- Локална самоуправа активно учествује и помаже процес децентрализације власти у граду, јер сматрамо да је од суштинске важности да се процес доношења одлука спусти на ниже нивое власти. Децентрализација, уједно значи да грађани своје проблеме ефикасније и брже решавају, заједно са својим комшијама, у својим месним заједницама, чиме се растеређује и рад градске управе, која на тај начин може више да се фокусира на она питања и проблеме од којих зависи нормално функционисање града Пожаревца у целини. Како локална самоуправа остварује предвиђене планове у области инфраструктуре, социјалних обавеза и стварања амбијента за привредне активности?

- Морам да истакнем да су у 2009. години издвојена велика средства из градског буџета за наведене области. Неке од највећих инфраструктурних пројеката у граду, као што је недавно изграђена трибина на градском стадиону, коју је град финансирао у потпуности. Међутим због текуће економске кризе, средства за неке друге пројекте које смо имали у плану, су знатно смањена, или су преусмерена на решавање великих социјалних проблема, које је криза донела. **Што се тиче социјалних обавеза које локална самоуправа остварује, око 34 милиона динара из буџета града Пожаревца се издваја за сва социјална давања, мада би ми волели да смо у могућности да у те сврхе издвајамо много више. Такође, социјално најугроженијим суграђанима, пружамо једнократну социјалну помоћ,** која можда није велика, али показује нашу жељу да као одговорни људи и социјално одговорна власт, колико-толико помогнемо грађанима који тешко живе, и којима је често помоћ локалне самоуправе неопходна. Недавно је у Пожаревцу отворен и Услужни центар за пружање социјалне помоћи, који представља један оригиналан и потпуно нови вид институционалног решавања социјалних и правних проблема најугроженијих грађана. **Отворена је и Канцеларија за мигранте, пружање правне помоћи избеглицама, интерно расељеним лицима и социјално угроженом локалном становништву. Исто тако, чинимо све да створимо што бољу инвестициону климу за улагања, како за домаћи тако и за страни капитал а у сарадњи са националном алијансом за локални економски развој (НАЛЕД).**

ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО АНТИ

Пресс, Датум : 25.12.2009, Страна : 2

Вељко Миладиновић

Хрвати су ударили на последњи стуб идентитета Срба у лепој њиховој. Након што су после „Олује“ Срби бројчано сведени на ниво статистичке грешке, и што су тренутно само политичка икебана, покренут је пројекат Хрватске православне цркве. Група анонимуса још непознате дијагнозе, организовала се са циљем да се оствари аутокефалност и са јасном поруком: православци смо, али Срби нисмо.

Са теолошке стране гледано, не постоји неки велики проблем. Једном Хрвату се не може оспорити право да буде и православац. А осим што би младим хрватским верницима са поповским амбицијама, православље могло да буде привлачније пошто нема целибата, та назови црква не би имала значајнији верски утицај. **Овај пројекат сумњивог порекла, међутим, има идеју да избрише Србе из историје простора данашње Хрватске.** Још је и Анте Павелић у НДХ имао пројекат хрватске православне цркве, који је требало да послужи као допуна плану „трећину побити, трећину иселити, трећину покрстити“. **А данашњи хрватски православци на свом сајту доказују порекло тамошњих православаца позивајући се баш на ауторитете као што је Савић Марковић Штедмлија, један од Павелићевих гебелса, иначе црногорског „знанственика“ који је „доказао“ да су Црногорци у ствари Црвени Хрвати.** Све уз тајни дневник Николе

Тесле где се доказује да је он хрватског порекла, чиме се надовезују на теорије Еугена Кватерника и Анте Старчевића да су Немањићи и Милош Обилић били Хрвати. У Хрватској, овом питању не даје се важност. А када се у Србији огласи, ништа озбиљнија група која се представља као Влада Српске Крајине у избеглиштву, онда Денис Латин и остали, који су са одушевљењем извештавали како је у Книну за време „Олује“ горело ђубре које су палили повратници, одмах окупљају у својим студијима разне интелектуалце и целу хрватску нацију дижу на ноге да се одбрани од обнове великосрпског хегемонизма. Тамо се сада баве својим председничким изборима, и уопште им није тема то што Хрватска у последње време саплиће Србију где год стигне. Од МСП-а у Хагу, до посете Месића Косову на православни Божић (можда да га прослави са православним Хрватима на северу Косова!?). А нас очекују избори за новог патријарха. Можда ће се баш по томе како ће СПЦ реаговати на аутокефалност хрватских грко-источњака, видети шта је иза себе оставио покојни патријарх Павле.

PRESS CLIPPING

Понедељак 28.12.2009. год.

ИЗБЕГЛИЧКОЈ ПОРОДИЦИ РОДИЋ СТАН У КРЧЕДИНУ

Дневник, Датум : 28.12.2009, Страна : 7

НОВИ САД СЕ ПРИКЉУЧИО АКЦИЈИ „МОЖЕШ И ТИ”

У заједничкој акцији Фонда "Ана и Владе Дивац" и "Информатике", Новосађани су дали свој допринос за стамбено збрињавање избеглица и расељених особа који још живе у колективним центрима широм Србије.

Према подацима "Информатике" суграђани су за протеклих пет месеци уплатили 800.000 динара и за тај новац је купљена кућа у Крчедину у општини Инђија у коју се ових дана уселила избегличка породица Татјана и Бранко Родић. Они су 1992. с мајком избегли из Сарајева и потом живели у Земуну, а када им је мајка преминула, премештени су у Колективни центар "Јабука" у Пријеполју. Информатика је слањем признаница на кућне адресе пружила прилику да се прикупи још новца како би се решило стамбено питање угрожених породица.

ЕПС ПОКЛАЊА ДЕЦИ 1.000 ПАКЕТИЋА

Пресс, Датум : 28.12.2009, Страна : 8

БЕОГРАД - Управни одбор „Електропривреде Србије“ одлучио је да, поводом новогодишњих и божићних празника, одобри донацију од два милиона динара за набавку око 1.000 пакетића који ће бити подељени незбринутим деци, деци са посебним потребама и деци избеглицама, узраста до 10 година. Та хуманитарна акција се реализује у сарадњи са Министарством за људска и мањинска права, Секретаријатом за социјалну заштиту града Београда и Европским центром за толеранцију.

РАДНА КЊИЖИЦА И ИЗБЕГЛИЦАМА

Вечерње Новости, Датум : 28.12.2009, Страна : 13

ПРОЈЕКАТ НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ И ПРОГРАМА УН ЗА РАЗВОЈ

НАЦИОНАЛНА служба за запошљавање и Програм Уједињених нација за развој у Србији расписали су Јавни позив за запошљавање интерно расељених особа на територији три града. За посао ће моћи да конкуришу незапослени који су пријављени у Крагујевцу, Краљеву и Врању. У НСЗ ће пружити подршку запошљавању избеглих и расељених кроз субвенцију послодавцима за отварање нових радних места и додатно образовање и обуку заинтересованих кандидата.

Субвенција за отварање нових радних места, у једнократном износу од 160.000 динара, биће одобрена послодавцима који отварају нова радна места ради запошљавања интерно расељених пријављених на евиденцију Националне службе.

Преквалификација и доквалификација незапослених за потребе послодаваца организоваће се у случају да на евиденцији Националне службе за запошљавање нема кандидата траженог занимања, или не поседују знања и вештине неопходне за рад на слободним пословима код послодаваца.

ВЕСТ У СЛИЦИ

Вечерње Новости, Датум : 28.12.2009, Страна : 14

Дански Савет за избеглице гради кућу у центру Клине Србину повратнику Живку Микићу.

Кућа се гради тик поред старе запаљене у мартовском погрому 2003. У Клину се до сада вратило 40 Срба који су напустили куће које су одмах потом похаране и руиниране.

ПАКЕТИЋИ ЗА ДЕЧЈЕ ОСМЕХЕ

Блиц, Датум : 28.12.2009, Страна : 7

Новогодишњи и божићни празници као прилика за хуманост

Београђани, окупљени јуче на Тргу Републике, својим хуманим гестом и добром вољом прикупили су поклоне за малишане у више дечјих болница, домовима за незбринуту децу, као и у колективним избегличким центрима.

Акција је реализована у оквиру „Кока кола“ празничног каравана под називом „Чаролију започињеш ти“ који је на пут кренуо 5. децембра из Београда и посетио још 16 градова у Србији. Циљ каравана био је да у сваком граду који је посетио, суграђани прикупе и донесу што више поклона за децу која леже у болницама, децу са посебним потребама, као и за децу без родитељског старања.

Ово је претпоследње овогодишње путовање Деда Мраза и поларне дружине, а „Кока кола“ празнични караван ће прикупљати поклоне још и првог дана Нове године у Улици отвореног срца.

Град Београд прикључио се хуманитарној акцији „Кола кола караван“, која је прекинута одржана на Тргу Републике. У име Града, 55 пакетића за децу која су на лечењу у болницама, као и за децу са сметњама у развоју уручио је градски секретар за социјалну заштиту Владан Ђукић.

Волонтери Групе 484 организовали су акцију "Пакетић за дечији осмех" којом је 300 деце из социјално угрожених породица добило новогодишњи пакетић са играчкама, књигама и слаткишима. Деца која су добила пакетиће живе у Колективним центрима за расељене са Косова и Метохије, ромским насељима, Свратишту за децу улице и у сиромашним породицама на територији Београда. Организатори Златне лиге, у којој се у малом фудбалу такмиче медијске куће и политичари, посетили су Дом за незбринуту децу „Моше Пијаде“ и поводом православног празника Материце поклонили деци пакетиће. Стићеници овог Дома почашћени су са слаткишима, али су се највише обрадовали „сони плејстејшну 3“, дар фирме "Нови реал".

Уз подршку Министарства за људска и мањинска права Републике Србије, НВО Дечји центар "Мали принц" из Београда данас ће, у просторијама Дечјег позоришта "Пан театар" на Звездари, поделити пакетиће ромској деци из "Орловског насеља" и омогућити им да погледају позоришну представу која почиње у 12 сати.

Антрфиле : Подела новогодишњих јелки

У оквиру пројекта „Радионица 09“ Клуб младих архитеката ће данас реализовати хуманитарну акцију „Р-јелке“, током које ће 500 вештачких јелки, које су коришћене као део сценографије за КСТ Маскенбал, бити подељене институцијама које се баве омладином и материјално и социјално угроженом децом. Више од 300 ових јелки у 10.30 сати биће уручене Снежани Петровић, директорки Предшколске установе „Звездара“, а примопредаја ће се обавити у вртићу „Звезда“ у Миријеву (Пупинова 4). Преостале јелке Клуб ће поклонити Центру за заштиту одојчади, деце и омладине у Звечанској, као и Дому за децу и омладину ометену у развоју у Сремчици.

PRESS CLIPPING

Уторак 29.12.2009. год.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЧКИМ ПОРОДИЦАМА

Дневник, Датум : 29.12.2009, Страна : 11

КУЛА: Кроз пројекат „Помоћ у решавању стамбеног проблема избегличких породица”, општина Кула је обезбедила 5,3 милиона динара од којих је 4,8 стигло од Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице, док је остатак издвојен из општинског буџета. Према речима председника општине Кула Светозара Буквића, овим новцем обезбедиће се помоћ за укупно тринаест избегличких породица.

-За пет породица купљена су домаћинства у Кули, Црвенки и Сивцу, док је још за осам породица који су некако успели да дођу до крова над главом обезбеђена помоћ у грађевинском материјалу, како би реконструисали своје куће - рекао је Буквић, који је јуче свечано потписао уговоре са свих тринаест породица. Потписивању Уговора присуствовали су и представници Комесаријата за избеглице и УНХЦРа, чланови Савета за миграције општине Кула и чланови Комисије за избор Корисника из општине Кула.

ЦРНОГОРЦИ С КОСОВА ТРАЖЕ ОПРЕЗ

Правда, Датум : 29.12.2009, Страна : 7

Црна Гора не би требало да успостави дипломатске односе са Косовом пре изјашњавања Међународног суда правде о легалности косовске државне независности, сматрају у Црногорској демократској странци Косова.

Председник те странке Слободан Вујичић је казао и да повратак расељених Црногораца на Косово такође мора бити један од елементарних предуслова да би Подгорица уопште разматрала могућност успостављања дипломатских односа са Приштином, преноси портал ПЦНЕН.

ГРАД ИЗНИКАО НА ЊИВИ

Вечерње Новости, Датум : 29.12.2009, Страна : 10

РЕПОРТЕРИ “НОВОСТИ” У БУСИЈАМА, НАЈВЕЋЕМ ИЗБЕГЛИЧКОМ НАСЕЉУ КОГА НЕМА НИ НА ЈЕДНОЈ КАРТИ СРБИЈЕ

У Бусијама живи више од 5.000 људи, чије куће нису легализоване

Када је 1997. године старина Стево Голијан из Пакраца у њиви поред ауто-пута Загреб - Београд забио прву тарабу у земљу и оградио свој плац, није ни слутео да ће ту за десетак година из блата изнићи насеље са 1.300 кућа. Стево Голијан из Пакраца је био први избеглица, који је на старом трактору побегао из Хрватске и у земунском атару Бусије направио кућу.

Данас је то мали град са бише од 5.000 одраслих и око 500 деце. Званично Бусије су део месне заједнице Угриновци, а незванично, продужетак Батајнице, у коју одрасли одлазе на посао, а деца у вртић и у школе.

- Општина Земун је 1997. године узела њиве пољопривредног комбината “Напредак” из Старе Пазове, испарцелисала их и претворила у плацеве за градњу, иако овде није било ни воде, ни струје, а ни пута. Чак 1.300 плацева је продато по цени од 400 марака по ару. Када сам дошао из Новске, и ја сам као и остале избеглице своју кућу у њиви градио голим рукама и уз помоћ пријатеља - прича нам Илија Везмар, председник Удружења грађана у Бусијама.

Везмар се сећа да је прво избегличко дете у овом насељу, смештеном између Батајнице и Угриноваца, рођено те 1997. године. Била је то Милица Томић, чији су родитељи пристигли из Вировитице. У међувремену у Бусије су се доселили Милан и Нада Ћосић из Окучана, са две ћеркице. Ћосићи су, такође, сами копали темељ и подизали нови дом у кући број 16 у 33. новој улици.

- Кућу смо 2001. године фактички подигли из блата. Помогли су нам пријатељи из Врчина и Малог Пожаревца. Живели смо две године без струје, три године без воде и пута. Један нам је човек цабе увео струју и тако смо побегли из мрака - прича Нада Ћосић, која данас ради као домаћица у парохијалном дому.

У свеже окреченим једносратницама живе људи избегли из Далмације, Славоније, Крајине, Лике, са Кордуна и Баније, али и из Босне. Иако сви имају српске личне карте, ови људи се не осећају Београђанима.

- Ми смо тајно насеље, јер Бусије не постоји на званичним картама Србије, али и илегалци у свом насељу, јер општина Земун и поред тога што смо званично купили плацеве и градили, није легализовала наше куће. Заборавили су нас. Тек пре две године смо добили градску аутобуску линију, али сада никако да добијемо дозволу да подигнемо обданиште и основну школу - незадовољна је Нада Ћосић.

Како нико није озбиљно бринуо о њима ови људи су се сами организовали и изградили свој град, прича нам Илија Везмар, први човек Бусија и конобар у ресторану “Банија”.

Прича нам да је прво отац Стаменко у једној кући подигао капелу СПЦ. Потом су грађани радећи по велеградским пијацама, бувљацима, код разних мајстора и приватника, подизали продавнице, месаре, кафане и кафиће, понеку радионицу, погон за пластику, фудбалско игралиште и амбуланту. А онда је отац Милорад уз благослов владике сремског Василија, са парохијанима, пријатељима и са градом Београдом лане подигао цркву. Предивно су је осликала браћа Марунић. Црквена порта има 35 ари, храм, парохијални дом и амбуланту, са 1.300 квадрата су највећи и најлепши објекат у Бусијама. И мада се налази на крају насеља, црква

Светих Тирила и Методија представља данас центар Бусија.

- Годишње имамо по педесетак крштења и двадесет венчања. Народ нам стално долази, за славу 24. маја овде буде пуно као да смо у Гучи. Планирамо да изградимо велику чесму и фонтану, али и споменик страдалом српском народу - открива нам парох Милорад Нишкић.

Велики су планови житеља Бусија, града који је изникао из блата и бивших њива.

- Ако Батајница, како се планира, постане општина, Бусије које су подигле наше избегличке руке ће и званично да постане насеље - каже самоуверено Илија Везмар, први човек Бусија.

Антрфиле : Сан Хозе

- Дошао сам из Калифорније у Бусије да свом народу изградим основну школу, пошту, банку и тржни центар. Живим сам у Сан Хозеу, али када сам чуо да се за црквену славу у Бусијама окупи до 50.000 људи, одлучио сам да остатак свог живота проведем овде међу мојим Србима - рекао нам је Бранко Новаковић, грађевинар и

трговац некретнинама из САД и сам пореклом из Крајине, кога смо затекли у овдашњем ресторану са пријатељима.

САМОДОПРИНОС

Бусије су својим рукама и личним залагањем градили Драго Брадоњић из Кистања, Јован Вученовић из Книна, Стево Ђаковић из Крајине и многе друге избеглице. Они су организовали самодопринос, по коме је свака кућа давала по 10 марака месечно за изградњу насеља. Анимирали су бизнисмене, рођаке из дијаспоре, али и београдске општине да улажу у Бусије.

ПОМОЋ НЕ ПРЕСТАЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 29.12.2009, Страна : 35

ЧЛАНИЦЕ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА У РАСЕЉЕНИЧКОЈ ПОРОДИЦИ РАДОЈКЕ ГАЈИЋ, СА ПЕТОРО ДЕЦЕ

Куршумлија - **Када смо чуле за ову породицу избеглу са Космета, самохрану мајку петоро деце, настојале смо на све начине да им олакшамо расељеничке невоље - објашњава Душанка Вучковић, једна од чланица Кола српских сестара из Куршумлије.** Она је јуче са својим сарадницама обишла шесточлану породицу Гајић, Радојку (50) и њено петоро деце: Гордану, Миљану, Милену, Наташу и Николу који су из Лебана код Приштине пре десет година спас потражили у Куршумлији.

Са намирницама неопходним за предстојеће празнике и средствима за хигијену, чланице КСС предвођене председницом, Љиљаном Савић, обишле су ову породицу којој су се и раније "налазиле при руци" .

- Да није било помоћи хуманих људи, ко зна шта би било са мном и мојом децом. Поготову откада смо, одмах по избеглиштву, остали и без главе породице - понавља Радојка

- **Иако су нам одмах по избеглиштву са Космета многи притекли у помоћ, највећу захвалност дугујемо хуманитарној организацији "Божур" из Чикага који су нам купили недовршену кућу и чланицама Кола српских сестара које су се ангажовале да нам помогну у набавци ствари** - наставља причу Радојка, срећна што сада њена деца имају пристојније услове за живот.

- Пошто због нарушеног здравља нисам у стању да радим, моја деца упоредо са учењем раде где год им се укаже прилика - кршећи руке, тихо прича док посматра своју децу и наставља:

- Поред свих недаћа, срећна сам што су ми деца одлични ђаци и добри студенти. Ето, Милена је на неко време одустала од студија у нади да ће се запослити - прича Радојка.

Антрфиле : КОМПЈУТЕР

Следећа Радојкина брига је како деци да набави компјутер о ком толико причају - ово нам је испричала када је, на крају диктафон био искључен.

ПОЛОЖАЈ СРБА У ФЕДЕРАЦИЈИ БИХ БЕЗИЗЛАЗАН

Политика, Датум : 29.12.2009, Страна : А17

Сарајево – **Председавајући Дома народа парламента Федерације БиХ Драго Пузигаћа упозорио је да је положај Срба повратника у том муслиманско-хрватском ентитету готово неподношљив и безизлазно тежак. „Одлука Уставног суда БиХ о конститутивности народа (Срба) се не поштује”, рекао је Пузигаћа медијима Републике Српске и позвао високог представника Валентина Инцка да се укључи у решавање овог проблема, преноси Тањуг.**

Он је додао да Срби нису довољно заступљени ни на изабраним функцијама у Федерацији БиХ, да их нема у јавним предузећима и установама, а бошњачка страна стално заговара некакву мултиетничност. „Положај српског народа у Федерацији БиХ се може побољшати само ако се промени начин делегирања у Дому народа Федерације БиХ”, сматра Пузигаћа.

Он је подсетио да Клуб Срба у Дому народа парламента у Федерацији БиХ није био дуго времена формиран, па због тога Срби нису били у могућности да заштите своје националне интересе.

PRESS CLIPPING

Среда 30.12.2009. год.

ВЛАДЕ ДИВАЦ И ГОЛФЕРИ ПОМАЖУ ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, Датум : 30.12.2009, Страна : 9

БЕОГРАД - Фонд „Ана и Владе Дивац“ саопштио је јуче да ће средства добијена у хуманитарној акцији у сарадњи са Канадско-српским голф удружењем бити употребљена за збрињавање угрожених породица.

Канадско-српско голф удружење организовало је први годишњи голф турнир у јуну ове године, у месту Бурлингтон у Канади, а за тај турнир пријавило се 68 такмичара и сав приход у износу од 4.000 канадских долара прослеђен је Фонду „Ана и Владе Дивац“, за пројекат „Можеш и ти“, као и Болници за оболелу децу из Торонта.

Циљ пројекта „Можеш и ти“ је да се пружи подршка свеобухватном процесу затварања колективних центара у Србији, обезбеђивањем материјалних средстава за куповину кућа у које би се избегла и расељена лица преселила из колективних центара. Акција Канадско-српског голф удружења окупља све заинтересоване људе добре воље и спонзоре који желе да помогну хуманитарним организацијама и установама у Србији и Канади, наводи се у саопштењу.

ВАНТЕЛЕСНА ОПЛОДЊА

Вечерње Новости, Датум : 30.12.2009, Страна : 5

НИШ - Одлуком градског парламента поједина права у области социјалне заштите поред Нишлија, под одређеним условима, имаће и избеглице и интерно расељена лица са КиМ. То се односи на бесплатан оброк у тзв. народној кухињи и трошкове за поступак вантелесне оплодње. Према неким подацима, на територији Ниша има укупно око 14.000 лица наведених категорија.

ГЛАВЧИЋИ ВЕРУЈУ У ДЕДА-МРАЗА

Политика, Датум : 30.12.2009, Страна : А1

Бројној фамилији Главчић, из села Ковача, стигао је од рођака Миломира из Канаде поклон од око 130.000 евра

Краљево – Главчићима и њиховим потомцима, од којих су многи и сада „оцаковићи” села Ковача, на средокраћу пута између Рашке и Јошаничке Бање у подножју Копаноника, бар два пута годишње из далеке Канаде стижу вредни дарови.

Тако је и сада, пред новогодишње и божићне празнике, за њих педесетак, отуда стигло око 130.000 евра. Најстарији на породичном стаблу даривани су са по 5.000, млађи са по 4.000, а деца са по 2.500 евра. Свима је дародавац, Деда Мраз или Божић Бата из Канаде – њихов рођак Миломир Главчић (85), богат и угледни становник

градића Нијагара Фалс. У Ковачима старији људи га памте као сироче, надничара, дечака који је био „више гладан него сит”.

Сада он у Србији има свог „амбасадора” или „банкара” који дарове дели и тај рођак из безбедносних разлога не воли да му се име помиње у новинама, али за „Политику” каже:

– Ми смо веома срећни што имамо Миломира, који никога из ове сиромашне фамилије није заборавио. Поједини од нас у овим временима кризе, без посла и редовних прихода, били би на ивици егзистенције да није њега. Поносни смо на Миломира и што поред нас помаже и друге угрожене, унесрећене, болесне...

Ето, баш сада је послао новац и за избеглице са Косова и Метохије смештене у Бијелом Пољу и Беранама. Помогао је и изворну групу „Жељин” из Биљановца код Рашке, КУД „Јошаничка Бања”, а по ко зна који пут је послао и новац за доградњу цркве у поткопаоничком селу Жерађу. Иначе, пре две године понајвише захваљујући њему, саграђена је црква у Ковачима, као и православна црква у Канади, коју је назвао по нашем познатом манастиру Студеници.

– **Већина чланова фамилије никада није видела Миломира, јер је он из родних Попа, засеока поменутих Ковача, отишао пред крај Другог светског рата и више од пола века није посетио своје родно село.**

Како је у аутобиографској књизи навео до богатства није дошао олако већ муком и даноноћним радом. Рано му је умро отац Добривоје, а мајка Сава се поново удала, у том браку родила је још двоје деце, али је и она убрзо неизлечиво оболела. Суд је затим сирочад доделио стараоцу и тешко је, по петнаест сати дневно, у дому Благоја Главчића дечак Миломир радио. Зато је у 14. години одлучио да први пут напусти село и отишао је у Београд. Тамо је шегртовао у металостругарској радњи Мила Шкарића, али бомбардовање Београда 1941. године прекинуло је његово изучавање заната. Једва је успео да сачува главу и да се врати у село.

Некако је „прегурао” ратне године, а затим је упућен на одслужење војног рока у једну караулу у близини Преспанског језера. И данас тврди да не зна што га је толико привлачило на супротној обали да једне ноћи 1947. године у униформи и са оружјем и украденим чамцем преплови језеро. Нашао се у Грчкој, где је беснео грађански рат. Најпре се обрео у тамошњој краљевој војсци, а потом у емигрантским логорима у Солуну, Пиреју, па у италијанском градићу Бањоли...

Већ у логорима Миломир је показивао таленат да заради новац, рецимо, за Грчке је у логору, уз примитивне справе, производио обућарске игле, а у Италији се бавио столарским занатом. Могао је, после, из Италије у више земаља које су примале емигранте, али превагнуло је једно сећање. Као дечак читао је бајку о Канади чијим улицама ходају печени прасићи, по небу лете печене кокошке, а на углу сваке улице стоје људи који деле разноврсну храну и колаче. Ова прича га је опсенила, можда зато што је у животу био више гладан него сит. И рекао је пред комисијом за емигранте: „Сада знам да то није тачно, али хоћу у Канаду”.

Тамо је радио тешке послове у руднику где стиче прву уштеђевину. Затим се преселио у градић покрај Нијагариних водопада, оженио се девојком италијанског порекла Армелијом са којом је добио ћерку Јованку и сина Михаила. Уз женину подршку ушао је и у први приватни бизнис. Најпре је купио омањи мотел, па хотел од 120 соба, биоскоп од 600 седишта, око 80 хектара земље... Умео је, рекло би се, шта да купи, знао је колико да плати, како посао да разради и када некретнине да прода...

И, после свега, сада је задовољан, каже, живи лепо као пензионер и често сања своје Попе и поткопаоничке горштаке, а за „Политику” у телефонском разговору каже:

– Можда ћу једног дана доћи. Недавно ме је рашка општина прогласила заслужним грађанином и то ме је обрадовало, али и подстакло да се запитам да ли сам баш ја то заслужио. Знате, нисам поносан што сам из српске војске емигрирао, али онда и помислим како бих, да сам тамо остао, моје рођаке и друге добре људе несрећних судбина помогао.

Овде сам свој финансијски циљ остварио, а посебно се добро осећам, бар десетак дана делујем весело и живахно, кад помогнем ономе коме помоћ заиста треба...

СВИ НОВИЈИ ЗЛОЧИНИ ПРЕМА СРБИМА У ХРВАТСКОЈ

Курир, Датум : 30.12.2009, Страна : 2

Подсећамо да је у Хрватској пре рата живело око 800.000 Срба, док се, према подацима Асоцијације избегличких удружења из Хрватске, до сада у ту земљу вратило свега 55.000 Срба. И док Хрвати тврде да је број повратника око 120.000, удружења избеглица кажу да су бројеви поражавајуће мали и да се у Хрватску углавном враћају стари људи, који тамо одлазе да умру.

У исто време, број инцидената везаних за Србе се не смањује. Удружења бораца Домовинског рата у Петрињи у мају ове године блокирала су пут гласачима из Србије. Током јула група младића у Затону код Шибеника, уз повике „Србе на врбе“ и „Убиј Србина“, напала је кућу београдског златара Драгана Милутиновића и оштетила му возило. Средином истог месеца оштећен је аутомобил београдског адвоката Бранислава Поповца у Жупи Дубровачкој.

У септембру је лекар Дома здравља у Оточцу Есад Мујкановић прекршио Хипократову заклетву, јер је одбио да пружи лекарску помоћ пацијенту српске националности, који је имао симптоме можданог удара. Треба ли подсећати на изјаву градоначелника Сплита Жељка Керума да Хрватској Срби никада ништа добро нису донели и да нису добродошли...

PRESS CLIPPING

Четвртак 31.12.2009. год.

СТАНОВИ ЗА НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

Грађански лист, Датум : 31.12.2009, Страна : 16

Општина Инђија је у сарадњи с међународном организацијом за миграције (ИОМ), ушла у пројекат „Социјално становање у заштићеним условима“. Циљ пројекта је да се обезбеди 10-12 стамбених јединица за интерно расељене и метеријално најугроженије становнике општине Инђија. Пројектом је предвиђено да локална самоуправа обезбеди грађевинско земљиште с уређеном инфраструктуром, док је за изградњу објекта у буџету, који је прихватила европска делегација обезбеђено нешто више од 210.000 евра, Овим средствима је предвиђена изградња објекта од око 450 квадратних метара, што би било 10-12* станова различите структуре.

Иначе, активности општине Инђија на овом пољу веома су интензивне још од када је основана радна група, коју је именовао председник општине Инђија, а која је још прошле године израдила акциони план за унапређење положаја избеглица и интерно расељених у општини Инђија за период од 2009. до 2013. године. Акциони план је део стратешког документа општине, којим се утврђују општи циљеви и специфични задаци у овој области. Документ представља продукт тимског рада општинске радне групе и осталих локалних актера заинтересованих за овај проблем.

Циљ акционог плана је да утиче на побољшање животних услова избеглих и интерно расељених кроз локалне програме, а усвајањем плана стекли су се услови за аплицирање у разним фондовима из којих се могу добити знатна средства.

ДОЧЕКАЛИ ЖИВОТ ИЗ СНА

Вечерње Новости, Датум : 31.12.2009, Страна : 47

ДОБРИ ЉУДИ И КОМПАНИЈА "НОВОСТИ" ПОМОГЛИ ИЗБЕГЛИЧКОЈ ПОРОДИЦИ ДА СЕ СКУЋИ У ТРЊАЦИМА, НАДОМАК БИЈЕЉИНЕ

Покренуло се коло среће деветочлане фамилије Тодић

Први пут, после 17 година од када смо избегли из Дубнице, код Калесије, где нам је буквално све срањено са земљом, моји укућани и ја радујемо се свим срцем Новој години.

Овако говори Миле Тодић, чијој је породици, у овој години, коначно кренуло набоље. И то, захваљујући хуманитарној акцији, коју су крајем прошле године, покренуле "Вечерње новости". Тада су кћери Тодића - њих пет, уочи празника, имале само једну жељу - да добију кравицу, да имају млека као и сва остала деца.

И, жеља им је испуњена после првог текста у нашем листу. Милица и Свето Мандић из Нових Бановаца, поклонили су Тодићима теле и краву, лепу, расну, какве у Трњацима нема. Оставили су их, уз пратећу документацију, и ни кафу нису хтели да попију, пожелевши деветочланој породици срећу, добро здравље и напредак.

Девојчицама Ивани (15), Наташи (12), Милени (10) и шестогодишњим близанкињама Милки и Душанки, њиховом оцу Милу, мајци Снежани, баки Милки и деди Душану преко

ноћи као да је свануло, после вишегодишњег избегличког потуцања од Калесије до Зворника и Семберије.

Међу првима Тодиће, значајном сумом новца, преко Фонда хуманости "Вечерњих новости", дарује Владо Илић, власник скадарлијског ресторана "Шешир мој". Миле Тодић, у међувремену, постаје прави газда. Уз нову шталу, купује и њиву. Из захвалности Влади Илићу, назвали су је "Илићка". Станислав и Видосава Ђурђевић, пензионери из Београда, такође новчано и на други начин, баш као и Лана, директорка приватне клинике из Лондона и Драгица, професорка књижевности из Новог Сада, "подупиру" огњиште ове вишечлане породице, која је једна од многих прогнаних, не својом вољом, током минулог рата на левој обали Дрине.

- Миле Додик, наш премијер и мој имењак, спада у ред оних, истина ретких, који брину да се "белој куги" стане на пут - прича данас Миле Тодић. - Добили смо и нову кућу, површине око 60 квадрата. Све што је било до Владе РС, учињено је ваљано, а сада је на општини да уреди инсталације. Крава Брезуља, која нам је донела срећу, опет се отелила пре месец дана. Лепота је и дивота, сада, ући у шталу. Поносни смо, сви укућани, посебно девојчице, све саме "одликашице" у школи, на наше домаћинство, којем је, богу хвала и добрим људима, коначно, кренуло онако како нисмо могли ни да сањамо у најлепшем сну. И док хладноћа стеже равну Семберију, у делу према хировитој Дрини, где је увек за неколико степени хладније, него у другим деловима РС, код Тодића шпорет на дрва пуцкета. Поклали су и зимине, па се око куће шири мирис сушеног меса, онако како је некад било на њиховом огњишту у Дубници, код Калесије. Укућани срећни, сложни, као и кад их је "тресла" највећа мука и невоља.

- Доброта људи нас је "погурала", па смо, уз доста свог рада, у минулих годину дана, постали заиста, своји на своме -прича домаћин Миле. - Ни супруга ни ја немамо посла. На бироу у Бијељини смо већ 14 година. Морамо да се јављамо свака два месеца, како бисмо остварили права, пре свега да би наша чељад имала здравствено осигурање. Не стидимо се и не плашимо посла. Радимо све што нам "падне под руку", како бисмо прехранили породицу. Слога и љубав нас одржавају, па нам је зато само мало фалило да будемо срећни.